

A KERESZTYÉN HIT TANULMÁNYOZÁSA

A keresztyén hit alapjainak
tanulmányozása – sorozat

3.

O. J. Gibson

EVANGÉLIUMI KIADÓ

A könyv eredeti címe:
ICT
Intermediate Christian Training

© 1980 by Fairhaven Bibel Chapel

Magyar kiadás:
© 2005 by Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió

A bibliai idézetek az 1975. évi protestáns új fordítású
Biblia javított kiadásából vettük át (1995)

ISBN 963 9434 93 0

A magyarországi jogok tulajdonosa és a kiadásért felel
az Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió
1066 Budapest, Ó utca 16.
Felelős szerkesztő: Vohmann Péter

TARTALOM

1. LECKE	A Biblia tekintélye Isten Igéje tekintélyének belső és külső bizonyítékai	8
2. LECKE	A hívő helyzete Krisztusban Helyzet és gyakorlat, kapcsolat és közösség; megigazulás és megszentelődés.....	19
3. LECKE	Isten akaratának cselekvése Hogyan lehet felismerni Isten vezetését?.....	27
4. LECKE	Életcélok megvalósítása (1. rész) Biblikus célok kitűzése rövid és hosszú távon; az időfelhasználás elemzése	36
5. LECKE	Isten javainak kezelése Hogyan lehetsz Isten javainak felelős sáfára?	48
6. LECKE	Életcélok megvalósítása (2. rész) A 4. lecke folytatása	56
7. LECKE	Isten Szelleme, személye és munkája A Szent Szellem jellemzői, személyisége és istensége; szolgálatának természete általánosságban	62
8. LECKE	Isten Szelleme: munkája a hívő emberben A Szent Szellem szolgálata a hívő életében.....	71
9. LECKE	Szellemi ajándékok A Szellem ajándékainak meghatározása, osztályozása és hasznosítása.....	81
10. LECKE	Szolgalat Megtanulni másokat szolgálni	90
11. LECKE	Személyes szentség A szentség megnyilvánulásai; gyakorlati irányelvek a szent életre	99

12. LECKE	Távol az Úrtól Az Istennel való közösség megszakadásának okai, ára és gyógyulása.....	111
13. LECKE	Az Úr visszajön Az Úr visszajövetelével kapcsolatos eljövendő események és célok.....	120
FÜGGELÉK	A) Személyes evangelizációs csomag Aranymondásterv	129
FÜGGELÉK	B) A szellemi ajándékok jellemzése A felsorolt szellemi ajándékok részletes kifejtése	137
FÜGGELÉK	C) Nem azért, hogy neki szolgáljanak A szolgáló magatartást hátráltató megnyilvánulások	142
FÜGGELÉK	D) Különböző vélemények Krisztus visszajöveteléről	150

*

HOGYAN HASZNOSÍTHATÓ LEGEREDMÉNYESEBBEN E TANFOLYAM ANYAGA?

Nincs képzés követelményszint nélkül. Ennek híján a képzés ugyanis olyan, mint a játék szabályok nélkül. Nincs mihez mérni az eredményeket vagy a részvétel hatékonyságát. Az alábbi irányelvek segítenek, hogy a képzés eredményes és tartalmas legyen.

1. **RÉSZVÉTEL.** A hallgatóknak a tanfolyam mind a 13 alkalmán részt kell venniük ahhoz, hogy maximálisan profitáljanak az anyagból. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy három vagy több hiányzás esetén a hallgató nem tud megfelelően felkészülni a következő anyagra. A résztvevőknek a kurzus kezdetén be kell kapcsolódniuk, a leckék ugyanis folyamatosan egymásra épülnek. Ha lehet, előre közöld hiányzásodat a tanfolyam vezetőjével!

2. **HÁZI FELADAT.** A hiányzás következtében elmulasztott házi feladatot be kell nyújtani a következő órára. Az anyag sikeres elsajátítása megkívánja, hogy valamennyi hiányzó házi feladat pótolva legyen jóval az utolsó lecke előtt.

3. **PONTOSSÁG.** Ne éljünk vissza mások idejével! Az órákra való pontos érkezés biztosítja, hogy az órák időben elkezdődjenek, és időben befejeződjenek.

4. **MEMORIZÁLÁSI FELADAT.** A hallgatóknak hetente egy igeverset meg kell tanulniuk kívülről a személyes evangelizációs csomagból (Függelék A).

5. **FELKÉSZÍTÉS EVANGELIZÁLÁSRA.** A 13 hetes tanfolyam során a hallgatók részt vesznek egy nyilvános evangelizációs alkalmon (vagy annak megfelelőjén). Ha személyes okok akadályozzák a tervezett alkalmon való jelenlétben, akkor a hallgató felelőssége, hogy megtalálja a módját e feladat teljesítésének.

6. **A TANFOLYAM ELVÉGZÉSE, ÉRTÉKELÉSE.** A csoportvezető(k) minden egyes hallgatót értékel(nek). De ennél fontosabb, hogy minden résztvevő a hitbeli gyarapodásra törekedjen. Tudatában kell lennünk annak, hogy a tanulás növeli Isten iránti felelősségünket! „Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak...” (Lk 12,48). A tanfolyam elvégzésének végső próbája Isten igazságának személyes alkalmazása. A bizonyíték a saját életünkben keresendő. Ha nem végeztünk helyreigazítást, miután Isten Igéjének „tükrébe” néztünk, akkor a tanulás nem érte el a célját (Jak 1).

Az elvégzett anyag dokumentálása

Valamelyik csoporttársad ellenőrizze teljesített feladataidat!

MEGTANULANDÓ IGEVERSEK

	Kezdés	Dátum
Személyes evangelizációs csomag, páratlan számú aranymondások igehelyekkel:		
Örök és bővülködő élet (Jn 10,10b)		
Isten szeretete (Jn 3,16)		
Mi a bűn? (Róm 3,23)		
Halál és elválasztás (Róm 6,23)		
Szükség van megtérésre (Csel 3,19)		
Helyettes halál, feltámadás (1Pt 2,24)		
Az Isten-Ember (1Tim 2,5)		
Kegyelem, nem cselekedetek (Ef 2,8-9)		
Az evangélium tartalmának megértése (1Jn 5,11-12)		
Bízz, fogadd el Krisztust! (Jel 3,20)		
Add meg magad Uradnak és Megváltódnak! (Róm 10,9-10)		
Figyelmeztetés azoknak, akik elutasítják (Jn 3,36)		

BIBLIATANULMÁNYOZÁS

A Biblia tekintélye
A hívő helyzete Krisztusban
Isten akaratának cselekvése
Életcélok megvalósítása (1. rész)
Isten javainak kezelése
Életcélok megvalósítása (2. rész)
Isten Szelleme, személye és munkája
Isten Szelleme: munkája a hívőkben
Szellemi ajándékok
Szolgálat
Személyes szentség
Távol az Úrtól
Ő visszajön

KIEGÉSZÍTŐ OLVASMÁNY

A szellemi ajándékok leírása (Függelék „B”)

Nem azért, hogy Őneki szolgáljanak (Függelék „C”)

Különböző vélemények Krisztus visszajöveteléről (Függelék „D”)

EVANGELIZÁCIÓS FELADAT

Részvétel evangelizációs alkalmon

SZOLGÁLATI FELADAT

„Szolgálati lehetőségek” űrlap kitöltése

AZ OKTATÓ ÉRTÉKELÉSE

Ajánlom: a ..... továbbtanulást

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

A BIBLIA TEKINTÉLYE

1. LECKE

„ÚGY TANÍTOTTA ŐKET, MINT AKINEK HATALMA VAN, és nem úgy, mint az írástudók” (Mt 7,29). Az Úr Jézust hallgató emberek megdöbbenek. Lélegzetvisszafojtva füleltek, ahogy hirdette nekik a hatalom, a meggyőzés és az igazság Igéjét, amit nem lehetett kétségbe vonni. Ami a régi idők nagy prófétáinak beszédeit jellemezte, az egyértelműen igaz volt Őreá is, csak még meggyőzőbben. Ez tekintélyt jelentett. Honnan eredt? Isten Igéjéből volt (Mk 7,13; Lk 4,4; 8,11; 11,28). Ez olyan Ige, amit az Úr Jézus megkülönböztetett az emberi beszédtől (Mt 15,3), ez Isten kinyilatkoztatása (Róm 3,2). Amikor azt mondta, hogy „meg van írva”, nem volt kérdéses, hogy mire utalt. A Szentírás szólt állandóan belőle. Ez igazság volt (Dán 10,21; Jn 17,17). A Szentírásban nem volt hiba, de hiba származott abból, ha nem ismerték (Mk 12,24).

A Biblia mérvadó kijelentései

„A teljes Írás Istentől ihletett” (2Tim 3,16). A Szentírás Istentől ered, aki embereket ihletett a könyvek megírására. „A Szent Szellemtől indítatva szólaltak meg az Istentől küldött emberek” (2Pt 1,21). A Biblia „nem emberi bölcsességből tanult szavakkal (íródott), hanem a Szellemtől jött tanítással, a szellemi dolgokat a szellemi embereknek magyarázva” (1Kor 2,13). Az nincs leírva, hogy az Igéket Isten diktálta volna. Nem tudjuk, hogy milyen módon ihlette azokat. De a teljes Szentírás Isten Szellemétől ered, nem pusztán emberi érteleméből. Ezért hivatkozhatott az Úr Jézus arra, hogy „Isten ezt mondta” (Mt 15,4). Egyetlen betű, annak még legkisebb része sem hiúsul meg (Mt 5,18-19). A Szentírás nem veszítheti érvényét (Jn 10,35). Be kell teljesednie. Hogyan is lehetne másképp, mikor az „Isten szájából” származik (Mt 4,4)?

A próféták egyszerűen Isten követői voltak (Mt 11,10). Emberek, akikhez „az Úr szava érkezett”. Mózesről kezdve a próféták megismételték ezeket az állításokat (2Móz 4,10-16; 5Móz 4,2; Ézs 40,5; 58,14; Jer 1,7-9; 9,12; Ám 3,8; Mik 4,4). Az „Így szól az Úr” és ennek változatai kb. 2600-szor fordulnak elő az ÓSZ-ben. Az egymást követő írók elismerték az őket megelőzők tekintélyét, és nagyon vigyáztak, hogy ellent ne mondjanak nekik.

Az ÚSZ egyre-másra idéz az ÓSZ-ből, mint Isten Igéjéből vagy szent iratokból (Róm 1,2). Az ÚSZ jelentős része tulajdonképpen idézet e forrásból. Pál hasonlóképpen nyilatkozott saját írásait illetően is (1Kor 14,37). Péter megerősítette, hogy Pál Isten Igéjét írta (2Pt 3,15-16). Az ÚSZ isteni tekintéllyel íródott (Mt 10,19-20; Jn 14,26; 16,12.15). A befejező könyv Istennek van tulajdonítva, és azzal a figyelmeztetéssel zárul, hogy ne tegyenek hozzá, se ne vegyenek el annak Igéiből (Jel 22,18-19). Amikor a Biblia úgy szól Isten Igéjéről, mint „élő és ható” (Zsid 4,12) „romolhatatlan” magról, amely újjászületést idéz elő az emberben (1Pt 1,23), akkor önmagáról beszél. Íme a prófécia és a beteljesedés, az utalás és a hivatkozás, a mérvadó kijelentés és a határozott megerősítés összefonódása. Íme 66 különböző könyv, amelyet 40-nél több ember írt, több mint 1500 esztendő alatt, s ezek egymásba illeszkednek, mint sok-sok kő egy csodálatra méltó egységben, és az egész világra elterjedt. Ez a legnagyobb és legcsodálatosabb könyv a világtörténelemben.

A Biblia átörökítése

Mi módon lehetünk biztosak abban, hogy ugyanaz a könyv van a birtokunkban, amit Isten adott, és nem más? Ugyanazok a könyvek és a könyveknek ugyanaz a szövege, ahogy eredetileg napvilágot láttak? Amit Isten csodálatosképpen adott, azt bizonyára képes volt megőrizni. Ennek ékes bizonyítéka a kezünkben lévő Biblia egysége. Jelenlegi Bibliánk hatvanhat könyvét keletkezése óta folyamatosan elfogadják a hívő közösségek, hogy isteni tekintéllyel bírnak. Valahányszor emberek összejöttek, hogy e kérdést átgondolják, igyekeztek felismerni azt, amit a hívők már általánosan elfogadtak. Ezek értékét és tekintélyét nem valamely egyházi döntés, nem emberi szavazatok határozták meg. Ez már létezett. Szerzőik vezető emberek voltak. Az ÓSZ-ben Istennek olyan emberei, mint Mózes, Józsué, Sámuel, Dávid, Ézsaiás és Jeremiás – vagy az ÚSZ-ben Pál, Péter, János és Máté – már minősítve voltak. A hívők elejétől fogva elfogadták írásaikat, mint ahogy az Úr Jézus isteni tekintélyűnek fogadta el az ÓSZ-et (Jn 10,31-36; Lk 24,44).

1546-ban a római katolikus egyház – az *Apokrifok* néven ismert – 14 könyvvel egészítette ki a zsidók által elfogadott ÓSZ-i könyveket. A

reformáció hevében merült fel az a kérdés, hogy a hit dolgaiban a Biblia vagy az egyház tekintendő-e végső tekintélynek. Maga az *apokrif* szó jelentése: „az, ami kétséges eredetű”. Az *Apokrifok* egyetlen könyve sem állítja magáról, hogy Isten Igéje lenne. Sem az Úr Jézus, sem valamelyik ÚSZ-i írás nem idéz egyetlen utalást sem ezek közül. A mai mértékadó Biblia – nem az, amelyet a katolikus egyház használ – a zsidók által is elismert ÓSZ-i könyveket tartalmazza. Az ÓSZ utolsó könyve Krisztus születése előtt 400 évvel keletkezett, és a mi 39 könyvünknek megfelelő összeállítás Kr. e. 200-ban látott napvilágot.

Az ÚSZ legkorábbi könyve Kr. u. 45 körül íródott, az utolsó (Jelenések könyve) pedig nem később, mint Kr. u. 100-ban. Kr. u. 95-re Pál összes leveleit egybegyűjtötték. Kr. u. 150-re a négy evangélium összeállt. Kr. u. 170-re az ÚSZ a jelenlegi formájában összeállt, a Péter második levelével kapcsolatos végső megegyezést kivéve. Egyéb könyvek hasznos voltát elismerték, de nem tekintették isteni ihletettségnak (*Kelemen, Barnabás és Didaké 1. és 2. levelei*). Volt, amelyiket elvetették (*Tamás evangéliuma*). Némelyiket nyíltan hamisítványnak bélyegezték (*Péter evangéliuma*). „A Biblia elveszett könyvei” mint ilyenek nem léteznek. Az ÚSZ ma az akkor elfogadott 27 könyvet tartalmazza, és mást nem.

Azóta e könyvek szövege változott-e lényegét tekintve úgy, hogy azok már nem hitelesek? Nem. Az Úrnak gondja volt az Ő Igéjére. 1947-ben a „Holt-tengeri tekercsek” néven ismert dokumentumok közt Kr. e. 125-ből származó ÓSZ-i kéziratok is voltak. A szövegek megerősítették a ma használt Bibliánk megbízhatóságát. Összhangban voltak a Kr. u. 900-ból ismert masszóra (hagyományos) szöveggel. Ez a – különös gonddal történő – kéziratokból való másolás minden egyes szót és betűt figyelembe vett, és az eredetivel összehasonlított. Dr. R. Laird Harris ÓSZ-i szakértő azt mondja, hogy „apróságoktól eltekintve ezből egy rész sem vonható komolyan kétségbe, és nincs objektív bizonyítékunk, hogy azt gondoljuk: az ÓSZ másolásának teljes folyamatában előfordulnak eltérések hitelvi ill. lényeges dolgokban”.¹

Az ÚSZ-szakértők rendelkezésére áll több mint 4500 ÚSZ-kézirat (némelyik részben), köztük Kr. u. 130-ból származó töredékek. Az ÚSZ lényeges részei rekonstruálhatók a 2. század gyülekezeti vezetőinek idézeteiből. Múzeumokban hozzáférhetők a 4. században keletkezett teljes Bibliák eredeti formájukban. A British Múzeum egykori igazgatója, Frederik

---

¹ *Can I trust my Bible? (Bizhatok a Bibliámban?)* (Chicago: Moody Press, 1963), 132. old.

Kenyon szerint „az ÚSZ könyveinek mind *hitelessége*, mind *csorbitatlansága* egyszer s mindenkorra megalapozottnak tekinthető”.²

Az nyilvánvaló, hogy a másolatok tömkelege egyezik a helyes bibliaszöveggel. De mi a helyzet az eredeti iratokkal? Megfontolandó, hogy noha olyan régi íróknak, mint Plátón, Cicero vagy Hérodotosz, egyetlen eredeti munkája sem áll rendelkezésünkre, mégsem kérdőjelezi meg igazán senki írásaik szövegét. A bibliai dokumentumok időben közelebb állnak az eredetiekhez bármelyik ősi írásnál, és belőlük szám szerint sokkal több fennmaradt. Dr. F. F. Bruce szerint Ceasar „Gall háborúk” című művének csak tíz régi kézírata létezik, a legkorábbi az eredetét követően 900 év múlva látott napvilágot.³ Sok más ókori műről ugyanez mondható el. Az ÚSZ másolatai 100 éven belül álltak össze töredékekben, és 250 éven belül lényegi részekben. Másolatainkat illetően nincs jogos alapja a kételkedésnek.

Tanúskodás a Biblia mellett

A Biblia történelemkönyv – nem csupán elméleti okoskodások gyűjteménye. Tele van megfelelő időrendi utalásokkal az ősi világbirodalmakra (Egyiptom, Asszíria, Babilon, Perzsia, Görögország és Róma). Lapjain a korabeli világvezetők jelennek meg (Nebukadneccár, Dárius, Szanhérib, Círus, Heródes, és a római császárok). Városok, törzsek, helységnevek, titulusok és események vannak feljegyezve benne elejétől végig. Szövegében szokások, kereskedelmi praktikák és a kultúra egyéb területei fonódnak egymásba. Minden lépésnél számos lehetőség állt fenn a pontatlanságra, ha az írók az eseményeket későbbi időpontokra helyezik, vagy csak legendákat, mítoszokat sorakoztatnak fel – ahogy egyes kritikusok próbálják is bizonyítani. A Biblia bizonyos állításait ismételt támadások érték – tévesnek minősítve azokat –, amelyekről azután bebizonyosodott az ellenkezője. Városok (Úr-Kaszdim), népek (hitteusok), (az 1Móz 12-14-ben felsorolt) uralkodók (Bélsaccar) és jártasságok (írás megléte Mózes idejében) létezését tagadták, majd bebizonyosodott e tagadásokról, hogy az ellenkezőjük igaz. Példátlan az a bíráló elfogultság és ellenséges érzület, amely a Bibliát övezi – egyéb ősrégi írásokat nem közelítenek így meg! Pedig a szavankénti veszés és az évszázadok óta tartó történelmi kutatás ellenére a Biblia szavahihetősége bizonyítottabb, mint valaha, és minden egyes közel-keleti felfedezéssel csak erősödik. A pozitív bizonyíték tekintélyes mennyiségéhez képest eltörpülnek a ma még kérdéses, jelentéktelen apróságok.

---

² *The Bible and Archeology (A Biblia és a régészet)* (New York: Harper and Brothers, 1940), 289. old.

³ *Az Újszövetség megbízhatósága* (Evangéliumi Kiadó)

A bibliai régészet – fejlődésének köszönhetően – ma különálló része ennek a tanulmányozási területnek. Bámulatos – a múltban még rendelkezésre nem álló – az elmúlt 100 év során feltárt megerősítések számbeli növekedése. A legkiválóbb nevek ezen a területen – beleértve azokat is, akik nem vallják magukat elkötelezett hívőknek – a könyveikben részletes bizonyítékokat vonultatnak fel a bibliai kijelentések alátámasztására.

Az egyik legismertebb zsidó kutató, Nelson Glueck ezt írja: „Egyetlen régészeti felfedezés sincs ellentmondásban a bibliai utalással.”⁴ A nyugati világból e szakterület legnagyobb tudósa, Dr. W. F. Albright a Johns-Hopkins Egyetemről ezt írja: „Nem fér kétség ahhoz, hogy a régészet alátámasztotta az ÓSZ-i hagyomány alapjaiban vett történeti hitelességét.”⁵

Egyéb neveket és köteteket is lehetne említeni a Szentírás kijelentéseinek bizonyítására.

Prófécia a Bibliában

A prófécia – ihletett kijelentés formájában – előrejelzés a jövőről. Lehet igaz vagy hamis. Származhat Isten emberétől vagy csalótól. Hitelességének megvizsgálására nem lehet komolyabb próba, mint a Biblia maga. „Ha egy próféta az Úr nevében mond egy Igét, de az nem történik meg, nem teljesedik be: azt az Igét nem az Úr mondta” (5Móz 18,22). Más szavakkal: aminek a beteljesülése kevesebb, mint 100%, az nem jöhet az igazság Istenétől, aki mindeneket tud, beleértve a jövőt is. Ezzel az isteni módszerrel tehetjük próbára azt, aki Isten nevében szól, és viszi az Ő Igéjét. Ez a terület a legmeggyőzőbb bizonyítéka annak, hogy Isten keze van a Biblián. Történetek erőfeszítések a prófécia időeltolásával vagy más eszközökkel ennek az érvelésnek a megdöntésére, de sokan még ma is e bizonyíték által jutnak hitre.

Íme néhány egyszerű irányelv annak szemléltetésére, hogy a bibliai prófécia miben különbözik a pogány utáztatoktól vagy a modern spiritiszták, csillagjósok, jövőmondók hamisítványaitól. Az igazi prófécia:

1. MEGHALADJA AZ EMBERI ELŐRE TUDÁST vagy hatást. Normál eszköz(ök) nem vetítheti(k) előre az eredményt. Vegyünk egy példát a sok közül: a Dániel 9,24-26-ot! A beteljesülés Kr. e. 444-ben, Artahaszta

---

⁴ *Rivers in the Desert (Folyók a pusztában)* (New York: Farrar, Straus and Giroux, 1959), 31. old.

⁵ *Archeology and the Religion of Israel (Régészet és Izráel vallása)* (Baltimore: John Hopkins Press, 1942), 176. old.

király Jeruzsálem újjáépítésére vonatkozó rendeletével kezdődött, és a Messiás halálával tetőzött 483 évvel később.

2. **RÉSZLETES, KONKRÉT ELŐREJELZÉSEK** a matematikai valószínűség kizárására. A Dániel 11,1-35-ben lejegyzett uralkodók sora és az ő történetük annyira egyezik a Kr. e. 1. és 2. század történelmével, hogy a kritikusok határozott meggyőződése szerint az említett igeszakasz az eseményeket követően került lejegyzésre. Tírusz Nagy Sándor általi lerombolása pontos beteljesülése az Ezékiel 26,12-nek.
3. **NEM FÉLREÉRTHETŐ** vagy többféleképpen értelmezhető. Az előrejelzés, hogy a Messiás a júdeai Betlehemben fog megszületni, egyértelmű (Mik 5,1), az Úr elárulása harminc ezüstért úgyszintén (Zak 11,12).
4. **PONTOSAN BETELJESEDIK**, ahogy Jeruzsálem pusztulása esetében is (Mt 24,1-2), amikor kő kövön nem maradt a templom épületéből.

Az ÓSZ-ben a leghatározottabban és a legnyilvánvalóbban beteljesült próféciák a Messiással kapcsolatos előrejelzések, amelyek a názáreti Jézus személyében váltak valóra. Az Ézsaiás 53 és a Zsoltárok 22 csak kettő a sok száz igeszakasz közül, amelyek minden kétséget kizáróan Őreá mutató előrejelzések. Egy másik meggyőző példa a zsidó nép története egészen napjainkig, amikor is mint újjáalapított nemzet ellenséges szomszédok gyűrűjében él. Vannak egyéb beteljesült dolgok is, amelyek naturalista magyarázata egyszerűen nem fogadható el.

Nehézségek a Bibliában

A Biblia szerint „A nem szellemi ember pedig nem fogadja el az Isten Szellemének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti” (1Kor 2,14). „...a test törekvése ellenségeskedés Istennel” (Róm 8,7). Az ember nem azért utasítja el a Bibliát, mert miután gondosan megvizsgálta azzal a hajlandósággal, hogy aláveti magát az abban kijelentett Istennek és Megváltónak, képtelen értelmileg elfogadni a bizonyítékot. Előítélete és lázadó szelleme miatt inkább hagyja magát befolyásolni a hitetlen propaganda által, ill. elfogadja a tájékozatlanok téves állításait.

Tény, hogy vannak nehézségek a Bibliában. A mi gondolatainkat azonban megrontotta a bűn és a világ befolyása. Keveset tudunk az ókori történelemről és szokásokról. Lehet, hogy soha nem tanulmányoztuk komolyan, előítélettel, bírálattól mentesen a Szentírást. Csoda, hogy egyáltalán a kezünkbe vesszük, és elhisszük, amit olvasunk benne. Ha nem Isten irgalma és kegyelme készítené erre, nem is tennénk ezt. Mielőtt úgy

határozol, hogy egy-egy felmerülő nehézség akadályoz abban, hogy higgy Isten Szavának, fontold meg a következőket:

1. TÖRTÉNELMI KÉRDÉSEK újra meg újra felvetődnek, csak azért, hogy egy későbbi bizonyíték felülírja azokat. Lüsziániászt uralkodóként említi a Lukács 3,1 Bemertő János idejében. A kritikusok véleménye szerint a Biblia téved, mert az egyetlen ismert Lüsziániász hatvan esztendővel az említett időszak előtt uralkodott, míg nem a későbbi Lüsziániásról bebizonyosodott, hogy valóban János életében volt uralmon.
2. A BIBLIA KIJELENTÉSEI látszólag ellentmondásban lehetnek. A négy evangélium különféleképpen jegyzi fel a Jézus keresztyén lévő feliratot. Azonban mindegyik író azt hangsúlyozta, ami az ő számára fontos volt. Két vak ember vagy csak egy volt a városon kívül, aki(ke)t Jézus meggyógyított? Ő nyilván többször és különböző alkalmakkal találkozott vakokkal, akiket meggyógyított.
3. ÉRTELMEZÉSI HIBÁK. Jézus azt mondta, hogy „nem múlik el ez a nemzedék addig, amíg mindez meg nem történik” (Mt 24,34). Nem azokról beszélt, akik akkor és ott éltek, hanem a zsidó népről, mint fajról vagy törzsről. Az „Istent soha senki sem látta” (Jn 1,18), ez nem ellent az 1Mózes 32,30-nak. Ez az állítás Isten lényegére vonatkozik, nem bizonyos megjelenési formáira.
4. EGY BIZONYOS HITELV VAGY KIFEJEZÉS KÜLÖNFÉLE ASPEKTUSAI fejtörést okoznak. Isten *saját akarata* szerint munkálkodik az emberek szívében. Az ember azonban felelősséggel tartozik Istennek, és tényleges *választási lehetősége* van. Mind a kettő igaz. Isten *nem kísérti* az embert rosszra (Jak 1,13). Ő *hitre* próbálja meg (1Móz 22,1).
5. CSODÁS ESEMÉNYEK HIHETETLENNEK TÚNNEK. Élhet-e valaki három napig egy nagy hal gyomrában (Jón 2,1)? A tengerészeknek volt ilyen tapasztalatuk – ennél rövidebb időre – még az elmúlt évszázadban is. Viszont Istennek, aki a világmindenséget teremtette, ez nem jelenthet nagyobb nehézséget, mint halottakat feltámasztani – amit Jézus meg is tett, ahogyan apostolai is.
6. A TÉNYEK, ILL. A HÁTTÉR FIGYELMEN KÍVÜL HAGYÁSA számos probléma forrása. Sokszor választ kapunk egy adott kérdésre, ha több információhoz jutunk. A bizonyítékok, amelyeket meg *tudunk* érteni, nagyobbak, mint azok a dolgok, amelyeket *nem* értünk.

A Biblia tekintélyének alávetett életek

A pogány vallások gyakran nyomorult állapotban hagyják a követőiket. Gondoljunk a hinduizmus hatására Indiában, az animizmus hatására

Afrikában és Ázsiában, vagy a boszorkányság hatására szerte a világon! A Biblia hatása nyilvánvaló történelmileg azoknak a népeknek, törzseknek és embereknek az életében, akik tudatosan annak erkölcsi tanításai szerint élnek. Olyan szellemi üzenet, amely felszabadítja az embereket a drogfüggőség, a bűnözés, a durva erkölcstelenség és a szennyes praktikák uralma alól. Ki az, aki nem élne jobb életet, ha követné a Tízparancsolatot vagy Jézus tanítását? De a Biblia ezen túlmenően üzenetet tartalmaz az örök üdvösség útjáról a Krisztusba és az Ő kereszten elvégzett művébe vetett hit által. Választ ad a nagy kérdésekre, amelyekre nem tud választ adni a filozófia, a pszichológia és egyéb tudományok. Honnan jöttem? Miért vagyok itt? Mit kezdjek az életemmel? Hogyan élhetek örökké? Kicsoda Isten, és hogyan ismerhetem meg Őt?

A Biblia tekintélyének forrása az az Isten, aki adta az Ő Igéjét. Középpontja az Úr Jézus Krisztus, akinek az Atya átadott minden hatalmat a mennyben és a földön (Mt 28,18). A Biblia erkölcsi tekintélye eredményesen irányítja az életemet, ha az Úr fennhatósága alatt vagyok. Akkor hiszünk igazán a Bibliának, ha alárendeljük magunkat Istennek, az Ő Igéjének és Krisztusnak.

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

A BIBLIA TEKINTÉLYE

1. LECKE

1. Amióta a Bibliát Isten emberei *megírták*, a kritikusok kétségbe vonják hitelességét és tévedhetetlenségét. Hogyan nyilatkoznak a következő írók szavaik eredetéről?

Józsué – Józsué 1,1

Jeremiás – Jeremiás 1,1-2; 2,1

Dávid – 2Sámuel 23,2

Ezékiel – Ezékiel 1,2-3; 2,1; 3,1; 6,1

Ézsaiás – Ézsaiás 42,5; 43,1

Pál – 1Korintus 11,23

2. Mit mond Péter az Ige tekintélyéről (2Pt 1,21)?

Saját írásairól (2Pt 1,16-19)?

Pál írásairól (2Pt 3,15-16)?

3. Hogyan terjesztette ki Jézus a tekintélyét az ÓSZ érvényességére?

Lukács 24,25-27

János 5,39.46-47

4. Az ÓSZ beszámolóját az ember teremtéséről, és más – a Bibliában leírt – természetfölötti eseményeket támadják azok, akik hiteltelenné akarják tenni a Bibliát. Mások viszont „elszellemiesítik” az eseményeket, inkább

képletesen, mintsem szó szerint értve azokat. Jézus hogyan viszonyul az ÓSZ-ben lejegyzett ilyen eseményekhez?

Márk 10,6 (Vesd össze az 1Kor 11,8-9 és az 1Tim 2,13 versekkel!)

Máté 12,39-40

Máté 24,37-39

5. Isten Igéjének tekintélyét gyakran „finoman” támadják azzal az érveléssel, hogy a Szentírás egyes részei csak az adott viszonyokra vonatkoztak, és ezért „ma ránk nem érvényesek”. Ezt az érvet különösen Pálnak a nők szerepére vonatkozó tanítása ellen alkalmazzák.

Hogyan hangsúlyozza Pál, hogy tanításai nem csak az akkori emberekre vonatkoztak (1Kor 14,36)?

Mit felelnél arra az érvelésre, hogy Pál némely írása csak személyes véleményt vagy társadalmi előítéletet tükröz (1Kor 14,37)?

6. Mi az a négy dolog, amire jó a Szentírás (2Tim 3,16)? Értelmezd, hogy mit jelentenek ezek egyenként!

A 7., 8., 9. kérdések megválaszolásakor használhatod a JEGYZETEK-et.

7. Hogyan felelnél a következő kijelentésre: „Véleményem szerint a Biblia nem igazán ad kielégítő választ sok olyan kérdésre, amellyel ma szembenézünk. Úgy gondolom, hogy az egyháznak és a keresztyéneknek más forrásokat kell igénybe venniük némely mai probléma megoldására?”

8. Mit válaszolnál a bírálatra, miszerint a modern kutatás bebizonyította, hogy a Bibliában előfordulnak hibák?

9. Mit válaszolnál erre a kérdésre: „Honnan tudod, hogy a Biblia igaz?”

10. A gyakorlatban mit számít a te életedben, hogy a Bibliát Isten ihlette-e vagy sem?

Olvasd el a „Személyes evangelizációs-csomag”-ot (Függelék „A”), és kezdj el megtanulni egy-egy igeverset hetenként (a páratlan számúakat, pl.: A-1, A-3 stb. 129–136. old.)!

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

A HÍVŐ HELYZETE KRISZTUSBAN

2. LECKE

Isten gyermeke olyan kiváltságos helyzetbe kerül, hogy szinte hihetetlen! Hogyan lehetne még csak elképzelni is azt, hogy egy – Isten csodálatos kegyelme által megváltott – bűnös Isten szemében a legmagasabb pozícióba kerül? De hallgasd csak, mit mond az Ige: az Úr Jézus Krisztusban „lakik az istenség egész teljessége testileg, és benne jutottatok el ti is ehhez a teljességhez, mert Ő a feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak” (Kol 2,9-10)! Tökéletesek vagyunk abban, aki mindenek fölött van. Teljesek vagyunk abban, akit az Atya szeret, akit a menny minden serege imád. A hívő elfogadásának nincs korlátja, hanem a legmagasabb pozíciót élvez. Isten nem az emberi gyarlóságok tökéletlenségében látja őt, hanem mint „örökre tökéletest” (Zsid 10,14). Az Atya ugyanúgy elfogadja őt, mint magát az Úr Jézust. Milyen bámulatos átalakítás! Az, aki egykor halott volt a vétkekben és bűnökben, most *Krisztusban* van elhelyezve (Ef 2,1-7)

Mikor történt ez? Amikor egy bűnös hallja az üdvösség evangéliumát, hisz abban, és bíz az Úr Jézus Krisztusban, elpecsételtetik Őbenne a Szent Szellem által (Ef 1,13). Isten Szent Szelleme bemelegíti vagy behelyezi őt Krisztus testébe (1Kor 12,13). *Krisztusban* minden hívő meg van áldva minden szellemi áldással, amit csak adhat Isten (Ef 1,3). *Krisztusban* Isten igazsága lettünk (2Kor 5,21). *Krisztusban* ugyanúgy szeretettek és elfogadottak vagyunk, mint Ő, mert egyesültünk vele. A kegyelmet – azaz a meg nem érdemelt jóindulatot – ingyen kaptuk, mert a *szeretett Fiúban* vagyunk (Ef 1,6). Ahogy az énekíró mondja: „Isten látja az én Megváltómat, azután lát engem a Szeretettben, elfogadva és szabadon.”

A helyzet és a gyakorlat összevetése

Ezek a csodálatos igazságok sokak számára nehezen érthetők. A bennük való hit nem állítja-e le minden erőfeszítésünket Isten tetszésének elnyerésére? Nem. Tiszteletet ébresztenek bennünk az „ily nagy üdvösség” szerzője iránt. Olyan életet kell előidézniük bennünk, amely megfelel ennek az elhívásnak. Ezért az olyan művek, mint pl. az Efézusi levél, az első fejezetekben meghatározzák a pozícióinkat Krisztusban, majd a továbbiakban felszólítanak arra, hogy ennek az elhívásnak megfelelően éljünk. Helyzetünk az, ahogy Isten lát minket amiatt, amit Krisztus tett értünk, a gyakorlat az, ahogy a hétköznapi életünket éljük. Mire valók a hívőket célzó különféle figyelmeztetések, intések és helyreigazítások? Ezeket meg kell értenünk, emlékezetünkbe vésvé, hogy a *helyzet Krisztusban* nem ugyanaz, mint a *gyakorlati élet*, noha a gyakorlatunknak egyre inkább összhangban kell lennie a helyzetünkkel. Vesd össze az alábbiakat!

HELYZET KRISZTUSBAN	GYAKORLATI ÉLET
Rendíthetetlen állapotunk az isteni megváltás révén (Kol 2,10)	Az „ily nagy üdvösségre” adott válaszunk (1Kor 15,58)
Aszerint, ahogy Isten tekint a Fiára (Kol 1,13)	Aszerint, ahogy mi tiszteljük az Ő Fiát (Jn 14,15.21)
Örök, változhatatlan (Ef 1,13-14)	Ideiglenes, változó (1Kor 3,1-3; 15)
Szentek vagyunk (Kol 3,12)	Törekednünk kell a szentségre (1Pt 1,16)
Tökéletesek vagyunk (Zsid 10,14)	Törekednünk kell a tökéletességre (Fil 3,12)
Igazak vagyunk (Fil 3,9)	Igazságosan kell élnünk (1Jn 3,7)
Meghaltunk a bűnnek (Róm 6,2)	Úgy kell tekintenünk magunkat, mint akik meghaltak a bűnnek (Róm 6,11)
Isten választottai vagyunk (1Pt 1,2)	Kiválasztásunkat meg kell erősítenünk (2Pt 1,10)

A különbség egyértelműen megmutatkozik a korintusi gyülekezetben. A hívők teljes elfogadást nyertek Krisztusban. Ígéretet kaptak, hogy mindvégig megerősíttetnek (1Kor 1,2-9). Helyzetük tökéletes volt (1Kor 1,30; 6,11). De a gyakorlatban viszály dúlt köztük (1,11), érzékenyek, azaz testiek voltak (3,1-3), felfuvalkodtak (4,18), pereskedtek (6,7), és nem ítélték meg az erkölcstelenséget maguk között (5,1-5).

A kapcsolat és a közösség összevetése

A különbség kifejezésének egy másik módja a kapcsolat és a közösség összevetése. Az Úr Jézus őszinte hittel való elfogadása által Isten gyermekei leszünk. Újjászületünk Isten Igéje (1Pt 1,23) és a Szent Szellem által (Jn 3,5-6). Isten gyermekeivé válunk, az Ő családtagjainvá (Róm 8,16; 1Jn 3,2). Ez a kapcsolat. Az a gyermek, aki vétkezik, nincs kiutasítva a családból, de törés keletkezik a kapcsolatban. Ez Isten fegyelmezését vonja maga után, amennyiben nincs azonnali helyreigazítás az önitéletben (Zsid 12,5-6). Isten fegyelmezése járhat testi szenvedéssel, sőt halállal is (1Kor 11,30-32). Önmagunk elítélése a bűn megvallását és elhagyását jelenti (Péld 28,13; 1Jn 1,9; Zsolt 32,5; 51,1-4). Ha bűn van, elvesz az üdvösség öröme, de nem az üdvösség maga (Zsolt 51,14). A kapcsolat nem jelent feltétlenül közösséget. A helyzet nem jelent feltétlenül gyakorlatot is. A kettő összekeverése zűrzavart okoz a lélekben és ellentmondást a Bibliában.

A mindennapi hívő élet változékonysága csak akkor teszi kérdéssé az ember helyzetét Krisztusban, ha tévesen azt hiszi, hogy az üdvösségben valamit tennie kell Istenért. A Biblia azt tanítja, hogy az üdvösség Istennek értünk végzett munkája. Kegyelemből van (Ef 2,8) hit által (Gal 2,16), és Isten ingyen ajándéka (Róm 6,23; Jel 22,17). Egyedül Jézus kereszten kiontott vére által van békességünk Istennel (Kol 1,20). Semmiféle emberi erőfeszítés nem egészítheti ki Istennek a szívben végzett kegyelmes munkáját (Tit 3,5). Isten bennünk végzett munkája jó cselekedeteket szül (Ef 2,10; Tit 3,8). A Krisztusban maradás gyümölcsöt terem az Ő dicsőségére (Jn 15,1-16). Az odaszánt élet jutalmat kap a jövőben (1Kor 3,10-15). Csak a Krisztusba vetett hit teremti meg az alapját Krisztusba helyezésünknek és benne maradásunknak.

A helyzetről szóló tanítás nézőpontjai

A hívő helyzete *Krisztusban* több oldalról is meg van határozva. Bármelyikük gondos megfontolása meggyőz minket arról, hogy ez a pozíció kétségbevonhatatlan. Világosan megértjük, miért hív bennünket Isten, hogy járuljunk bátran és teljes bizonyossággal az Ő trónjához (Zsid 10,19-22). Miközben sorra vesszük Isten kijelentéseit, figyeljük meg, hogy egyiknek sincs a legcsekélyebb mértékben sem köze a mi érzéseinkhez! Minden egyes kijelentés Isten Igéjéből való, azért kell elhinnünk, mert Isten mondja, s nem érzelmi okokból. Tekintsd át ezeket a szellemi áldásokat, amelyeket kegyelemből kaptunk *Krisztusban!*

1. BŰNBOCSÁNAT. Ma megszámlálhatatlanul sok lélek nyög a bűn terhe alatt a szent Isten előtt. Milyen megkönnyebbülés olvasni, hogy

Krisztusban „van megváltásunk és bűneink bocsánata” (Kol 1,14)! Még az ÓSZ-i próféták is a hit alapján hirdették a bűnbocsánatot (Csel 10,43). A skarlátvörös bűnök hófehérek lesznek (Ézs 1,18). Mint sűrű felleg, eltöröltetnek (Ézs 44,22). Olyan messze kerülnek a hívőtől, mint napkelet napnyugattól (Zsolt 103,12). Isten Báránya az, aki elveszi a világ bűneit (Jn 1,29). Amikor üdvösséget kapunk az Ő vére által, a bűneinkre is bocsánatot nyerünk (Ef 1,7; Kol 1,14; 1Jn 1,7; 2,12). Ő „szeret minket, és vére által megszabadított a bűneinktől (Jel 1,5). Ezeket a verseket olvasva hogyan kételkedhetünk abban, hogy Isten teljesen megbocsátott nekünk Krisztusért? A *hívők* bűnvallása a megszakadt közösséget állítja helyre (1Jn 1,9), nem a kapcsolatot teremti meg. Mint hívők, inkább a Mennyei Atyánál keresünk bocsánatot, mintsem egy szent bírónál.

2. MEGIGAZULÁS. Ez isteni cselekedet, ami által a szent Isten igaznak nyilvánítja a Krisztusban hívő bűnöst – eltekintve saját érdemétől –, és felmenti minden vád alól. Ingyen, kegyelemből történik mindez (Róm 3,24). Ez Isten kinyilatkoztatása, nem tapasztalati dolog (Róm 4,4-25). Megigazulás hit által, nem emberi erőfeszítésből (Róm 5,1; Gal 2,16; 3,11). Egyedül Krisztus vére érdeméért (Róm 5,9). Amikor a Jakab 2,14-24 a cselekedetek általi megigazulásról szól, ez azt jelenti, hogy a hit külső cselekedetekben mutatkozott meg, így bemutatta annak valóságát mások előtt. A megigazítás jelentése nem az, hogy „igazzá tesz”, hanem az, hogy igaznak „nyilvánít” bennünket. Jelentős cselekedete Istennek ebben az összefüggésben a tulajdonítás vagy beszámítás más valaki számlájára. Ez az isteni könyvelés. Isten Krisztusnak tulajdonította, számította be, ill. Krisztusra helyezte a mi bűneinket (Ézs 53,5-6; 1Pt 2,24). Másrészt a hívőnek tulajdonította Isten igazságosságát (Róm 3,22; 2Kor 5,21). Kizárólag ez az igazságosság tesz elfogadhatóvá minket Isten jelenlétére (Fil 3,9; vö. Ézs 64,5). Ezért Isten jelenlétében állunk, teljes mértékben felmentve minden vád alól, és felöltözve magának Istennek az igazságosságába. Kárhoytatás nélkül állunk Isten előtt azért, mert *Krisztus Jézusban* vagyunk (Róm 8,1).
3. MEGSZENTELŐDÉS. Az alapszó olyan formákban használatos, mint „szentség”, „megszentel”, „szentek”. Jelentése: „elkülönít”. Isten elkülönített bennünket *Krisztusban* (1Kor 1,30) saját örök és szent céljaira. Minden hívő meg van szentelve *Krisztusban*, ezért szentnek hívatik (1Kor 1,2; Ef 1,1; Fil 1,1). Noha a korintusiak megtúrték a bűnt maguk között, mégis szentek voltak. Ahogyan soraikban minden hívő meg volt igazulva, úgy valamennyien meg voltak szentelve (1Kor 6,11). Ez a Szent Szellem munkája volt Krisztus vére alapján (1Pt 1,2). A hívők arra hívtak, hogy gyakorlatban azok legyenek, amik helyzetüknél fogva.

Ezért imádkozott az Úr Jézus a megszentelődésükért (Jn 17,17). *Krisztusban* mindannyian örökre meg vannak szentelve, mégis figyelmeztet az Ige, hogy szentek legyünk (1Pt 1,15).

A mi kegyelmes Istenünk által adományozott, ilyen mélyreható áldások soha meg nem szűnő odaszánással töltsenek be minket. Az Úr dicsősége legyen a legfőbb gondunk (2Kor 3,18). Nem helyes, ha hibáinkon merengve befelé fordulunk. Őt dicsőítsük inkább (1Kor 1,31; 2Kor 4,6-7)! Ha Krisztusra, feltámadt Urunkra összpontosítunk, szívünk megtelik szeretettel és imádattal Isten Báránya iránt, aki méltó erre (Jel 5,9-13).

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

A HÍVŐ HELYZETE KRISZTUSBAN

2. LECKE

Olvasd el az Efezusiakhoz írt levelet egy új fordítású Bibliában! Azt követően válaszolj az alábbi kérdésekre!

1. Milyen pozíciót foglaltunk el az üdvösség elnyerése előtt Istennel kapcsolatban (Ef 2,1-3.12; 4,18-19)? Milyen dolgokban gyakoroltuk magunkat?
Helyzet **Gyakorlat**

2. Mint hívőknek, mi a helyzetük Isten előtt (Ef 2,4-6; Kol 3,1-3)?

Mit jelent „Krisztusban” lenni?

3. Hogyan kerül valaki olyan helyzetbe, hogy „Krisztusban” van (1Kor 1,30a; Ef 1,6; 2,8-9)?

4. Olvasd el az Efezus 1,1-14 verseit, és felelj a következő kérdésekre!
Jelezd, hogy hol vannak a „Krisztusban”, „Őbenne” és hasonló kifejezések!

Mije van a hívőnek „Krisztusban”?

Istennek milyen jellemvonásai kerülnek itt említésre, és ezek mennyiben kapcsolatosak azokkal az előnyökkel, amelyekhez Ő a hívőt juttatja?

Mindezek mennyiben növelik tiszteletedet az Úr és a „benne” való helyzet iránt?

5. Miért akarja Isten, hogy ismerjük a Krisztusban nyert helyzetünket (Ef 1,17-19a)?

6. A hívő „Krisztusban” való helyzetének milyen szempontjait hangsúlyozzák az alábbi versek?

Róma 8,1

2Korintus 5,21

1Korintus 1,30

Efezus 2,10

2Korintus 5,17

Kolossé 1,14

7. Fogalmazd meg saját szavaiddal a Kolossé 2,9-10a-t! Mit jelentenek ezek a versek?

8. Vesd össze a korintusi hívők *helyzetét* a *gyakorlatukkal* (1Kor 1,2-9.11.30; 3,1-3; 4,18; 5,1-5; 6,7.11)!

Helyzet

Gyakorlat

9. Ismerve kiváltságos helyzetünket „Krisztusban”, hogyan kell élnünk ezután?

Efezus 4,1

Kolossé 3,1-3

Efezus 5,1-2.8

Sorold fel azokat a változásokat, amelyeket egy ilyen életvitel okoz számunkra (Ef 4,2-3.22-32; 5,3-4.11-13.22-33; 6,1-9)!

10. Írj néhány mondatot arról, hogy véleményed szerint miért kell tanítani egy hívőt a leckében említett igazságokra!

Mennyire segítenek téged ezek az igazságok, hogy istenfélőbb életet élj?

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

ISTEN AKARATÁNAK CSELEKVÉSE

3. LECKE

Van Istennek terve az életedre vonatkozóan? Van ösvény, amelyen haladj, és fény, amelyet kövess, hogy Isten tökéletes akaratát véghez vidd? Hallgasd csak, mit mond az ige: „Ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata!” (Ef 5,17)! Istennek az a szándéka, hogy ismerjük meg az Ő akaratát. Azt akarja, hogy legyünk tele ennek ismeretével (Kol 1,9). Ő a legcsodálatosabb minden tanácsadó közül (Ézs 9,6), és amit mond nekünk, az megállja az örökkévalóság próbáját (Zsolt 33,11). Hogyan is képzelhető el, hogy a Teremtőnek ne lenne terve, ill. vezetése a teremtménye számára?

Miképpen tapasztaljuk meg Isten vezetését, és hogyan járunk az Ő tökéletes akaratának ösvényén? Az Úr Jézus ebben példát mutatott nekünk. A kulcs az Ő készsége, buzgó vágya volt Isten akaratának cselekvésére: „...ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied” (Lk 22,42). „...nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem annak az akaratát, aki elküldött engem” (Jn 6,38). „Íme, itt vagyok, hogy teljesítsem a Te akaratodat” (Zsid 10,9). Tanítványait ekképpen tanította imádkozni: „...legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is” (Mt 6,10). Isten akarata megismerésének titka, az igazi hajlandóság annak cselekvésére.

Az isteni terv kulcsa Isten Igéje. Isten akarata és Isten Igéje elválaszthatatlan egymástól. A Szentírás Isten akaratának a kinyilatkoztatása. Ebben található az Ő ígéretei, parancsai, intései és az élet alapszabályai. Ő adta az embernek az Igét, hogy ez által megismerhesse és cselekedje Isten akaratát. Figyelmen kívül hagyni ezt az Igét, vagy nem venni tudomást az abban foglaltakról, miközben állítja valaki, hogy Isten akaratát keresi – ellentmond egymásnak. Természetesen vannak olyan konkrét ügyek, amelyekre nézve közvetlenül nem rendelkezik az Ige. Ezek a kérdések helyszínekre, időpontokra, személyekre és életünk részleteire vonatkoznak.

Hová menjek? Pillanatnyilag mit tegyek? Ezekben az esetekben a Szent Szellem megfelelően vezet minket, ha hűségesen törekszünk Isten akaratának a megismerésére. Isten Igéje a Szent Szellem eszköze is. Az igei alapelvek és események gyakran megvilágíthatják az élet ösvényét.

Összegezve: Istennek terve van az életeddel; kijelölt egy ösvényt, amelyen járnod kell. Két alapelvet jegyezz meg jól! Egyik, hogy légy kész követni az Ő vezetését, másik, hogy ismerd a Bibliát, nap mint nap kutasd azt, hogy tökéletesítsd Isten akaratának megismerését!

Isten akarata keresésének értékei

Meglepő dolog, hogy elkötelezett hívők életük döntéseinek többségét anélkül hozzák, hogy komoly erőfeszítéseket tennének Isten akaratának a megismerésére. Talán úgy gondoljuk, hogy mi tudjuk a legjobban, kivált, ha körülöttünk az emberek súlyos hibákat követnek el. Talán azt feltételezzük, hogy Isten vezetése automatikus. Viszont nem mulasztunk el tanácskozni a szükséges cselekvés adott területein jártas emberekkel, és adunk feljebbvalóink véleményére, hogy helyes ítéletet hozzunk. Gátolhat továbbá a félelem vagy a kétség, hogy tényleg Isten akarata-e a legjobb számunkra. Át kell gondolnunk ezeket a megnyilvánulásokat.

1. ISTEN ISMERI A JÖVŐT, EZÉRT TUDJA, HOGY MI A LEGJOBB. „Ha tudtam volna, mi fog történni, nem tettem volna ilyet” – hangzik el gyakran. Pontosán erről van szó. Nem tudjuk, mit hoz a nap (Péld 27,1), Isten azonban ismeri a véget kezdettől fogva (Ézs 46,10). Az emberek tömegével folyamodnak horoszkópokhoz, médiumokhoz, szakemberekhez és mindenféle tanácsadókhöz, hogy megtudják, mit hoz a jövő. Mekkora ostobaság kihagyni Istent, aki mindent tud, beleértve, hogy mi a legbölcsebb minden helyzetben!
2. ISTEN SZERETI GYERMEKÉT, ÉS VEZETNI AKARJA. Képtelenség azt gondolni, hogy az a szülő, aki csak egy kis érdeklődést is mutat saját gyermekei iránt, ne törődne az irányításukkal. De még a legjobb szülők sem mérhetők mennyei Atyánk jóságához. Ha szülők a legjobbat akarják gyermekeiknek, és tudatosan a legteljesebb gondoskodást nyújtják számukra, mennyivel inkább „ad jókat (az Úr) azoknak, akik kérik tőle (Mt 7,11). Halld, mit mond az Úr az Övéinek: „Bölcsé teszlek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.” (Zsolt 32,8)!
3. ISTEN MEG AKAR MINKET ÁLDANI AZ Ő BÖLCSESSÉGE SZERINT. Sajnálatos, hogy vannak, akik félnek Isten akaratától. Az Ő bölcsessége hogyan is akarhatna rosszat a gyermekeinek? „Mert csak én

tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –, békességet, és nem romlást tervezek és reményteljes jövőt adok nektek” (Jer 29,11). Ha az Úr tervei a keresztet kívánják meg – mint ahogy szeretett Fia esetében történt –, az ma is sokak áldására és Fia dicsőségére szolgál. Isten bölcsessége számunkra a nagyobb áldást tartogatja. Az Ő gondolatai gyakran nem egyeznek a mi gondolatainkkal, sem az Ő utai a mi utainkkal, hanem magasabbak és jobbak azoknál (Ézs 55,8-9).

Mikor fog vezetni Isten?

1. **AMIKOR AZ Ő AKARATÁT AKARJUK CSELEKEDNI.** Néha azt kérjük Istentől, hogy áldja meg terveinket, és igazolja döntéseinket. Máskor alkudozni próbálunk vele, és ígéreteket teszünk, ha Ő cserébe teljesíti a kívánságainkat. Végigmehetünk a kérés formáságain anélkül, hogy valóságos érdeklődést mutatnánk az Ő tökéletes akaratának a megismerése, és az annak való engedelmesség iránt. Lehet, hogy nem bízunk az Ő akaratában, vagy félünk attól. De az Úr azt mondta: „Ha valaki kész cselekedni az Ő akaratát, felismeri erről a tanításról, hogy vajon Istentől való-e” (Jn 7,17). Az odaszánás révén világosodik meg az út (Róm 6,13). Szánd oda neki a testedet, és Ő irányítani fogja (Róm 12,1). Engedelmeskednünk is kell annak, Akit már ismerünk. „Mert ha nem hallgattok az Úr szavára, hanem fölláztok az Úr parancsa ellen, akkor ellenetek fordul az Úr” (1Sám 12,15). Miért adna az Úr további vezetést, ha nem engedelmeskedtünk annak, amit már megmutatott?
2. **HA ELHISSZÜK, HOGY Ő VEZETNI FOG.** „Isten, Aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az Ő tetszésének megfelelően” (Fil 2,13). Ha ezt elfogadjuk, akkor megszűnik kétségbeesett aggodalmunk, hogy mindent saját magunknak kell kiagyalnunk isteni segítség nélkül. El kell hinnünk, amit a Példabeszédek 3,5-6 mond: „Bízzál az Úrban teljes szivedből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondoldj rá, és Ő egyengetni fogja ösvényeidet!” Fel kell ismernünk, hogy az Ő vezetése lehet, hogy nem jár együtt erős, egyéni érzelmekkel. Remegés, sírás és más érzelmi kitörések nem szükségszerű bizonyítékai a Szent Szellem jelenlétének.
3. **HA HELYES MAGATARTÁST TANÚSÍTUNK.** Légy alázatos, amikor Isten elé járulsz, és ne szabj neki feltételeket (Zsolt 25,9)! Vallj meg minden téves gondolatot és szemléletet (Zsolt 66,18)! Ha keserű, önsajnálattal teli, irigy vagy, ha neheztelsz, ha hálátlanul viselkedsz vagy panaszkodsz, akkor ebben a szálnalmas állapotodban nem tapasztalod meg a Szellem vezetését.

Hogyan cselekedhetjük Isten akaratát?

Nem azért szükséges ismerni Isten akaratát, hogy felülbíráljuk azt. Az igazi cél annak cselekvése legyen. Szükséges, hogy:

1. **IMÁDKOZZUNK, ÉS TÜRELMESEN KUTASSUK ISTEN AKARATÁT!** A Biblia egyik nagy felszólítása, hogy: „Várj az Úrra!”; az emberi szellem viszont tiltakozik ez ellen. Azonnali válaszokat akarunk, és kevés időt szánunk az Úr parancsa szerinti kitartó „kérésre... keresésre... kopogásra” a menny ajtaján (Mt 7,7). A zsoltáríró ezt mondta: „Halld meg Uram hívó hangomat! Könyörülj rajtam, hallgass meg! Ha ezt mondod: 'Járuljatok színem elé!', szívem így válaszol: 'Színed elé járulok, Uram' ” (Zsolt 27,7-8). Pál apostol a szüntelen imádkozásra buzdított: „Minden imádságotokban és könyörgésekben imádkozzatok mindenkor a Szellem által! Éppen azért legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentekért” (Ef 6,18). Ne felejtjük el, hogy Isten az akaratát gyakran lépésenként jelenti ki!
2. **ISMERJÜK A BIBLIAI ALAPELVEKET, ÉS OLVASSUK FIGYELMESEN A SZENTÍRÁST!** Az Úr Jézus kora vallási vezetőinek felrótta, hogy nem ismerik a Szentírást (Mt 22,29). Ha nem vesszük a fáradságot Isten nyílt parancsainak, világos alapelveinek és szeretetből fakadó intéseinek a megismerésére, akkor egyik veremből a másikba esünk. Ha egyértelmű számunkra, hogy mit parancsol, és mit tilt az Ige, akkor nem kérjük azt tőle, hogy változtasson azon, vagy egészítse ki azt, amit kijelentett. Ha az Ő akarata szerint kérünk, akkor meghallgat minket (1Jn 5,14-15). Vannak olyan dolgok, amelyekre nem tér ki, pl. a dohányzásra. Van azonban idevonatkozó alapelv. Az ember teste a Szellem temploma, ezért nem szabad beszennyezni. A Biblia nyíltan tiltja a házasságkötést hitetlennel (2Kor 6,14). Ennek alapján kell mérlegelni az udvarlás nyugaton kialakult szokását is. Ha imádkozó szívvel, rendszeresen és folyamatosan olvassuk az Igét, a versek megelevenednek a lapon, és Isten szól hozzánk általuk. Szükségünk van Istennek erre a közlésére.
3. **ISTEN ÉRDEKEIT HELYEZZÜK ELŐRE!** „Keressétek először az Ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek!” (Mt 6,33). A döntések meghozatalánál elsősorban Isten érdekeit vegyük figyelembe, és ne saját érvényesülésünket vagy érdekeinket! Isten vezetése egybeeshet – de az is lehet, hogy nem – saját, személyes törekvéseinkkel. Isten azt ígéri, hogy megadja nekünk szívünk kéréseit (Zsolt 37,4), de ez nem korlátozás vagy kivétel nélkül történik. Isten akarata az volt, hogy Jónás menjen Ninivébe, ő azonban egészen másra vágyott (Jón 1,1-3). Ám átélt tapasztalatai megtanították arra, hogy

mennyire értékes az Isten akaratának való engedelmesség. Isten kegyelmet ad a nehéz időkben.

Russ Johnston megfigyelte, hogy Isten akaratát az esetek többségében az ember a hivatásra, ill. a lakhelyre vonatkozóan keresi. Ezekre azonban nagyon ritkán utal a Biblia. „Istent leginkább nem az foglalkoztatja, hogy hol lakunk, és miből élünk, hanem az, hogy mik *vagyunk*.”¹ Szerelmi ügyekben vagy leendő házastársunkat érintő kérdésekben először azt kell tisztáznunk, hogy mi az életcélunk, és mikor leszünk elég érettek arra, hogy partnerre gondoljunk. Azután megkísérelhetjük a választást egyik vagy másik jelölt között.

4. **MÉRLEGELJÜK GONDOSAN A KÖRÜLMÉNYEKET!** Hajlamosak vagyunk arra, hogy kizárólag a körülmények befolyásától függjünk. Egy közkedvelt vagy könnyű út vonzónak tűnhet. Elfogultságunk gyakran téves útra vezet minket. De lehet, hogy Isten egy akadályokkal tűzdelt nehéz ösvényre hívott el bennünket (1Kor 16,9). Ez gyakran jellemezte Pál apostol életét, akiben azonban nyilvánvalóan megmutatkozott Isten akaratát – még a börtönben is. Az ajtónyitásnak és ajtózársnak Istentől kell jönnie, amit más tényezőkkel megerősít. Isten az Ő gondolkodásával hatalmas akadályoktól tisztíthatja meg az utat, és váratlan módokon visel gondot. Azonban tanácsos dolog emlékezetben tartani, hogy nem a keskeny, hanem a széles út az, amely pusztulásba visz (Mt 7,13). A körülményeket ne válasszuk szét más, megerősítő tényezőktől!

Mi van a jelek kérésével, vagy a „gyapjú kitevésével” (Bírák 6,36-40)? Sok hívó gyakorolja ezt. Gedeon kérése Isten ígéretét követően hangozott el, s ezért nem hitbéli cselekedet volt, noha Isten kegyesen válaszolt rá. Amikor égsz a vágytól, hogy Isten akaratát cselekedd, akkor kérheted Őt, hogy a körülmények által tegye egyértelművé azt. De az őszinte hit ösvényét nem jelzik Isten által küldött, szemmel látható dolgok (Zsid 11,1).

5. **¹KÉRJÜK KI ISTENFÉLŐ EMBEREK TANÁCSÁT!** Az „istenfélő” szó nem jelenti azt, hogy „bárki”. Keress szellemi vezetőket, akik ismernek téged (Zsid 13,7.17)! Azonkívül a legjobb tanács nem hamar érkezik, hanem lassan jön a felszínre (Péld 20,5). Az önfejű emberekre jellemző, hogy kerülnek a tanácsot, vagy olyan barátokkal tanácskoznak, akik nem ellenzik elgondolásaikat.

---

¹ *How to know the will of God? (Hogyan lehet megismerni Isten akaratát?)* (Colorado Springs: NavPress, 1976), 10. old.

Hogyan alkalmazzuk a vezetés alapszabályait?

Ha Isten érdekeit helyezed előtérbe, Ő vezetni fog téged imádság, Ige, tanács és a körülmények által. Mivel Isten nem mond ellent önmagának, mindezek összhangban lesznek egymással, így mutatva meg neked a helyes utat. Idézd fel a döntés szempontjából lényeges valamennyi információt! Készíts egy pro(mellette) és kontra(ellene) listát, ahol felsorakoztatod az okokat a számodra nyitott két alternatíva mellett és ellen! Gondosan mérlelj minden információt, nagyobb hangsúlyt fektetve az objektív, mint a szubjektív tényezőkre! Miközben alaposan végiggondolod a kérdéses lépést, figyelj arra, hogy békességed van-e, vagy belső zűrzavart tapasztalsz? Ha komoly kétségeid vannak, várj az Úrra! Lehet, hogy további tanácsra és imádságra van szükség az összes tényező tisztázására. Viszont ne késlekedj, se ne gyötrődj vég nélkül! Hitben kérd Istentől az Ő bölcsességét (Jak 1,5-6). Hittel cselekedd azt, amire a legtisztábban rámutatott a tőle kapott fény! A hit határozott embere átéli Istennek minden értelmet meghaladó békességét (Fil 4,6-7). Ha odaszántad magadat az Úrnak, akkor biztos lehetsz benne, hogy Ő vezetni fog téged. Azt akarja, hogy ismerd és cselekedd az Ő „jó, neki tetsző és tökéletes akaratát” (Róm 12,2).

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

ISTEN AKARATÁNAK CSELEKVÉSE 3. LECKE

1. Miért érdemes keresni Isten akaratát az életünkre nézve? Miért nem élhetünk úgy, ahogy akarunk? Válaszodban használd a következő verseket!

Zsoltár 139,15-18

Példabeszédek 16,25

Példabeszédek 27,1

Jeremiás 10,23

János 10,10b

Efezus 5,17

2. Mi történik, ha valaki engedetlen Isten kijelentett akaratával szemben (1Sám 12,15; Préd 11,9)?
3. Tanulmányozd az alábbi példákat, és magyarázd meg, mit eredményez az Isten akarata iránti tiszteletlenség! Mi az, amit az említett személyek

életéből alkalmazni tudunk a magunk számára? Milyen veszélyeket kerülhetünk el?

Mózes: 4Mózes 20,7-12

Saul: 1Sámuel 15,2-23

Meg nem nevezett próféta: 1Királyok 13,6-24

4. Miért félünk gyakran Istennek az életünkre vonatkozó akaratától?

5. Mi váltaná ki Dávid magatartását bennünk (Zsolt 40,9)?

6. Gyakorlatilag mit kíván Isten az Ő gyermekeitől?

János 14,27

Jakab 1,17

János 15,5

Zsoltár 84,12

János 15,11

Zsoltár 37,1-4

7. Milyen hatással vannak Isten akaratának felismerésére a következők?

Magatartásunk – János 7,17; Efezus 6,6

Buzgó bibliatanulmányozásunk – Zsoltár 119,9-11

Imádságunk – Kolossé 4,12; Dániel 10,12

Tanács – Példabeszédek 11,14

Körülmények – 1Korintus 16,8-9

8. A körülmények önmagukban miért nem elégségesek Isten akaratának a meghatározásához (1Korintus 16,9; 2Korintus 2,12; 1Tesszalonika 2,18)?

9. Milyen dolgokat vegyen figyelembe egy keresztyén, amikor hivatást, társat, lakóhelyet választ? Válassz ki egyet e területek közül, és adj idevonatkozó igeverseket a válaszodban!

10. Életed milyen területén fontos számodra Isten akarata? Milyen lépéseket tettél az Ő akaratának megértésére?

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

ÉLETCÉLOK MEGVALÓSÍTÁSA (1. RÉSZ) 4. LECKE

Isten tervező. Megteszi, amit eltervez. „Megvalósul tervem, mindent megteszek, ami nekem tetszik” (Ézs 46,10b). Mindent saját akarata és elhatározása szerint cselekszik (Ef 1,11). Az isteni terv lefedi a teljes jövőt, amit Ő tökéletesen ismer. A Szentírásban Isten prófétai módon írásba foglalta az Úr Jézus földi szolgálatának főbb eseményeit. Ő volt Isten megváltásunkra irányuló tervének kulcsa. Az Úr ezt mondta földi szolgálatának végén: „...elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bízál, hogy elvégezzem” (Jn 17,4). Nem volt semmi véletlenszerű abban, amit mondott, cselekedett, vagy ahová ment. Annak akarata végzésével foglalkozott, aki elküldte Őt (Jn 4,34).

Isten szándékai kiterjednek minden hívő életére. „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –, békességet és nem romlást tervezek” (Jer 29,11). Isten arra vágyik, hogy minden hívő növekedjék a kegyelemben és a mi Urunk Jézus ismeretében (2Pt 3,18), hogy nőjön Krisztusban (Kol 1,28), és végül hasonlónak legyen Krisztus képéhez (Róm 8,29). Röviden, Krisztushoz hasonlónak kell válnunk. Az Úr távlatot adott, amely életünknek mintául szolgál.

1. Isten és az Ő országa legyen az első (Mt 6,33).
2. Az örökkévaló előbbre való az ideig valóval szemben (2Kor 4,18).
3. A szellemi előbbre való a testivel szemben (Mt 6,19-20).
4. Az ember előbbre való a dolgokkal szemben (Mk 8,36-37).

Ha felismerjük ezeket a célokat, és életünket az Ő távlatai szerint éljük, akkor sikeresek leszünk Isten mércéje szerint.

Célok meghatározása (Hová akarok eljutni?)

A bizonytalan vágyakozás az előrehaladásra minden elgondolás vagy cselekvésre irányuló elszántság nélkül, nem cél, csupán álmom. Ha a semmire célzunk, biztos, hogy eltaláljuk. Előrehaladás általában akkor érhető el, ha tényleges célok váltják fel a körvonalazatlan reményeket. Az Úrra kell tekintenünk, és az Ő felhatalmazó erejétől kell függünk. Ez azonban nem mentesít a célok kitűzése és a szükséges cselekvések meghatározása alól. A célt el kell érni, meg kell valósítani. Az Úr Jézus célja pl. az volt, hogy felépítse az Ő Gyülekezetét (Mt 16,18). Ennek megvalósítására tanította apostolait, és bízta meg őket azzal, hogy alapítsák meg.

A célok a Bibliában leírt elsődleges fontosságú dolgok és felelőségek keretein belül legyenek. Fő területek: az Istennel való kapcsolatunk (Mt 22,37-38), a szolgálatunk (Mt 6,33), a családjunk (1Tim 3,4-5) és a munkahelyi kötelességeink (2Tesz 3,10). Tedd fel magadnak a következő kérdéseket: „Mit akarok megvalósítani az egyes területeken? Fontos ez az örökkévalóság szempontjából? Valószínű-e? A feladatok kötnek le inkább, mintsem a célok? Miért akarom elérni ezeket a célokat? Önző vagy Istenre irányuló célok ezek? Mi az életem célja?”

Azután ezeket a célokat megfelelő időkereten belül kell kitűzni. Mikorra kell elérni ezeket? Meg tudok-e jelölni egy ésszerű időtartamot az előrehaladásra? Az idő véges. Tűzz ki életre szóló, hosszú, közép- és rövid távú célokat! A rövid távú célok vezessenek a hosszú távú célok ösvényén. Ha nincsenek hosszú távra szóló céljaid, akkor a rövidebb távú célok elveszítik a jelentőségüket.

1. **ÉLETCÉLOK.** Ha majd az életem végére érek, mire akarok visszatekinteni, mint elvégzett munkára? Az életcél általában tág teret fog be, de megvalósítható. Pl.: „Megismerni Isten teljes akaratát a Biblia alapos tanulmányozása révén.”
2. **HOSSZÚ TÁVÚ CÉLOK.** Ha az Úr nem jön el addig, hol akarok tartani 10-15 év múlva? Pl.: „Jártasságot szerezni Isten Igéjében az ÚSZ megismerésével, és átfogó ismereteket szerezni az ÓSZ-ben.”
3. **KÖZÉPTÁVÚ CÉLOK.** Hol akarok tartani 2-5 év múlva? Mit kell megalapozni az életemben? Pl.: „Megismerni az ÚSZ főbb könyveit, és általános rálátást nyerni a Bibliára.”
4. **RÖVID TÁVÚ CÉLOK.** Ha hat hónap vagy egy év volna hátra az életemből, milyen változtatásokat vinnék végbe? Ha tovább élek, milyen előkészületek szükségesek *most*? Pl.: „Általános ismereteket szerezni a Bibliáról azzal, hogy évente végigolvasom.”

Leltárkészítés (Hol vagyok most?)

1. **SEGÍTŐ ERŐK.** Elemezd életedet a meghatározott célok tekintetében!
„Milyen erősségeim vannak, amelyek segítenek elérni ezeket a célokat? A múltban milyen sikereim voltak ezen a területen? Jelenlegi pozitív szokásaim miben lehetnek a segítségemre? Jelenlegi gyülekezeti körülményeim és a gyülekezeti vezetők hogyan tudnak nekem segíteni? Mostani életvitelemben mely dolgok segítik elő ezen a területen a növekedést?”
2. **HÁTRÁLTATÓ ERŐK.** Milyen változtatásokat kell végrehajtanom az életemben, hogy sikeresen megvalósítsam a tervemet? A múltban milyen gyengeségeim voltak ezen a területen? Milyen negatív szokásokon kell változtatnom? Milyen ártalmas kapcsolatokat kell felszámolnom? Milyen változtatások szükségesek az életvitelemben? Milyen prioritások helytelenek az életemben?

Tevékenységek tervezése (Hogyan jutok el oda?)

Olyan tevékenységekről van itt szó, amelyeket el kell végezni a cél elérése érdekében. Egy cél eléréséhez szükséges tevékenységek száma függ az időintervallumtól (rövid távú, középtávú stb.). A tevékenység típusa függ a szóban forgó területtől. A tevékenység(ek)nél számításba kell venni az akadályokat, amelyeket le kell győzni, gondokat, amelyeket meg kell oldani.

Ha rövid távú célod „felépíteni egy következetes, naponkénti imaéletet, amely erősíti Istennel való kapcsolatodat, és elősegíti a gyümölcsstermést a mindennapi életben”, akkor tevékenységeid a következőket foglalják magukba:

- a) Találkozz az Úrral minden reggel, hogy egymásra épülően tanulmányozd az Igét, és imádkozó szívvel elmélkedj azon!
- b) Vezess egy füzetet, ahol naponta feljegyzést készítesz az olvasott igeszakaszról, annak személyes alkalmazásáról vagy Istennel kapcsolatos meglátásaidról! Készíts tervet, hogy egy érettebb testvérrel megoszod ezeket!
- c) Tanulmányozz fontos könyveket az imaéletéről és az alkalmazott bibliatanulmányozásról!

E konkrét tevékenységek végrehajtásával bizonyára lényeges előrehaladást teszel a cél elérése érdekében. Ez a próbája mindenfajta tevékenységsornak.

Tevékenységek megtervezése (Hogyan használom fel az időmet?)

Egy tevékenység csak akkor „kivitelezhető”, ha ténylegesen meg lehet tervezni. Először fel kell mérned, hogy jelenleg hogyan használod fel az idődet. A hívőket figyelmezteti az ige: „...kihasználva az alkalmas időt, mert a napok gonoszak” (Ef 5,16). Arról van szó, hogy meg kell vásárolnod minden stratégiai lehetőséget, hogy napjaidat és óráidat Istenre szánd. Az idővel éppúgy gondosan kell gazdálkodni, mint a pénzzel. Gyakran mondja az ember: „Nincs időm.” A Biblia szerint van elég idő arra, hogy elvégezzünk mindent, amit Isten kíván tőlünk, vesztegetni való idő azonban nincs. Hogyan vehetjük észre az időpazarlást, és hogyan használhatjuk ki jobban az időt?

1. A JELENLEGI IDŐFELHASZNÁLÁS ELEMZÉSE. Harminc perces felosztással kövess nyomon mindent, amit egy hét folyamán csinálsz!
  - a) Állapítsd meg, hogy az időkihasználás hol volt túlzott (alvás, étkezés, öltözködés, hosszúra nyúlt beszélgetés, rutinfeladatok)!
  - b) Keresd meg az időpazarlásokat! Hol takaríthatsz meg időt? Mit lehetne párhuzamosan végezni? Mit lehet elhagyni?
  - c) Milyen tevékenységed haszontalan (tv-nézés, közönséges olvasnivaló, szükségtelen vállalások)?
  - d) Kérd ki mások véleményét (érettebb barát, házastárs)! Szerintük hol folyik el az időd?
2. HETIREND KÉSZÍTÉSE. Azért kell időbeosztást készíteni, hogy valamennyi tevékenységet biztosan el tudj végezni.
  - a) Írd le valamennyi jelenleg folytatott tevékenységedet, és azokat is, amelyeket céljaid elérése miatt el kell kezdened!
  - b) Becsléssel állapítsd meg az egyes tevékenységekhez szükséges időt, majd összesítsd!
  - c) Jelöld a tevékenységek fontossági sorrendjét! A „kell” tevékenységeket jelöld „A”-val! Ezek rutintevékenységek, amelyek fölött nincs választási lehetőség (alvás, munka stb.), valamint céljaiddal kapcsolatos tevékenységek. A „kellene” tennivalókat jelöld „B”-vel, a „lehet” tennivalókat pedig „C”-vel!
  - d) Töltsd ki a hetirendet, kezdve először az „A” tevékenységekkel, folytatva a „B” tevékenységekkel, végül a „C”-vel! A „C”, ill. „B” tevékenységek elhagyhatók vagy csökkenthetők, hogy beférjenek a hét 168 órájába.
3. AZ IDŐKIHASZNÁLÁS JAVÍTÁSA. Ahogy hétről hétre elkészíted az időbeosztásodat, keress módot idő hatékonyságának a növelésére! Íme, néhány javaslat:

- a) Oszd fel a hetet napi munkatervekre! Naponta szánj néhány percet arra, hogy leírod azokat!
- b) Értékelj prioritásaidat! Elvégzed-e a legfontosabb tevékenységeidet? Rangsorold a tennivalókat, hogy a legfontosabbak el legyenek végezve, ha mások netán elvégzetlenül maradnak is!
- c) Naponta készíts „elvégzendő feladatok”-listát, jelölve a prioritásokat! Húzd ki azokat, amelyeket elvégeztél! Tűzz ki új időpontot az elvégzetlen dolgoknak!
- d) Az egyidejűleg végzett tevékenységekkel időt takarítasz meg. Amikor ebédelsz, pl. hívd meg egy barátodat, akinek bizonyosságot tehetsz! Autóvezetés közben hallgass kazettákat! Mosogatás alatt tanulj meg igeverseket!
- e) Szervezd meg a megbízásokat és kötelezettségeket, hogy fölösleges utakat spórolj meg!

A fejlődés értékelése (Hogyan haladok?)

Hogyan tekinted át az előrehaladásodat? Gyakran van elakadás szilárd célokat tartalmazó, jól körülírt tervekben. Gyakran nem tesszük meg, aminek elvégzésére odaszántuk magunkat, vagy nem jól csináljuk, vagy nem küszöböltünk ki egy nagy, akadályozó tényezőt. Ha a fejlődést időnként nem vizsgáljuk felül, akkor hajlamosak vagyunk belenyugodni ebbe az állapotba, és sikertelenek maradunk. Ezért szükség van egy érett barátira, vezetőre vagy imatársra, akivel találkozót beszélünk meg, és akinek adtunk céllistánkból egy másolatot. Ennek a felülvizsgálatnak még a lehetősége is ösztönző erő. További segítség a fejlődés elemzése pontról pontra. Ez az áttekintés némely tevékenység vagy a célok megváltoztatására tett javaslatokhoz vezessen. E célok készítője legyen kész arra, hogy vagy tartja magát a vállalt feladatokhoz, vagy kiiktatja azokat a munkatervből. Gondold át a kudarcok okait!

- a) A célok valószerűtlenül magasak. Megoldás: Fogalmazd át azokat!
- b) A végrehajtásban a hűség hiánya tapasztalható. Megoldás: Tarts bűnbánatot Isten előtt, és tartsd magad vállalt kötelezettségeidhez!
- c) Valamilyen jelentős akadály felismerése. Megoldás: Hárítsd el erélyesen!
- d) A rendelkezésre álló időre túl sok mindent terveztlél. Megoldás: Csökkents és egyszerűsíts, ahol szükséges!

Következtetés

Istent lényegében nem az foglalkoztatja, hogy *meddig* élünk, hanem az, hogy *helyesen* élünk-e. Jézus Krisztus harmincéves korában kezdte nyilvános

szolgálatát. Három és fél év alatt elvégezte mindazt, amit az Atya tervezett számára (Jn 17,4; 19,30). Egy jóval hosszabb életút végén Pál apostol ezt mondhatta: „futásomat elvégeztem” (2Tim 4,7). Eltétetett neki az igazság koronája. Akarsz befutó lenni?

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

ÉLETCÉLOK MEGVALÓSÍTÁSA (I. RÉSZ) 4. LECKE

1. Isten milyen tevékenységét hangsúlyozza az Ézsaiás 46,11b és az Efezus 1,11?
2. Mik Isten céljai valamennyi hívő számára (Róm 8,29; 2Pt 3,18)?
3. Milyen céljai voltak az Úr Jézusnak földi szolgálatára vonatkozólag (Jn 4,34; 17,4)?
4. Azonosítsd Pál céljait és a tevékenységeket, amelyeket azok eléréséért folytatott!

	Célok	Tevékenységek
1Korintus 9,19-27		
Kolossé 1,28-29		
Filippi 3,12-14		

5. Hogyan értékelte Pál a saját életét céljai tekintetében (2Tim 4,6-8)?
6. Mit tanulsz a tervezésről a Lukács 14,28-32 és a Példabeszédek 16,3.9 versekből?
7. A tervezésnél milyen figyelmeztetést kell megszívlelned (Jak 4,13-15)?
8. Ha életed végére érsz, mire akarsz majd visszatekinteni, mint amit elvégeztél?

(A 9-10. kérdések megválaszolása előtt olvasd el figyelmesen az e leckéhez tartozó jegyzeteket!)

9. *Célkitűzés (Tervezés)*. A célkitűzés munkalap használatával azonosítsd rövid távú (6 havi) terveidet a felsorolt feladatok területén! Amennyire csak lehetséges, legyenek ezek a célok átfogóak és részletesek!
  - a) Sorold fel céljaidat a „Hová akarok eljutni?” kérdésre válaszolva!
  - b) Felelj a „Hol vagyok most?” kérdésre, és jelöld meg azokat a tényezőket, amelyek jelenleg segítenek, ill. gátolnak céljaid elérésében!
  - c) A „Hogyan jutok oda?” kérdés szem előtt tartásával nevezd meg a lehetséges tevékenységeket céljaid elérésére!

- d) Vizsgáld felül „Célkitűzés listádat” a vezetőddel együtt, aki segít neked néhány célt meghatározni, amelyekre elkezdhetsz összpontosítani!

10. *Időbeosztás.* Az „időbeosztás lista” használatával elemezd jelenlegi időfelhasználásodat! Kövesd az alábbi lépéseket!

- a) Jegyezz fel pontosan mindent, amit egy hét folyamán végzel! Harminc perces intervallumokban azt jegyezd fel, hogy ténylegesen mit csináltál, és ne azt, hogy mit kellett volna tenned, vagy mit szándékoztál elvégezni!

- b) A „Sáfarkodás az idővel” címszó alatt jegyezd fel az összes időt heti bontásban, amit ténylegesen az egyes tevékenységekkel töltöttél!

- c) Elemezd időfelhasználásodat az időbeosztás táblázat alatti kérdésekre válaszolva!

CÉLKITŰZÉSEK MEGTERVEZÉSE (Időtartam: .....)

Felelősségi terület	2. lépés Hol vagyok most? Segítő és hátráltató erők	3. lépés Hogyan jutok el oda?	4. lépés Hova akarok eljutni?
KAPCSOLAT ISTENNEL			
CSALÁD házastárs gyerekek más			
SZOLGÁLAT/ KERESZTYÉ N KÉPZÉS			
MUNKA/ ISKOLA			
MÁS pénzügyi fizikai egyéb			

IDŐBEOSZTÁS

	VASÁRNAP	HÉTFŐ	KEDD
5:00			
5:30			
6:00			
6:30			
7:00			
7:30			
8:00			
8:30			
9:00			
9:30			
10:00			
10:30			
11:00			
11:30			
12:00			
12:30			
13:00			
13:30			
14:00			
14:30			
15:00			
15:30			
16:00			
16:30			
17:00			
17:30			
18:00			
18:30			
19:00			
19:30			
20:00			
20:30			
21:00			
21:30			
22:00			
22:30			
23:00			

Hét: _____

	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT
5:00				
5:30				
6:00				
6:30				
7:00				
7:30				
8:00				
8:30				
9:00				
9:30				
10:00				
10:30				
11:00				
11:30				
12:00				
12:30				
13:00				
13:30				
14:00				
14:30				
15:00				
15:30				
16:00				
16:30				
17:00				
17:30				
18:00				
18:30				
19:00				
19:30				
20:00				
20:30				
21:00				
21:30				
22:00				
22:30				
23:00				

Gazdálkodás az idővel	Csendesség_	Alvás_____	Vásárlás_____	Kikapcsolódás_____
	Bibliatanulmányozás_____	Étkezés_____	Munkahely_____	Telefonbeszélgetés_____
	Elmélkedés_	Család_____	Utazás_____	Elvesztegetett idő_____
	Evangelizálás_	Tanulás_____	Társadalmi élet_____	Egyéb_____
	Gyülekezeti tevékenységek_	Házimunka_____		

Az időfelhasználás elemzése

1. Mely tevékenységek voltak haszontalanok? Miért? Hogyan lehetne kiküszöbölni ezeket?
2. Mely tevékenységek vettek igénybe túl sok időt? Hogyan lehet ezeket hatékonyabbá tenni?
3. Mely tevékenységekre kellene több időt szánnod? Hogyan tudod ezt megvalósítani?

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

ISTEN JAVAINAK KEZELÉSE

5. LECKE

„KI TEHÁT A HŰ ÉS OKOS SÁFÁR?” – kérdezte Megváltónk (Lk 12,42). Saját kérdésére három példázattal válaszolt. Ezekben szó volt egy ház uráról és szolgáiról, egy vőlegényről és a várakozó szüzekről, valamint három szolgáról, akik pénzt kaptak, hogy befektessék azt (Mt 24,45-25,30). A példázatokban három dolog közös. Először, van egy távollévő úr, aki nyilvánvalóan az Úr Jézust jelképezi. Másodsor, vannak felelősséggel megbízott hátrahagyottak. Egyértelmű, hogy ezek a kötelezettségekkel és lehetőségekkel felruházott hívők. Harmadszor, van az a szükségszerűség, hogy várni kell a visszatérő gazdát, és megfelelően fel kell készülni, ahogy a hívőknek készenlétben kell várni Krisztus második eljövetelét. Nekünk, sáfároknak az a kihívás és intés, hogy készüljünk a Mesterünkkel való elszámolásra, aki jön és számon kéri, hogyan kezeltük azt, amit Ő ránk bízott.

Ki vagy mi a sáfár? Aki kezeli valaki más háztartását vagy vagyonát. Az ÓSZ-ben azt jelentette, hogy „egy ház fölé rendelt”. A hívő a sáfár szerepét tölti be, mert Isten a tulajdonosa mindennek. „Tiéd Uram...minden, ami a mennyben és a földön van!” (1Kron 29,11). „Bizony, tőled van mindez, és csak azt adtuk neked, amit kezedből kaptunk” (1Kron 29,14). „Mid van, amit nem kaptál?” (1Kor 4,7) Magától értetődik a válasz: „Semmi!” Sőt, az Úr megvásárolt minket az Ő drága vérére (1Pt 1,18-19). Nem vagyunk a magunkéi, mert áron vétettünk meg (1Kor 6,19-20). Ezért mindaz, amik vagyunk, és minden, amink van, a mi Urunk tulajdona. Így, egyszerűen csak kezeljük azt, amit Ő ránk bízott, és neki adjuk a nyereséget a befektetéséért. Részünkről a kezelés a következők vizsgálata: (1) *hűség* kötelességeink szorgalmas elvégzésében (1Kor 4,2); (2) *becsületesség*, hogy nem tékozljunk, se nem használjuk rosszra az Ő javait (Lk 16,11); (3) *termelékenység*, vagyis nagy nyereséget hozni a befektetésre (Mt 25,20-21); és (4) *hűség* távollévő

Királyunk iránt (Lk 19,13-14). Meg kell értenünk, hogy a jó sáfárok jutalmat kapnak, a rosszak pedig büntetést vagy elmozdítást.

Mit kezelünk?

Maga az élet szent sáfárság. Az Úr adott nekünk életet, egyébként nem lenne. Minden lélek az Övé (Ez 18,4). Ő „minden élőnek az Istene” (Jer 32,27). Megjelenünk a földön, mint lehelet, és eltűnünk, amikor neki tetszik (Jak 4,14-15). Ezért az Ő tetszésének megfelelően kell élnünk, nem a magunk belátása szerint. Ennek az egyszerű felismerésnek belénk kell vésnie Isten iránti kötelességeinket. A bölcs hívő ember ezért odaszánja testét az Úrnak (Róm 12,1). Tagjait Isten szolgálatába állítja (Róm 6,13). A sáfárságot számos területen lehet figyelembe venni:

1. IDŐ. „Kezedben van sorsom!” – kiáltott fel egy istenfélő ember (Zsolt 31,16). Isten előírhat normál élettartamot (Zsolt 90,10). Meg is rövidítheti azt (Zsolt 102,24-25), vagy akár meghosszabbíthatja (Péld 10,27; Ézs 38,5). Isten azt tanácsolja, hogy úgy számoljuk napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk (Zsolt 90,12). Bölcsen kell kihasználnunk az időt (Ef 5,16), annak minden pillanatát. A Biblia hangsúlyozza az élet rövid voltát, fűhöz vagy virághoz hasonlítva, amely elszárad, vagy meséhez, amit elmondtak. A tanulság: Istenért használd fel az idődet – ne tékozz el!
2. TALENTUMOK. A „talentum” szó a Bibliában pénzt jelent, azonban eltérő képességeket szimbolizál (Mt 25,14-30). Az intelligencia, a különleges ismeret vagy képesség, a testi adottság és megjelenés mind Isten gondoskodásából ered, noha az emberek gyakran magától értetődőnek tartják ezeket. A szellemi ajándékokat azért kapják a hívők, hogy általuk tudjanak másokat építeni a gyülekezetben (1Kor 12,4-7). A köz javára kell használnunk ezeket (1Pt 4,10). Az önző érdekből fakadó önfélesztés ellenkezik Isten szándékával.
3. IGAZSÁG. „Isten titkainak sáfárai” vagyunk (1Kor 4,1). Minden szellemi ismeret – különösen Isten és az evangélium ismerete – szent felelősség a közöny és a sötétség világában. Ha ismerjük Isten Igéjét, akkor olyanok vagyunk, mint egy kincseskamrával rendelkező háztulajdonos (Mt 13,52). A kincset meg kell osztani másokkal, nem felhalmozni saját kényünk-kedvünk szerint.
4. KINCS. Létezik egy különös kísértés – ami a hívőket is megkönyékezi, hogy az anyagi javakat magasabbra értékelik, mint Isten dolgait. Vagy a gazdagság, vagy Isten ural minket. Az Úr Jézus azt mondta, hogy nem szolgálhatjuk mind a kettőt (Lk 16,13). A pénz barátokat szerez nekünk,

ha az örökkévalóságba fektetjük be azt (Lk 16,9). De ellenségünké is válhat, ha helytelenül élünk vele, és bizonyítékként használható ellenünk (Jak 5,1-3). A gazdag ember, aki a pokolba került, elfeledkezett arról, hogy javai csak egy időre bízattak rá (Lk 16,19-26). Az arany és az ezüst mind Istené, s nem a föld pénzmágnásaié (Agg 2,8). Ezernyi hegy minden állata Istené, s nem a gazdag állattenyésztőké (Zsolt 50,10).

Külön figyelmet kell fordítani az Úrnak tett felajánlásokra (2Móz 35,5.22). Kérlek, jegyezd meg, hogy a felajánlás nem adomány! Ez ajándék, része annak, amit az Úr nagylelkűen a kezünkbe adott. Isten gondosan jegyzi földi sáfarkodásunkat, ahogy a Márk 12,41-44-ben látjuk, amikor is Jézus figyelte a perselybe pénzt dobó embereket. Kijelentette, hogy a szegény asszony a maga két fillérével többet adott, mint a többiek együttevén, ő ugyanis mindent odaadott az ő szegénységéből, míg a többieknek bőségesen volt miből adniuk. Van néhány alapszabály, amelyeknek irányítaniuk kell az adakozásukat.

- a) Az első a gyümölcsök alapelve (Péld 3,9-10). Ahogy az első learatott gabonát az Úrnak adták, úgy mi is jövedelmünk első részét különítsük el az Úrnak. Nyilvánvaló, hogy e módszert alkalmazva nem futunk ki a pénzből, mielőtt eljutnánk Istenig.
- b) Az áldozat alapelve (2Sám 24,24). Ne add azt Istennek, ami neked nem kerül semmibe! A felesleg vagy bármi, ami csökkent értékű, sérti az Urat (Mal 1,8). Figyeld meg az Úr Jézust, aki áldozatos adakozásból mutatott példát (2Kor 8,2-15)!
- c) Az imádás alapelve (Mt 26,7-13; Mk 14,3-9; Lk 7,37-38). Két, különböző alkalommal asszonyok mentek az Úr Jézushoz, és odaszánásuk jeléül drága balzsammal kenték meg Őt. Ez értékesebb cselekedetnek számított, mint a szegényeknek való adakozás. Minden adakozás a szellemi imádás cselekedete legyen, ami Isten szentjeinek a kiváltsága. Az emberek néha azt gondolják, hogy Isten szükségét szenved, és híjával van az anyagiaknak. Jézusról sehol nincs feljegyezve, hogy bármikor is nyilvános gyűjtést rendezett, vagy pénzt kért volna. Tanítványok „szolgáltak neki vagyonukból” (Lk 8,3). A legelső keresztyén munkások elindultak, „és semmit sem fogadtak el a pogányoktól” (3Jn 7). Sajnálatos, hogy a későbbi nemzedékek viszont sokat elfogadtak tőlük.

A tized kérdése

Láttuk, hogy az Úr Jézus értékelése szerint az özvegyasszony arányosan többet adott, mint a többiek együttesen. Sok hívő évszázadokig a *tizedet*

használta minimális mérceként. Mi a helyzet ma? Vegyük sorra a tized történetét!

1. Tizedet adtak Mózes törvényét megelőzően (1Móz 14,20; 28,22).
2. Tizedet adtak Mózes törvénye szerint (3Móz 27,30; 4Móz 18,21-28; 5Móz 12,6.11.17). Az ÓSZ-i időszak végén Isten a tized visszatartását rablásnak minősítette (Mal 3,8-10; Agg 1,4-6). Az evangéliumok idején gyakorolták a tized adását, bár önigazultság kísérte (Mt 23,23; Lk 11,42; 18,12).
3. Püünkösödöt (Krisztus Gyülekezete megalakulását) követően az adakozás nyilván más alapelv szerint történt, hiszen sem az Apostolok cselekedeteiben, sem a levelekben nincs említés a tizedről. Az 1Korintus 16,1-2-ben a hívők azt a parancsot kapják, hogy *rendszeresen* (a hét első napján), *mindenki módszeresen* (tegye félre és gyűjtse össze) és *arányosan* (ahogy tőle telik) adakozzon.

A keresztyének nem a mózesi törvényeknek vagy az ÓSZ-i szentek példájának kell motiválnia, hanem a Krisztus iránti szeretetnek és tiszteletnek. Számunkra Krisztus áldozatos halálba adása a példa. Nem egy előírt mérték külső kényszere, hanem a Szellem belső készítése motiváljon bennünket. Ez más – de nem kisebb – indíték. Egy kegyelem alatt levő keresztyén talán kevesebbet teyen, mint egy törvény alatt levő zsidó? Az elhívás a tanítványságra azt követeli a hívőtől, hogy mindent elhagyjon (Lk 14,33; Mt 19,29). A törvény nem lépett fel ilyen igénnyel. Az új mérték szerinti adakozás nem maradhat alatta, hanem meg kell haladnia a régi mértéket. *Krisztusnak* kell adni, nem projekteknek, személyeknek vagy szervezeteknek, noha ennek csatornái lehetnek a helyi gyülekezetek vagy istenfélő egyének.

Íme, néhány irányelv a pénz kezelésére. Adományaiddal kapcsolatban imádkozz, s ne ösztönösen dönts! Tanácskozz értelmes, érett hívőkkel! Olvass figyelemmel missziós újságokat vagy beszámolókat! Vállalj felelősséget a helyi gyülekezeted munkájában! Ne foglalkozz a levelek tömkelegével, vagy a médiában közölt kérésekkel, amelyek adakozásra szólítanak fel! Támogasd azokat, akik őszintén Istentől várják a segítséget, és nem könyörögnek pénzért! Ne adj azoknak, akik sokat költenek reklámra, fényűző kiadványaik vannak, vagy színházak építésébe fognak! Különösen azokat kerüld, akik manipulatív technikákat alkalmaznak, pl. úgy próbálnak pénzhez jutni, hogy éhező árvák fényképeit mutogatják, vagy adományodért pénzbeli visszatérítést ígérnek!

Hogyan kell az ügyeket intézni?

Az ÚSZ komolyan hangsúlyozza a hűség fontosságát. A hű sáfár részesül dicséretben (Mt 25,21-23). Hű sáfár az, aki fel van jegyezve (Kol 1,7; 4,7.9). Azt mondta Jézus: „Aki hű a kevesen, a sokon is hű az” (Lk 16,10). Isten gyakran használ kis dolgokat, hogy próbára tegye alkalmasságunkat a nagyobb dolgok kezelésére. Az anyagi dolgok tesztelnek minket a szellemi dolgokban való felelősségben (Lk 16,11). Földi felelőségek határozzák meg alkalmasságunkat az örökkévaló felelőségekre (Lk 19,17.19). Tehát minél több bízott ránk, annál több elszámolással tartozunk Istennek (Lk 12,48).

Mint sáfárokat, mi akadályoz bennünket? Az önzés legyőzi elhívásunkat, hogy életünket megosszuk másokkal. Vágyaink vannak ahelyett, hogy megelégednénk azzal, amit Isten adott. Elbizzuk magunkat ahelyett, hogy alázatosan elismernénk: minden, amink van, Isten ajándéka. Hálátlanok vagyunk, és elűzzük a hálaadás és a dicséret lelkületét. Félünk és aggódunk ahelyett, hogy bíznánk a mi Atyánkban, aki ismeri a szükségünket, és azt ígéri, hogy hordoz minket. Rövidlátók vagyunk, inkább a jelenvaló dolgokra tekintünk, mintsem Isten örökkévaló országának a dolgaira.

Következtetés

Minden megbízottnak számítania kell arra, hogy feljebbvalója minősíti. Ugyanez vonatkozik a hívő emberre Isten előtt. „Mert mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk a Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit érdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszt” (2Kor 5,10). Ez az ítélet fogja értékelni életünket és sáfárkénti szolgálatunkat. Itt nem a bűneink ítéltetnek meg. Életvitelünk és Isten javai olyanok, mint egy alapra épült ház. Ez az alap Jézus Krisztus és az Ő kereszten elvégzett műve (1Kor 3,11). A mi feladatunk bölcsen építeni erre az alapra. Ha jól csináljuk, jutalmat kapunk. Ha nem, veszteséget szenvedünk (1Kor 3,14-15). Hogyan kezeled azt, amit Isten rád bízott?

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

ISTEN JAVAINAK KEZELÉSE

5. LECKE

1. Sáfár (gondnok/intéző) az, aki valaki más tulajdonára vigyáz vagy kezeli azt. Az alábbi igeszakaszok alapján készíts egy listát azokról a dolgokról, amelyek Isten tulajdonát képezik, de amelyek fölött sáfárokká tett minket!

1Korintus 6,19-20

Aggeus 2,8

Máté 25,14

1Péter 4,10

Efezus 5,16

1Korintus 4,7

2. A sáfárság melyik két területét tekinti Isten az Őt imádásunk részének?

Róma 12,1

Filippi 4,18

3. Milyen személyiségjegyeket keres Isten egy sáfárban?

Máté 24,45-51

Máté 25,14-30

Máté 25,1-13

Lukács 19,11-27

4. Amint az előzőekben láttuk, az anyagi javainkból való adakozás a sáfárság fontos területe. Olvasd el az 1Korintus 16,1-2-t, és válaszolj a következő kérdésekre!

Mikor imádkozzék egy keresztyén?

Ki adakozzon?

Melyik kifejezés hangsúlyozza az *előre eltervezett adakozást*?

Mennyit kell adni?

5. Mennyit adtak önkéntesen Ábrahám és Jákób ÓSZ-i ősatyák (1Móz 28,22; Zsid 7,1-2)?

A törvény szerint mennyit kellett a zsidóknak adniuk (Zsid 7,5)?

Ma mi szolgáljon például nekünk az adakozásra (2Kor 8,9)? Miben más ez, mint az ÓSZ-i minta?

6. Milyen lelkülettel adakozzunk (2Kor 9,7; 1Kor 13,3; Mt 6,1-4)?

Mi hiányzott a korintusiak adakozásából (2Kor 8,8-11) a macedóniak adakozásával szemben (1-5. versek)?

7. Isten rászorul-e a mi ajándékainkra (Zsolt 50,10-12)? _____
Valójában kinek jelent hasznot a mi adakozásunk (Fil 4,17)?

8. Az alábbi versek alapján sorold fel, hogy milyen pozitív eredményei vannak az Istennek való adakozásnak, szemben az anyagi javak visszatartásának negatív következményeivel!

Vers	Adakozás	Visszatartás
<u>Példabeszédek 11,24</u>		
<u>Példabeszédek 28,27</u>		
<u>Malakiás 3,8-10</u>		
<u>Máté 6,20-21</u>		
<u>Lukács 12,20-21</u>		
<u>2Korintus 9,6.8</u>		
<u>1Timóteus 6,9-11</u>		

9. Kiket kell figyelembe vennünk az adakozásunkban (Péld 19,17; 1Kor 9,14; Gal 6,6; Jak 2,15-16)?

Egy keresztyén szervezetnek való adakozáskor mit fontolnál meg – eltérően a helyi gyülekezet esetétől?

10. Elégedett vagy-e jelenlegi adakozásoddal az Úr felé? E lecke eredményeként mit fogsz másképpen tenni?

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

ÉLETCÉLOK MEGVALÓSÍTÁSA (2. RÉSZ) 6. LECKE

Miután kitöltötted a 4. leckében található „Célkitűzés megtervezése” és az „Időbeosztás” táblázatot, nincs akadálya annak, hogy megfogalmazd rövid távú céljaidat, és megírj egy hetirendet. Ismételd át a 4. lecke jegyzeteit, majd végezd el az alábbi feladatot!

1. *Rövid távú célok.* Vezetőddel átvizsgáltad életed különböző területeit az Úr előtt.
  - a) A kitöltött „Célkitűzések megtervezése” táblázatból válassz ki három célt, amelyeket a következő néhány hónap során el akarsz érni! Ezek a célok legyenek kihívások számodra, és segítsék elő, hogy fegyelmezett, győzelmes hitéletet élj! Ha mindössze hat hónap volna hátra az életedből, milyen célokat igyekeznél megvalósítani?
  - b) A „Célok és tevékenységek” táblázat kérdéseire válaszolva jegyezd le a céljaidat és a megvalósításukhoz szükséges tevékenységeket!
2. *Hetirend.* Jelenlegi időfelhasználásod elemzése és rövid távú céljaid kijelölése (4. lecke) után tölts ki egy hetirendet, amely biztosítja, hogy minden szükséges tevékenység el legyen végezve. A következő lépéseket kövesd:
  - a) Vedd figyelembe az „Időbeosztás-tervezés”-en felsorolt kötelezettségek területeit! Az egyes területekhez írd be azokat a tevékenységeket, amelyet jelenleg végzel, és azokat, amelyeket tenned kell rövid távú céljaid elérése érdekében!
  - b) Becsléssel állapítsd meg az egyes tevékenységek elvégzéséhez szükséges időt, és írd be a „szükséges idő” rovatba! Összesítsd!
  - c) Jelöld a tevékenységek fontossági sorrendjét! A „kell” tevékenységeket jelöld „A”-val! Ezek rutintevékenységek, amelyek fölött nincs

választási lehetőség (alvás, munka stb.), valamint céljaiddal kapcsolatos tevékenységek. A „kellene” tennivalókat jelöld „B”-vel, a „lehet” tennivalókat pedig „C”-vel!

- d) Töltsd ki a hetirendet, kezdve először az „A” tevékenységekkel, folytatva a „B” tevékenységekkel, végül a „C”-vel! A „C”, ill. „B” tevékenységek elhagyhatók vagy csökkenthetők, hogy beférjenek a hét 168 órájába.

3. *Fakultatív.* Érdemes lenne kitölteni egy „Célkitűzések tervezése” táblázatot középtávú, hosszú távú és életre szóló célokra is.

- a) Kezdd az életcélokkal! (Lásd 4. lecke „Célok meghatározása” szakaszát!)
- b) A hosszú távú célok életcélokat segítő alcélokat tartalmazzanak.
- c) A középtávú célok a hosszú távú célok megvalósítását segítsék elő.
- d) Most pedig, ha szükséges, alakíthatsz rövid távú céljaidon, hogy igazodjanak a középtávú célok megvalósításához.

4. *Ellenőrzés és felülvizsgálat.* Amennyiben szükséges, kérj segítséget a vezetődtől! Ha kell, alakíts a céljaidon és az időbeosztáson! Legyen valaki, aki időről időre ellenőrzi a fejlődésedet!

CÉLOK ÉS TEVÉKENYSÉGEK

	CÉLOK	TEVÉKENYSÉGEK
C É L „A”	Mit akarsz elérni? Miért? Honnan tudod, hogy elérted a célt? Mikor akarsz elérni ezt a célt? _____ (dátum)	Hogyan fogod elérni ezt a célt? (Sorold fel a tevékenységeket!) 1. 2. 3.
C É L „B”	Mit akarsz elérni? Miért? Honnan tudod, hogy elérted a célt? Mikor akarsz elérni ezt a célt? _____ (dátum)	Hogyan fogod elérni ezt a célt? (Sorold fel a tevékenységeket!) 1. 2. 3.
C É L „C”	Mit akarsz elérni? Miért? Honnan tudod, hogy elérted a célt? Mikor akarsz elérni ezt a célt? _____ (dátum)	Hogyan fogod elérni ezt a célt? (Sorold fel a tevékenységeket!) 1. 2. 3.

Elkötelezem magam az Úr színe előtt, hogy komolyan törekszem ezekre a célokra.

_____ aláírás

_____ dátum

IDŐBEOSZTÁS

	VASÁRNAP	HÉTFŐ	KEDD
5:00			
5:30			
6:00			
6:30			
7:00			
7:30			
8:00			
8:30			
9:00			
9:30			
10:00			
10:30			
11:00			
11:30			
12:00			
12:30			
13:00			
13:30			
14:00			
14:30			
15:00			
15:30			
16:00			
16:30			
17:00			
17:30			
18:00			
18:30			
19:00			
19:30			
20:00			
20:30			
21:00			
21:30			
22:00			
22:30			
23:00			

Hét: _____

	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT
5:00				
5:30				
6:00				
6:30				
7:00				
7:30				
8:00				
8:30				
9:00				
9:30				
10:00				
10:30				
11:00				
11:30				
12:00				
12:30				
13:00				
13:30				
14:00				
14:30				
15:00				
15:30				
16:00				
16:30				
17:00				
17:30				
18:00				
18:30				
19:00				
19:30				
20:00				
20:30				
21:00				
21:30				
22:00				
22:30				
23:00				

IDŐBEOSZTÁS TERVEZÉSE

TEVÉKENYSÉGI TERÜLET	1. lépés A CÉLT TÁMOGATÓ KONKRÉT TEVÉKENYSÉGEK	3. lépés PRIORITÁS (A, B, C)	2. lépés SZÜKSÉGES IDŐ	
			napi	heti
KAPCSOLAT ISTENNEL				
CSALÁD házastárs gyerekek más				
SZOLGÁLAT/ KERESZTYÉN- KÉPZÉS				
MUNKA/ ISKOLA				
MÁS pénzügyi fizikai egyéb				
ÖSSZESEN				

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

ISTEN SZELLEME, SZEMÉLYE ÉS MUNKÁJA 7. LECKE

Amikor Pál apostol Efézusban találkozott benerítő János néhány tanítványával, azt kérdezte tőlük: „Kaptatok-e Szent Szellemet, amikor hívőkké lettetek?” Azt felelték: „Hiszen még azt sem hallottuk, hogy van Szent Szellem.” (Csel 19,2). Ma a hívők többsége hallott a Szent Szellemről, de nem sokat tudnak róla, sem az általa végzett szolgálatokról. Az Úr tanítványainak sem sok ismerete volt a Szent Szellemről. Ő meghökkentő módon mutatta be nekik: „Jobb nektek, ha én elmegyek, mert ha nem megyek el, a Pártfogó (Vigasztaló) nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm Őt hozzátok” (Jn 16,7). Ez a Vigasztaló vagy isteni Segítő nem volt más, mint a Szent Szellem (Jn 7,39). Az Úr Jézus úgy tekintette a Szellem eljövételét, hogy az többet jelent számukra, mint a Megváltó fizikai jelenléte.

A Biblia legelső fejezetében ezt olvassuk: „Isten Szelleme lebegett a vizek fölött” (1Móz 1,2). Az „Isten Szelleme” kifejezés még az ÓSZ-ben is többet jelent, mint Isten általános kifejezése, ahol az Úr Szellemét különálló Személyként látjuk, szolgálatait tekintve. Kétségtelenül az ÚSZ az a hely, ahol az egyedüli igaz Istent, mint három különálló Személyt világosabban látjuk: Atya, Fiú és Szent Szellem (Mt 28,19; 2Kor 13,13; Lk 3,21-22; Ef 4,4-6; Jn 14,16). Ebben a tekintetben át kell ismételnünk a Biblia tanítását.

1. Egy Isten van (1Tim 2,5; Mk 12,29; Ef 4,6).
2. Az egy Istenen belül három személy van (1Móz 1,26). Többes számban beszél önmagáról. Egyik ÚSZ-ben használt neve, a többes számú *Elohim* kb. 2600-szor fordul elő.
3. Isten három külön Személyben mutatkozik meg: Atya, Fiú és Szent Szellem (1Pt 1,2; Júd 20-21). E Személyek mindegyike teljesen Isten. Az

Atya: Isten (1Tesz 1,1; 2Pt 1,17). A Fiú: Isten (Jn 1,1.14; 20,28; Róm 9,5; Kol 1,15; 2,9; Zsid 1,8). A Szellem: Isten (Csel 5,3-4; 2Kor 3,17).

Képzeld el ezt a kapcsolatot, mint egy háromszöget, amely a három-egy Istent jelképezi! A háromszög az egy Istent szimbolizálja. A három oldal egyenként az Atyát, a Fiút és a Szellemet. Az egyes oldalak különböznek egymástól, de mindegyikük az egy Istent jelzi. A mi véges értelmünknek nehézséget jelenthet egy olyan Lény, akinek nincs megfelelője tapasztalatainkban vagy észlelésünkben. De el kell fogadnunk azt, amit Isten kijelentett magáról – akár tökéletesen értjük azt, akár nem.

A Szellem istensége

Az alábbiakban további bizonyítékokat sorolunk fel arra nézve, hogy a Szellem: Isten.

1. ISTEN NEVEIT BIRTOKOLJA, és azonos is vele. Istennek nevezik (Csel 5,3-4), Ő az Úr Szelleme (2Kor 3,18), Isten Szelleme (Róm 8,14) és az Atya Szelleme (Mt 10,20). Isten ÓSZ-i neveivel – *Jehova* és *Adonai* – van bemutatva. (Hasonlítsd össze a Csel 28,25-öt és az Ézs 6,1-13-at, valamint a Zsid 10,15-17-et és a Jer 31,31-34-et!) Ő Krisztus Szelleme (Róm 8,9), Jézus Krisztus Szelleme (Fil 1,19), bemutatva az istenség egységét, és a Személyek különállóságát.
2. ISTEN JELLEMVONÁSAIT BIRTOKOLJA. Örök (Zsid 9,14), élete van önmagában (Róm 8,2), mindentudó (1Kor 2,10-11) és mindenütt jelenlévő (Zsolt 139,7-10), hogy csak a legnyilvánvalóbb isteni jegyeket említsük.
3. MINT ISTENT, TELJES TISZTELET ILLETI MEG. A Szellem ellen szólni annyi, mint Isten ellen szólni (Mt 12,31-32). Vétkezni ellene annyi, mint Isten ellen vétkezni (Csel 5,3-4). Beszennyezni a templomot, ahol Ő lakik, annyi, mint beszennyezni Isten templomát (1Kor 3,16-17).

A Szellem személyisége

Ha a „személy” szót az Atyára, a Fiúra és a Szellemre alkalmazzuk, akkor ez azt jelenti, hogy mindegyikük rendelkezik a személyiség három jellemzőjével. A Szent Szellem értelemmel bír (1Kor 2,10-11). Ismer meghatározott dolgokat. Van érzelme (Ef 4,30). Meg lehet szomorítani. Vannak személyes érzései. Van akarata (1Kor 12,11). Eldönti, hogy milyen kegyelmi ajándékokat adjon a hívőknek. A „személy” meghatározás azt is jelenti, hogy mindegyikük rendelkezik egy belső sajátossággal, amely megkülönbözteti a másiktól az egy Isten egységén belül. Ez nem jelenti azt,

hogy mindegyikük külön személy abban az értelemben, hogy három Isten lenne. Gondolj a már említett háromszög példájára!

Fontos megjegyezni, hogy a Biblia személyként utal rá (Jn 15,26; 16,13-14). A Szellemre az „Ő”, és nem az „az” névmás használatos (mintha egyszerűen egy hatás vagy egy személytelen erő volna).

Rendkívül fontos a Szellemmel való kapcsolatunk. Tudatosan számolnunk kell vele, nem vethetjük meg, nem hagyhatjuk figyelmen kívül, és nem állhatunk ellene. Becsben kell tartani Őt (Zsolt 51,12). Nem vétkezhethetünk ellene (Ézs 63,10). Engedelmeskednünk kell neki (Csel 10,19-21). Szükséges várnunk rá, alávetni magunkat neki, és figyelniük az Ő vezetésére.

Milyen Ő?

A Szentírás különféle jelképeket használ, amelyek segítenek megérteni és becsülni az Ő szolgálatát.

1. SZÉL. Az Ő láthatatlan, nagy erejének hatását sugallja. Az Úr Jézus így említette, mikor az újjászületést magyarázta (Jn 3,8). Isten szellem (Jn 4,24), és ember nem láthatja az Ő lényét a maga valóságában (Jn 1,18), Ő ugyanis láthatatlan. A Szellem hatalmas ereje a Cselekedetek 2,2-ben leírt eseményben látható, amikor is nagy szélrohamhoz hasonló zúgásként jelenik meg. A munkálkodó Szellem hatalma elképzelhetetlenül felülmúl minden más erőt (Zak 4,6).
2. TŰZ, amely megtisztít és megemészt is (Zsid 12,29). A Szellem lángnyelvek formájában érkezett a tanítványokhoz, amelyek szétváltak, és megnyugodtak rajtuk egyen-egyenként (Csel 2,3-4). Ez a jelkép Isten ítéletével is kapcsolatos (Ézs 4,4; Mt 3,12). A tűz megtisztító hatású a hívők próbára tételében, az igaz hit megnyilvánulásában (1Pt 1,7; Jel 3,18). Isten Szelleme megtisztít és megítél a működése során.
3. VÍZ. A folyamként ömlő, bővülködő élet gondolatát sugallja (Jn 7,37-39; Jel 22,1). Szomjat olt, különösen a szellemi szomjúságot (Jn 4,14). Életadó, és ezért jelképezi az új élet adását a hívők újjászületésében (Tit 3,5; Jn 3,5). A víz ugyanakkor az óember megítélésének és halálba adásának a szimbóluma is (1Pt 3,20-21). Istennek adott válaszkéntől függően a Szellem szolgálata eredményezhet életet vagy halált.
4. OLAJ. A „felkenés”-sel kapcsolatos, amely a „dörzsöl” szóból ered. A Szellem felkeni a hívőt Krisztusban (1Jn 2,20.27; 2Kor 1,21). Olaj volt az „üzemanyag” Isten ŐSZ-i sátrában elhelyezett lámpákban, és ezzel szentelték fel a papokat az Úr szolgálatára. Az örömet (Zsid 1,9; Zsolt 104,15) és a gyógyulást Jak 5,14) szimbolizálja. Felszentelés a szolgálatra és tanúságtétel – ez a Szellem megszentelő munkája.

5. A GALAMB még ma is a béke és a tisztaság jelképe. Az Úr Jézus bemerítésekor a Szellem galamb képében leszállt rá (Mt 3,16; Mk 1,10; Lk 3,22); Jn 1,32). A szelídet (Mt 10,16), a gyengédet, a mennyeit sugallja. Mindezeknek az erényeknek kell jellemezniük a Szellem által vezetett hívő embert.

Mit cselekszik?

Bizonyos szolgálatok az istenség egyes személyeivel kapcsolatosak. Az Atya szándékozik és akar. A Fiú Magára öltötte az emberi természetet, és Isten látható formában való megjelenése volt. A láthatatlan Szellem nyilvánvaló szolgálata az, hogy megerősít és képessé tesz. Lássuk az általa végzett főbb szolgálatokat:

1. Hatalma által mindent véghezvisz – legyen az teremtés (1Móz 1,2; Zsolt 104,30) vagy Krisztus feltámasztása a halottak közül (Róm 8,11). Minden isteni csoda az Ő hatalma által történik (Mt 12,28; Lk 4,14-18). Mindenhatósága le tud győzni bármilyen akadályt.
2. Ő Isten kijelentése az ember felé, és Ő ihlette Isten írott Igéjét (2Pt 1,21; 2Sám 23,2). Továbbá, Ő az ember szellemi értelmének a Tanítója és Megvilágosítója (Jn 16,13). Ő az igazi Vezető, aki minden helyzetben a helyes ösvényre vezet (Ézs 48,16-17; Róm 8,14).
3. Ő az, aki szellemi életet hoz a bűnös embereknek. Leleplezi előttük, hogy mi a bűn (Jn 16,8), képessé teszi őket arra, hogy felismerjék a szellemi igazságot, és újjászüli őket (Jn 3,5). Nincs megváltó munka az Ő szolgálatától függetlenül.
4. Egyedül általa fogantatott Isten Fia testben (Lk 1,35). Az Úr Jézus életének minden területét átítatta a Szent Szellem szolgálata.

Pünkösd, mint választóvonal

A Szent Szellem – Isten lévén – változatlan személyében, istenségében és jellemében, noha szolgálatának módját időről időre változtatja. Nagyon jelentős, nyilvánvaló változás a Szent Szellem szolgálatában az után következett be, hogy az Úr Jézus feltámadt a halálból és felemeltetett a mennybe. Ez a változás pünkösd napján, azaz egy zsidó mezőgazdasági ünnepen, Jehova hét ünnepének egyikén történt (3Móz 23). *Pünkösd* – a görög pentecost – jelentése: „az ötvenedik nap”, mert ez ötven nappal a pászkaszombat után következik.

Sok hívő egyszerűen összezavarodik a Szent Szellem szolgálatainak megértésében, mert nem fordít figyelmet az Úr Jézus világos kijelentéseire.

Figyeld meg jól az alábbi igeverseket, amelyek mutatják a Szent Szellem szolgálatában végbement változást és a pontos helyet, ahol a változás bekövetkezik:

1. JÁNOS 14,16. Az Úr Jézus azt mondta, hogy kérni fogja az Atyát: adja a Szellemet a hívőknek, hogy velük maradjon mindörökké. Ez nyilván korábban nem fordult elő.
2. JÁNOS 14,17. Azt mondta, hogy a Szellem akkor *velük* volt, de később *bennük* lesz.
3. JÁNOS 7,39. Azt mondta, hogy a Szellem még nem adatott (abban az értelemben, hogy a hívőkben legyen), és ez nem történik meg addig, amíg Jézus meg nem dicsőül (azaz az Ő halála, feltámadása és mennybe menetele után).
4. LUKÁCS 24,49. Közvetlenül mennybe menetele előtt azt mondta a tanítványainak, hogy várjanak Jeruzsálemben, míg nem felruháztatnak mennyei erővel. Ez a Szent Szellem megígért eljövetelére utal, aki bennük fog lakni.
5. CSELEKEDETEK 1,4-5. Ismét azt parancsolja nekik, hogy várják a Szellem „nemsokára” bekövetkező eljövetelét. Azt mondta, hogy a Szent Szellembe fognak bemelegíteni (Szent Szellemmel fognak megkereszteltetni).
6. CSELEKEDETEK 2,1-4. Pontosan pünkösd napján – ötven nappal Isten Bárányának (Krisztus a mi Paskabárányunk) kereszthalála után – leszállt a Szellem, beköltözött a hívőkbe, és betöltötte őket az Ő teljességével.

Pünkösd előtt a Szellem „rászállt” a hívőkre (Bír 3,10; 11,29; 1Sám 16,13), ha pedig megharagították, eltávozott tőlük (1Sám 16,14). Ezért imádkozhatott így Dávid: „Szent Szellemedet ne vedd el tőlem!” (Zsolt 51,13), a Szellem ugyanis még nem lakott folyamatosan a hívőkben. A Szellem képessé tette őket bizonyos feladatok elvégzésére, mint pl. a szent sátor felépítése (2Móz 31,3; 35,30-35). Erőt, ill. hatalmat is adott olyan embereknek, mint Sámson (Bír 13,25; 14,6.19; 15,14) vagy Jefte (Bír 11,29). Ez a felhatalmazás nem feltétlenül kapcsolatos a felhatalmazottak szellemi értékeivel. Emberek megteltek a Szellemmel, de egyikükről sincs feljegyezve, hogy benne lakozott vagy maradt volna; nem volt sem keresztség, sem elpecsételés a Szellem által. Figyeljük meg tehát az Úr Jézus szavainak jelentőségét, ahogy azok le vannak jegyezve a János 7,39-ben és 14,17-ben!

Pünkösd után a Szellem jött, hogy éljen a hívőkben (1Kor 2,12; 6,19-20). E lakozás híján nem lehet valaki Isten gyermeke (Róm 8,9; Júd 19). Továbbá

a hívők el vannak pecsételve a megváltás napjára (2Kor 1,22; Ef 1,13; 4,30). Sőt, minden hívő be van merítve Krisztus Testébe, és egy azzal (1Kor 12,13). Pünkösöd előtt ismeretlen volt az a – három egyenértékű – kifejezés, hogy „Krisztus Teste”, „Krisztus Gyülekezete” vagy „Krisztus menyasszonya”. Pünkösöd napja egyértelműen jelentős válaszvonal volt a Szent Szellem szolgálatában. Ennek megfelelően a pünkösöd előtti igeversek (mint a Zsolt 51,13 és az 1Sám 16,14) soha nem alkalmazhatók pünkösöd után a Szellemről szóló tanítás bizonyítására – ahogyan ezzel sokan próbálkoznak.

Következtetés

Lehetséges, hogy valakinek nagyon jó ismeretei vannak a Szellemről, mégis nagyon keveset tud az Ő belső munkájának a valóságáról, amely hatalmasan működhet a mindennapi életben. Mi szellemileg akarunk jól tájékozottak lenni a Szellem dolgaiban. De arra is szükség van, hogy teljesen átengedjük magunkat az Ő erőteljes gyűrásának, amiképpen az agyag ki van szolgáltatva a Fazekas kezének (Jer 18,6). Az Úr az a Szellem, és nyitottaknak kell lennünk minden területen az Ő hatalmas munkája iránt. Az eredmény krisztusi jellem és élet lesz, nem pedig örvöngő és bizonytalan magaviselet. Maga Isten az, aki bennünk él, és az Ő lényére nem a zavarkeltés a jellemző.

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

ISTEN SZELLEME, SZEMÉLYE ÉS MUNKÁJA 7. LECKE

1. A Szent Szellem nem csupán erő vagy hatás. Ő élő személyre jellemző tulajdonságokkal rendelkezik: van értelme (a megismerésre), érzelmei és akarata. Hogyan jelennek meg ezek a személyiségjegyek az alábbi versekben?

1Korintus 2,10-12

Efezus 4,30

1Korintus 12,11

2. A következő versek felhasználásával hogyan mutatnád meg, hogy a Szent Szellem: Isten?

Cselekedetek 5,1-4

Róma 8,14

2Korintus 3,18

3. A Szent Szellem rendelkezik az istenség jellemvonásaival. Írd be az igeverseket a megfelelő tulajdonságok mellé (Zsid 9,14; Zsolt 139,7-9; 1Kor 2,10-12)!

Örökkévaló _____

Mindenható _____

Mindenütt jelenvaló _____

4. A Biblia néha képeket (szimbólumokat) használ – úgymint szél (Jn 3,8), tűz (Csel 2,3-4), víz (Jn 7,37-39), olaj (3Móz 8,12; Csel 10,38) és galamb (Mt 3,16; Lk 3,22) –, hogy bemutassa nekünk a Szent Szellemet. E jelképek általános ismerete alapján mit tudsz meg a Szent Szellemről? (Pl. A Szent Szellem láthatatlan, akárcsak a szél.)

5. A fenti jelképek közül válassz ki egyet, és fejtsd ki, hogyan tudnád alkalmazni a hozzá kapcsolt jellemvonásokat a saját életedre!

6. Azonosítsd a Szent Szellem különféle tevékenységeit a világban!

1Mózes 1,2

János 16,13-14

János 3,5-6

2Péter 1,21

János 16,7-11

7. A Szellem ugyanúgy működött-e minden korban, vagy koronként eltérő-e működésének a módja? Keresd ki az alábbi táblázat igeverseit! A „Megjegyzések” rovatban jelöld az egyes igeversek központi gondolatát, amint az a Szent Szellem szolgálatához kapcsolódik! Jelölj minden – koronkénti – változást!

PÜNKÖSD ELŐTT		PÜNKÖSD UTÁN
ÓSZÖVETSÉGI IDŐSZAK (A teremtéstől Bemerítő Jánosig)	EVANGÉLIUMI IDŐSZAK (Jánostól pünkösdig)	A GYŰLEKEZET KORA (Pünkösdtől a jelenig)
<i>1Sámuel 16,14</i> <i>Zsoltárok 51,11</i>	<i>Lukács 11,13</i> <i>János 14,16-17</i>	<i>Róma 8,9,11</i> <i>IKorintus 6,19</i>
(Mózesi törvények)	(Krisztus születése)	(Pünkösöd)
Megjegyzések: 1Sámuel 16,14 Zsoltárok 51,11	Megjegyzések: Lukács 11,13 János 14,16-17	Megjegyzések: Róma 8,9,11 IKorintus 6,19

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

ISTEN SZELLEME: MUNKÁJA A HÍVŐ EMBERBEN

8. LECKE

Isten elküldött Szelleme a feltámadott Krisztus hatalmas gondoskodása népéről, aki által olyan életet élhetnek, amilyenre elhivattak ezen a földön. ” ’Aki hisz énbenem – ahogy az Írás mondta –, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek.’ Ezt pedig a Szellemről mondta, akit a benne hívők fognak kapni, mert még nem adatott a Szellem, mivel Jézus még nem dicsőült meg” (Jn 7,37-39). Eljött Isten ereje és bölcsessége, hogy bennünk lakjék. Mellénk áll, buzdít, vezet, tanít, képessé tesz, és imádkozik a nevünkben, mint ahogy Jézus tette, amíg a földön volt. A Szellem egy „másik Vigasztaló”, hasonló ahhoz, aki a Szentföldön járt, és fáradhatatlanul szolgált tanítványai és a szükségét szenvedő lelkek felé. A Szellem személy, nem erő, nem titokzatos, kozmikus energia, se nem az ember megvilágosodott része. Ő a bennünk élő Isten.

A Szellem munkája elkezdődik azelőtt, hogy megszületik Isten gyermeke. Amikor Péter nevezetes prédikációját elmondta pünkösdkor – s amelyre kb. háromezer lélek megtért –, mélységes hatása lett a Szellem szolgálatának köszönhetően. „Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: »Mit tegyünk, testvéreim, férfiak?« Péter így válaszolt: »Térjete meg, és kerestelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára!«” (Csel 2,37-38). Amit az emberek átéltek, az nem más, mint a bűn felismerése. E nélkül nincs megtérés, amelyről az Úr Jézus azt mondta, hogy fontos, különben elvesznek (Lk 13,3). A Szellem munkája, hogy meggyőzze az embereket a bűnről, az igazságról és az ítéletről (Jn 16,8). Továbbá azért jött, hogy újjászülje a bukott embert, és örök élettel ajándékozza meg (Jn 3,3-8; Tit 3,5).

Mit végez a Szellem az újjászületéskor?

1. LAKOZÁST VESZ. Az Úr Jézus megígérte, hogy miután a Szent Szellem eljön, a hívőkben lesz, és ott marad örökre (Jn 14,16-17). Ez a folyamatos lakozás egyedülállóan igaz pünkösdi óta, és ismételten megerősítést nyer (Róm 8,11; 2Tim 1,14; 1Kor 2,12; Gal 4,6; 1Jn 3,24; 4,13). Ha valakiben nincs Krisztus Szelleme, az nem tartozik Őhozzá (Róm 8,9). Csak a hitetlenekben nem lakozik a Szellem Júd 19). A Szellem az újjászületéskor lép be, és minden hívő testét Isten templomává teszi (1Kor 6,19-20). Ma Isten emberekben, s nem épületekben lakik.
2. ELPECSÉTEL. Amikor valaki elhiszi az üdvösség evangéliumát, az elpecsételtetik a Szent Szellem által (Ef 1,13). El vagyunk pecsételve a megváltás napjáig, amikor Krisztus visszatér az Ő szentjeiért (Ef 4,30). Ez jelzi az igazi újjászületés tartósságát. Ez Isten tulajdonjogának a pecsétje (2Kor 1,22). A Biblia ugyanezt a szót használja annak kifejezésére, amikor a római katona lepecsételi Jézus sírját (Mt 27,66), és jelzi az igazi hívő biztonságát Krisztusban.
3. ZÁLOG. A „zálog” szó azt is jelenti, hogy „foglaló”, jelezve azt a biztosítékot vagy garanciát, hogy az üdvösség művét Isten teljességre viszi (2Kor 1,22; 5,5; Ef 1,14). Krisztus minden egyes hívőt tulajdon drága vérén vásárolt meg, és a Magáénak vallja, amikor visszajön. A Szellem nem távozik el a hívőkből, ahogy Jézus sem hagy magunkra (Zsid 13,5). Pünkösdi előtt a Szellem egészen másként működött.
4. FELKEN. Az ÓSZ-ben olajjal kenték fel a királyokat és a papokat, jelezve ezzel, hogy Isten szolgálatára szentelik őket. Ma a hívők a Szellemmel vannak felkenve, elkülönítve az Ő szent céljaira. Jézus Krisztus minden hívőt királyokká és papokká tett Isten számára (Jel 1,6). Ennél fogva minden hívő Isten felkentje, nem csak egyes – különleges szellemi képességgel vagy erővel rendelkező – igehirdetők (1Jn 2,20).
5. KERESZTEL/BEMERÍT. Ezt a kifejezést Bemerítő János használta, előre jelezve a Szent Szellem majdani tevékenységét (Mk 1,7-8; Jn 1,33). A megdicsőült Krisztus megismételte a próféciát (Csel 1,5), amikor nyíltan bejelentette a Szellem közelgő, pünkösdi eljövételét (Csel 2). Senkiről sem mondható el, hogy megkereszteltetett a Szellem által, a Szellemben vagy a Szellemtől pünkösdi előtt. Pünkösdi tehát valóra váltotta az Úr korábbi jövendölését (Jn 7,39; 14,16-20). Az egyetlen igevers, amely a Szellem általi keresztséggel, mint alapelvvel foglalkozik, az 1Korintus 12,13, ahol azt olvassuk, hogy egy Szellem által mi *mindnyájan* egy Testté *kereszteltettünk*. Ez a Test más helyen, mint Gyülekezet van említve (Ef 5,23.30-32), amely pünkösdkor született meg. Arról van itt szó, hogy a Szellem általi keresztség csatol minket Krisztus

Testébe, és ez minden hívőre igaz. A Szellem általi keresztség egy egyszer s mindenkorra érvényes esemény, mely az újjászületéskor megy végbe.

A Biblia sehol sem ad utasítást arra, hogy a hívő törekedjen a Szellem általi keresztségre. A százhusz hívő a felső szobában volt (Csel 2), várva a Szellem eljövetelét. Nem ott-tartózkodásuk hatására szállt le a Szellem, és érkezése nem annak a jele volt, hogy ők szellemileg elértek valamit. Mindannyian együtt megkereszteltettek. A Szentírás sehol nem említ olyan hívőt, aki egyénileg valamilyen szellemi eszközhöz folyamodott volna, hogy megkapja a Szellem általi keresztséget vagy bármilyen szellemi ajándékot. Nincs utasítás arra nézve, hogy ezt kell tennie, és hogyan kell tenni. A samaritánusok (Csel 8,14-20), a pogányok (Csel 10) és János tanítványai (Csel 19,1-6) közösen vették a Szellemet, Isten akarata, és nem a maguk törekvése szerint.

Még mindig kérdés, hogy miért háromféle módon kapta a Szent Szellemet a három csoport. Ők miért nem kapták meg a Szent Szellemet pünkösdkor, amikor a többiek? Az első Krisztus-hívők zsidók voltak. Isten megmutatta nekik, hogy Ő a pogányokat is teljes értékű tagokként fogadja a Testbe. Továbbá azt is meg kellett látniuk, hogy Isten a gyűlölt samaritánusokat is ugyanúgy elfogadja. A samaritánusok teljes csoportját befogadták a Gyülekezetbe. A természetfölötti jelek azt bizonyították, hogy Isten befogadta őket egy nép közé, amely egyébként nem fogadta volna be őket, mint teljes értékű keresztyéneket. Nem helyénvaló a samaritánusokat példaként felhozni olyan keresztyénekre, akik híjával vannak a Szellemnek, és akiknek egyénileg kell keresniük a „keresztséget”. Ugyanígy Bemerítő János tanítványai sem voltak keresztyének addig, amíg teljes csoportjuk meg nem kapta a Szellemet az apostolok – természetfölötti jelekkel kísért – kézrátétele által. Ma nincs olyan hívő, aki János keresztségével keresztelkedett volna meg, vagy azt mondhatná, hogy még nem hallott a Szent Szellemről.

Meg kell jegyezni, hogy bizonyos hívők teljesen másképpen értelmezik a Szellembe/Szellem által/Szellemmel való keresztséget. Ők azt állítják, hogy ez a keresztség egy mélyebb szellemi megtapasztalás, az újjászületést követően és attól elkülönülten megy végbe, s amelyet rendszerint nyelveken szólás kísér. Sürgetnek másokat – néha még hitetleneket is –, hogy törekedjenek a „keresztségre” általában a „nyelveken szólás” által. A nyelveket gyakran a gyülekezetben vagy egyéb helyen mutatják be, majd utasítást adnak arra nézve, hogy hogyan kell megkapni ezt az ajándékot. Nagyszerű átéléseket idéznek tanításuk bizonyítására. Nyilvános gyógyító szolgálatokat

is felhasználnak ennek alátámasztására. De számos gond van azzal, ahogy a szellemkeresztségről szóló igehelyeket alkalmazzák.

- a) Minden további nélkül összekevernek és felcserélnek olyan szavakat, amelyek nem szinonimái egymásnak. Az Efezus 5,18-ban említett Szellemmel való beteljesedést azonosítják a „keresztséggel”. Pedig ez a szó itt azt jelenti, hogy „folyamatosan betöltekezni”, és nem olyan egyszeri eseményre utal, mint amilyen a keresztség. Azonkívül a beteljesedés a keresztség intézménye előtt előfordult. A beteljesedés ugyanannál a személynél megismétlődik (Csel 2,4; 4,8.31). A keresztség egyszeri esemény. Az Ige figyelmezteti a hívőket, hogy teljesejdenek be szellemmel. A Szellemmel általi keresztség, vagy akár a nyelveken szólás keresésére egyetlen Jézusban hívő embert sem figyelmeztet az Ige. A szavak összekeverésére az adhatott lehetőséget, hogy pünkösdkor párhuzamosan történt beteljesedés és keresztség is.
- b) A samaritánusokat, a pogányokat és János tanítványait, mint példákat említik olyan erőtlén hívőkre a mai gyülekezetekben, akik – megtértek bár, de – nem élték át a Szellemmel általi keresztséget. Teljesen figyelmen kívül hagyják a történelmi háttérrel és e csoportok nyilvános hitelesítésének szükségességét. Nem veszik észre, hogy nincs utasítás a Szellemmel általi keresztségre való törekvésre egyik levélben sem, még a szellemi életről szóló ígéresekben sem.
- c) A Biblia nem különböztet meg „karizmatikus” és „nem karizmatikus” csoportokat Krisztus Testén belül. Nem tanítja azt, hogy két keresztség van: egy Krisztusba (megtérés), és egy a Szellemben (az újjászületést követően).

Mit parancsol a Szellemmel a hívőnek?

1. A BETELJESÉDÉS MEGHATÁROZÁSA. „...teljetez meg Szellemmel” (Ef 5,18) – buzdít az Ige. A „betöltekezni” ige folyamatos cselekvést jelöl a hívő életében, nem egyszeri átélést. Ha megértjük, hogyan használja a Biblia egyéb helyeken a „megtelni” szót, akkor megértjük, mit jelent a Szellemmel való beteljesedés. A „megtelni” szó használatos, pl. érzelmek kifejezésére, mint megtelni haraggal, félelemmel, fájdalommal, örömmel, irigységgel vagy csodálkozással. Kifejezi a telítődés gondolatát is, úgymint egy savanyú borral átítatott szivacs, egy illattal teli ház vagy egy bizonyos tanítással telített város. Használatos egy domináns jellegzetesség kifejezésére, mint pl. teljes lenni családsággal, irgalommal vagy igazsággal. E használatok összessége, valamint a Szellemmel kapcsolatos sajátos használat világossá teszi, hogy mindennapi életünk Isten Szelleme által való erőteljes irányítása az, amit a Szellemmel való

beteljesedés alatt kell érteni. A „megtöltés” szóhasználat azt jelenti: „ellenőrzése alatt”. Nem jelenti azt, hogy többet kapni a Szent Szellemből.

2. A BETELJESÉDÉST HÁTRÁLTATÓ TÉNYEZŐK. Bármi, ami akadályozza Isten szabad munkálkodását az életünkben, ellenkezik a Szellemmel való beteléssel. A Szellemmel való nyílt *ellenállás* különösen a hitetlenek jellemző megnyilvánulása (Csel 7,51). A Szellem *megtöltása* – mint víz a tüzet – történhet az egész gyülekezet vagy annak vezetősége részéről (1Tesz 5,19). A Szellem *megszomorítása* olyan dolog, amelyet az odaszánt hívőknek kerülniük kell (Ef 4,30). A szó az Úr érzékenységét jelzi az oda nem illő, testi magatartás ellen. Ha megszorítják, a Szellem nem fog erővel és áldással munkálkodni.
3. A BETELJESÉDÉS TERMÉSZETE. Mivel Isten áldása és ereje a Szellem irányításának, a vele való beteljesedésnek a függvénye, hogyan éljük át a beteljesedést? Fel kell ismernünk azt, hogy a Szellem szuverén, és teljesen független lehet az ember bármiféle cselekedetétől. Ezt szemlélteti az a tény, hogy Beméritő János már anyja méhétől fogva megtelt Szent Szellemmel (Lk 1,15). Az Úr Jézus, mint a tökéletes Ember, mindig telve volt Szellemmel (Lk 4,1). Beteljesedés akkor következik be, ha az a törekvésünk, hogy Isten vezetése szerint éljünk, cselekedjünk vagy szóljunk, s nem szükségszerűen magának a beteljesedésnek az élményét keressük. Amikor pl. az apostolok Isten Igéjének bátor hirdetéséért imádkoztak a nagy ellenállás közepette, megteltek Szellemmel, és nagy erővel tettek bizonyosságot. A beteljesedés nem volt ritka jelenség. Ez elvárás volt, ami az előjárói munkát illeti (Csel 6,3), és a Szellem jelen volt minden elkötelezett hívőben (Csel 11,24). Időnként meglepő módokon nyilvánult meg. Pál megtelt, hogy leleplezzen egy gonosz embert (Csel 13,9). A beteljesedés célja Isten szándékainak véghez vitelére, s nem az emberi becsvágak kielégítésére szolgál.
A Szellem birtokol minket, és nem mi birtokoljuk Őt. Vezeti az életünket Isten akaratának akadálymentes végzésére, s nem szellemi felsőbbrendűség jóváhagyására.
4. A BETELJESÉDÉS FELTÉTELEI. A feltételek az esetek többségében lelkünk Isten munkáira adott válaszaival kapcsolatosak, amikor Ő Krisztus hasonlatosságára szándékozik eljuttatni minket (Róm 8,29; Gal 4,19). A Szellemmel teljes élet az alábbiak következménye:
  - a) Krisztus Igéje gazdagon lakozik bennünk (Kol 3,16; vö. Ef 5,18 és következő versek).

- b) Úgy tekintjük magunkat, mint akik meghaltak a bűnnek, de élnek Istennek (Róm 6,11).
  - c) Testünk odaszánása Krisztusnak az Ő céljaira (Róm 12,1-2; 6,13).
  - d) Krisztusnak, mint Úrnak való engedelmesség (Lk 6,46; Jn 14,21).
Ne számítsunk arra, hogy egyfajta előírt imádság elmondása vagy egyházi szertartáson való részvétel által betelünk Szellemmel, miközben elhanyagoljuk az igetanulmányozást, és nem hagyunk fel bűnös szokásainkkal! A Szellem betöltése vagy vezetése a Krisztussal való élő kapcsolat hatására következik be, s nem egy élmény keresése eredményeként.
5. A BETELJESEDÉS EREDMÉNYEI. A Szellem hatása függ attól, hogy mennyire vagyunk nyitottak az Ő szolgálata iránt. A Szellem által vezetett életben a hívő növekszik a kegyelemben és a mi Urunk Jézus Krisztus ismeretében (2Pt 3,18), amely nem egy krízisélmény szülte pillanatnyi szellemiség.
- A beteljesedés eredményei az alábbiakban felsorolt gyakorlati kifejeződésekben mutatkoznak meg:
- a) Jellemváltozás, avagy a „Szellem gyümölcse” (Gal 5,22-23).
  - b) Szellemi ismeretszerzés, különösen az Igéből (Jn 16,12-15; 1Jn 2,27; 1Kor 2,9-10).
  - c) Isten akaratának ismerése és cselekvése (Róm 8,14; 12,1-2).
  - d) Hatékony imaélet (Ef 6,18; Róm 8,26-27).
  - e) Bátorság a bizonyágtételben (Csel 4,29-31).
  - f) Áldás kiáradása másokra (Jn 7,38-39).
  - g) Túlsordulás az imádságban, éneklésben, dicséretben (Ef 5,19).
  - h) Krisztus központi élet (Gal 2,20).

Mit tesz a Szellem a hívőért?

Vannak a Szellemnek egyéb, sajátos szolgálata; többek között:

1. KRISZTUST DICSŐÍTI. A Szellem jellemző szolgálata, hogy nem önmagát magasztalja, hanem a Fiút (Jn 16,14).
2. TANÍT. Ha meg kell tanulnunk valamit az Igéből vagy az Úr utairól, akkor a nagy Felvilágosító, a Szent Szellem által kell történnie (1Jn 2,27; 1Kor 2,9-14).
3. VEZET. Vezetés nélkül olyanok vagyunk, amint aki szellemileg vak. Ő a helyes ösvényre tud vezetni minket, ha várunk rá, és hallgatunk tanácsára, akár közvetlenül, akár az Ő szolgálain keresztül érkezik az (Jn 16,13; Péld 3,5-6).

4. BIZONYOSSÁGOT AD. Üdvbizonyosságunk alapja az Ige, de belsőleg a Szellem győzi meg a mi szellemünket (Róm 8,16; 1Jn 3,24; 4,13; Gal 4,6).
5. IMÁDKOZIK. Amikor fogalmunk sincs arról, hogy hogyan imádkozzunk helyesen, a Szellem szükség szerint közbenjár (Róm 8,26).
6. MEGSZENTEL. Ő a szentség Szelleme. Az Ő jelenléte testünkben szentségre ösztönöz (1Kor 3,16-17), és képessé tesz a szent életre.

Következtetés

A keresztyén élet naponkénti személyes kapcsolat Istennel. Hitünk tárgya az Úr Jézus Krisztus. Ha Őt tesszük az életünk Királyává, és az Ő uralma alatt élünk – minden akaratának engedve –, akkor Isten Szelleme irányít minket, és az Ő tetszésének megfelelő ösvényen vezet. Egy ilyen kapcsolat termi a Szellem áldott gyümölcsét, amely szeretet, öröm, békeesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség és önmegtartóztatás (Gal 5,22-23). Az Úr Jézus dicsőítésére és a neki való engedelmségre törekvés az, amiben győztesek vagyunk mindennapos járásunkban.

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

ISTEN SZELLEME: MUNKÁJA A HÍVŐ EMBERBEN

8. LECKE

1. Mi a Szent Szellem munkája az emberek Krisztushoz vezetésében, és miért van erre szükség (Jn 16,7-8; 3,5-9; Tit 3,5)?
2. Milyen szó fordul elő a Máté 3,11-ben a Szent Szellem későbbi tevékenységének jelzésére?

Az 1Korintus 12,13 szerint hányan „kereszteltettek egy testté”?

Az 1Korintus 12 szövegösszefüggésében milyen „test”-ről beszél Pál apostol?

Milyen következtetésre jutsz tehát a „Szellem általi keresztséggel” kapcsolatban?
3. Milyen szerepe van a pecsétnek a hivatalos iratokon ma, és mit mond ez neked a Szent Szellem szolgálatáról (Ef 1,13)?

4. Érdeklődj egy ingatlanügynöknél, hogy mi a „(pénz)foglaló”! Mi a Szellem foglalója/záloga (Ef 1,14)?

5. Milyen személyes bizonyosságot jelent neked az Efezus 1,13-14 és a 2Korintus 1,22?

6. A Róma 8,8-11-ből több következtetést is levonhatunk a Szellem bennünk való lakozásáról. Említs egyet-egyet mindegyik versből!

8. v.

9. v.

10. v.

11. v.

Milyen gyakorlati útmutatást kapsz az 1Korintus 3,16; 6,19-20-ból?

7. A megtérést követően hogyan folytatja a munkáját a Szent Szellem a hívő ember életében?

János 16,13

Róma 8,14

Róma 8,26-27

8. Vesd össze az Efezus 5,18-25-öt a Kolossé 3,16-19-cel! Figyeld meg, hogy mindkét igeszakasz paranccsal kezdődik (Efezus 5,18; Kolossé 3,16), majd sorolj fel cselekedeteket, amelyek e parancsnak való engedelmességből következnek! Az első parancs (Efezus 5,18) az, hogy „teljete meg Szellemmel”. E két igeszakasz kezdő parancsait egybevetve, szerinted mit jelent „megtelni Szellemmel”? A „telítés” folyamatában neked mi a szereped?

9. Azonosítsd a Szellemmel telt élet akadályozó tényezőit!

Efezus 4,30

1Tesszalonika 5,19

Te milyen akadályokkal találkoztál a saját életedben?

10. Milyen jelei vannak a Szellemmel telt keresztyén ember életének (Gal 5,22-23)?

A felsoroltak tükrében a te életed Szellemmel teljes-e? Miért igen/nem? Milyen gyakorlati lépéseket tehetsz azért, hogy még inkább a Szellem felügyelete alatt élj?

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

SZELLEMI AJÁNDÉKOK

9. LECKE

A korai vagy apostoli Gyülekezet egyik szembetűnő jellemvonása volt a széles körű részvétel és a szellemi működés a hívő közösségen belül. Az Igét nem csak az apostolok hirdették, vagy képesített „papok” szűk csoportja. Olyan igeszakaszok vizsgálata, mint a Cselekedetek 2,46-47; 5,13-14; 6,2-6; 8,4 jelzi, hogy sok hívő részt vett az evangélium hirdetésében és egyéb tevékenységekben. Ezen időszak alatt sokan hívőkké lettek, és nagy volt a szellemi buzgóság. A keresztyén hitnek a civilizált világban való elterjedése elsősorban a széles körű részvételnek volt köszönhető.

Ma újra felfedezik az egyes tagok részvételének fontosságát, és kezdenek visszatérni az ÚSZ gyakorlatához. Ugyanakkor hatalmas érdeklődés mutatkozik a szellemi ajándékokról való tanítás iránt. Ezeket az ajándékokat Jézus adta a követőinek, amikor felvitette a magasságba (Ef 4,8.11). Célja az volt, hogy „felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus Testének építésére” (Ef 4,12). Az ajándékokat Isten egész népe építésére kell használni azért, hogy *ők* végezni tudják a szolgálat munkáját. Az 1Korintus 12-ben Pál az emberi test és a testrészek képét használta e tantétel átadására. A test helyes működése megkívánja, hogy minden rész vagy tag végezze a kijelölt feladatát. Egyetlen test sem működhetne megfelelően, ha csak szájból vagy kezeiből állna. Isten minden hívőnek adott valamit, amit mások javára használhat, és Isten dicsősége meg tudja változtatni a mi életünket és a másokét is.

Az ajándékok természete

1. MEGHATÁROZÁS. A szellemi ajándékok Istentől kapott képességek a szellemi szolgálatra, amelyek természetfölötti módon adatnak kizárólag a

hívőknek. A „szellemi ajándékok” kifejezés görög eredetije két fontos szóból származik. Egyik a *charismata* – ebből származik a „karizmatikus” jelző. A szótó a *charis*, amelynek jelentése „kegyelem” vagy „meg nem érdemelt szívesség”. A másik szó a *pneumatika*, azaz „szellemiség”, ill. „valami a Szellemből”, jelezvén, hogy forrása Isten, a Szellem világához tartozó.

Az ajándékok nem azonosak a természeti adottságokkal, noha mind a kettő Istentől van, és adott esetekben együttműködhetnek. A természeti adottságok az első, azaz a természetes születés velejárói. Az ajándékok a második születéshez kapcsolódnak. Ha a szellemi ajándékokat helyesen fejlesztik és gyakorolják, valami természetfölötti történik. Hatással lesz egy másik hívőre keresztyén élete növekedésében és buzdításában. A hangszeren játszás, éneklés, művészi munka végzése Istentől kapott adottságok, de nem sorolhatók a szellemi ajándékok közé. Ezekkel rendelkezhetnek a hitetlenek is. Az ajándékok nem azonosak a Szellem gyümölcésével sem (Gal 5,22-23). A gyümölcs belülről terem, a jellem sajátja, és valamennyi hívő növekedési folyamatának része. A szellemi ajándékoktól eltérően a Szellem gyümölcésének minden egyes kifejeződése hozzáférhető valamennyi hívő számára.

2. **FORRÁS.** Minden jó és tökéletes ajándék Istentől származik (Jak 1,17). Ugyanez igaz a szellemi ajándékokra is. Mivel Isten egy, az ajándékok az Atyától (Róm 12,3), a Fiútól (Ef 4,8) és a Szellemtől származnak (1Kor 12,11). Minden hívő egy vagy több ajándékot kap a feltámadt Krisztustól (Ef 4,7-8; 1Kor 12,7; 1Pt 4,10). Olyan hívő nincs, aki ne kapott volna ajándékot. Ebben az értelemben minden hívő „karizmatikus”, akár felismeri, akár nem. A hívők közössége bibliai alapon nem választható szét „karizmatikus” és „nem karizmatikus” csoportra, bár ezt gyakran teszik a keresztyén világban. Az ajándékok birtoklása nem néhány felszentelt ember kiváltsága. Ez az igazság arra ösztönöz és kötelez bennünket, hogy ne mulasszuk el felgerjeszteni magunkban az ajándékot és használjuk azt (2Tim 1,6). Nem szabad elhanyagolnunk.

Mi dönti el, hogy melyik ajándékot kapjuk? Vannak hívők, akik az 1Korintus 12,31-re és 14,1-re utalva azt mondják, hogy ez a mi törekvésünktől és kérésünktől függ. De az első utalás többes számot használ, és láthatóan a gyülekezet egészéhez van címezve; különös értéket tulajdonít és vágyat kelt a helyi gyülekezet számára fontosabb ajándékok iránt, úgymint prófétálás. Az ajándékokat Isten kegyelemből adja, nem a szentség vagy igyekezet jutalmaképpen (Ef 4,7). Az az Úr döntése, nem a miénk, hogy melyik ajándékot kinek osztja. Talán mi elég bölcssek

vagyunk ahhoz, hogy megmondjuk neki, hol van a megfelelő helyünk az Ő Testében?

3. CÉL. E gondoskodás időzítése kapcsolódik az Úr Jézus feltámadását követő mennybemeneteléhez. Ez az Ő különösképpen való gondoskodása a Gyülekezetről. A Gyülekezet pünkösdi megalakulásakor nyilvánvaló lett, hogy ez egy új segítség a hívőknek, ami korábban nem volt számukra hozzáférhető. Az ajándékok a többi hívő építésére valók, hogy végezhesék a szolgálat munkáját (1Kor 14,12-26; Ef 4,12); elősegítsék a növekedést egységben és szeretetben (Ef 4,16); gondoskodjanak egymásról (1Kor 12,25-26; 1Pt 4,9-10), és dicsőítsék Istent, különösen az igeszolgálatban (1Pt 4,11). Ezek közül egyikben sincs nyoma az önfejlesztésnek, az önépítésnek vagy az önmagunk fontosságának, mint célnak. Az ajándékoknak mások felé kell működniük. De nem azt mondja-e az 1Korintus 14,4-ben, hogy a nyelvek önépítésre valók? Ez a vers összehasonlítás a prófétálás gyülekezetépítő hatása és a korintusi nyelveken szólás gyakorlata között. Az összehasonlításban a prófétálás kerekedik felül. A vers nem azt mondja, hogy az ajándékok bármelyikének is az önépítés a célja. Az önépítés „melléktermék”. Az ajándékok mások építésére valók.

Az ajándékok osztályozása

Az ajándékok számát tekintve megoszlik a bibliatudósok véleménye. Legalább kilencet, de akár huszonkettőt is azonosítottak. Nincs egyetértés továbbá abban sem, hogy a Szentírásban felsoroltak mindenre kiterjednek-e. Sokan úgy vélik, hogy a főbb ajándékokat említi, de lehet, hogy még van több is. Figyeld meg az ajándékok alábbi listáját:

1Korintus 12,8-10	1Korintus 12,28	Róma 12,6-8	Efézus 4,11
bölcsesség Igéje	apostolok	prófétálás	apostolok
ismeret Igéje	próféták	szolgálat	próféták
hit	tanítók	tanítás	evangélisták
gyógyítás	csodatévő erők	buzdítás	pásztorok
csodatévő erők	gyógyítás	adakozás	tanítók
prófétálás	gyámolítás	vezetés	
szellemek megkülönböztetése	vezetés	könyörület	1Péter 4,11
nyelveken való szólás	nyelveken szólás		prédikálás
nyelveken való szólás magyarázása			szolgálat

Erősen vitatott kérdés, hogy egyes ajándékok letűntek-e a színről az apostoli egyházzal. Sok konzervatív szerző úgy gondolja, hogy a

jelajándékok – mint a gyógyítás – elsősorban az apostolok idejére adattak. Mások hevesen tagadják ezt, mert szerintük ez biblikusan nem bizonyított. Sok vezető állítja magáról, hogy ő Isten apostola, és rendelkezik azzal az erővel és hatalommal, amivel a tizenkettő. De apostolok csak a szó másodlagos értelmében élhetnek ma közöttünk, ugyanis ma senki sem lehet tanúja a feltámadt Krisztusnak, ahogy ez megkívántatott (1Kor 9,1; Csel 1,21-22). A kérdés továbbra is nyitott, hogy egyes ajándékok ma is megvannak-e, vagy a lista újakkal bővült azóta. Ez meghaladja e lecke anyagát.

Az ajándékokat különféleképpen sorolják be. Pl.: (1) természetük szerint (beszéd, szolgálat, jelzés); (2) működési terület (a Gyülekezet mint egész vagy a helyi gyülekezet); (3) megjelenésük szerint (motiválások, szolgálatok, megnyilvánulások); (4) futamidejük szerint (állandó vagy átmeneti). Az ajándékok természetük szerinti osztályozása a Függelék „B”-ben található.

Az ajándékok hasznosítása

Mindegyikünk felelős abban, hogy ajándékai használatával szolgáljon a gyülekezetben. Az ÚSZ nem olyan képet tár elénk, ahol Isten munkájának nagy részét néhány ember végzi, míg a többiek csak látogatók, élvezik a szolgálatot, és némi anyagi támogatást nyújtanak. Gondolj a talentumok és az Isten előtt való elszámolási kötelezettség példázatára (Mt 25,14-29)! Minden hívőnek élénken kell tevékenykednie a hívők testületében és az Isten terve szerinti szolgálatban. Hogyan lássunk neki ennek?

1. AZ AJÁNDÉKOK FELFEDEZÉSE. Erre nem találunk közvetlen parancsot a Bibliában. Van azonban sok parancs arra, hogy szolgáljuk az Urat az Ő gyülekezete közösségében. Tehát bármilyen szolgálattal kezdhetjük, amiben segíteni tudunk. Nincs szükség arra, hogy várjunk a szolgálattal addig, mígnem felfedezzük a magunk sajátos ajándékát. Az a parancsunk, hogy szolgáljunk az ajándékok számos területén, anélkül, hogy birtokunkban lenne az adott ajándék. Ezek a területek kiterjednek a szolgálatra (Gal 5,13), a bátorításra (Zsid 10,25), az adakozásra (2Kor 9,7), a hitre (2Kor 5,7), az evangelizálásra (Csel 1,8), a szellemek megkülönböztetésére (1Jn 4,1), a tanításra (Tit 2,4) és a pásztorlásra (1Kor 12,25). Ha Isten különösképpen megáld e szolgálati területek valamelyikében, az a szellemi ajándék meglétének jele. De ki korlátozná az adakozást, a hitet, a másoknak való segítséget csak az ajándékozottakra? Egy embernek több ajándéka is lehet (Pál, Fülöp). Semmilyen esemény sem jelenthet alkalmat szellemi felsőbbrendűség hangoztatására (1Kor 12,21-24).

2. AZ AJÁNDÉKOK KIFEJLŐDÉSE. Rendesen ez akkor történik, ha tevékenyen használjuk azokat az Úr munkájában. Úgy tűnik, nem teljes virágzásukban adatnak. A szellemi ajándékok használatában való gyarapodást ugyanazok az alapelvek vezérlik, mint a szellemi fejlődés valamennyi területét. Az ajándékokról szóló ígértet megelőzi az a parancs, hogy mint élő áldozatot, szánjuk oda testünket Krisztusnak az Ő szolgálatára (Róm 12,1-2). A kérés, hogy járjunk elhívásunkhoz méltóan, ugyancsak megelőz egy másik ilyen igeszakaszt (Ef 4,1). Ajándékaink kifejlődésére hatással vannak olyan tényezők, mint engedelmesség, hatékony imádkozás, szorgalmas iget tanulmányozás, hitvallás, tevékeny közösség a helyi gyülekezetben és Isten akaratának cselekvésére irányuló odaszánás. Nincs semmiféle lerövidített eljárás vagy felgyorsított folyamat az ajándékok kifejlődésére. Akár a szellemi előrejutás más területein, itt is fokozatos növekedés szükséges.
3. AZ AJÁNDÉKOK FELISMERÉSÉNEK ALAPELVEI. Segítséget nyújthatnak a következő irányelvek:
- a) Légy mások felé nyitott! A szellemi ajándékok mások javára valók, különösen, hogy felkészítsék őket is a Krisztus Testében végzett szolgálatra (Ef 4,12). Ne magadra összpontosíts!
  - b) Keresd a szolgálat „nyitott ajtóit” (Gal 6,10)! Ne várj a szolgálattal addig, amíg fel nem fedezed az ajándékodat! Lehet, hogy nem az, amire gondoltál, de szükség van rá, és el tudod végezni, ha igyekszel. Ha sokasodik a szükség és a lehetőség, helytelen dolog várni a cselekvéssel „ajándékaim felfedezésére”. Jézus azt mondta: „Én pedig olyan vagyok közöttetek, mint Aki szolgál” (Lk 22,27). Túl hamar egyetlen területre összpontosítani hátrányt jelenthet.
  - c) Imádkozz lehetőségekért az Úr Jézus szolgálatára! Ne várd, hogy jöjjön valaki, és felkérjen! Az imaélet része Isten teljes fegyverzetének, amelyet magunkra kell öltönnünk (Ef 6,18). Kérj bölcsességet Istentől (Jak 1,5), hogy megértsd, hol akar téged használni! Nézd át az ajándékok listáját, és keress alkalmakat a szolgálatra! Ne becsüld alá a képességeidet, hogy nem tudod megtenni, amit Isten megnyit előtted! Tedd magadévá az Ő elégséges voltát (2Kor 12,9)!
  - d) Kérd érett hívők tanácsát, akik ismernek téged (Péld 11,14)! Gyakran nem a legjobban ítéljük meg az ajándékunkat (1Kor 14,30). Személyes kívánságaink teljesen eltérhetnek a Szellem gondolatától. Sok áldott igehirdető először menekült még a prédikálás gondolatától is. Másrészt viszont sokan igyekeznek a szószékre, pedig szolgálati területük nyilván valahol máshol lenne. Légy nyitott a jó tanácsra! Fogadd el a bezárt ajtókat!

- e) Légy aktív a szolgálatban! Az aktivitás ajándékod felfedezéséhez vezethet (2Tim 1,6; 1Tim 4,14). Ha ott szolgálunk, ahol tudunk és ahol szükség van ránk, nemigen kell tartanunk attól, hogy „megelőzzük Istent”. Alkalmas vagy-e arra, hogy felelősséget vállalj, vagy kibúvót keresel ez alól? Hűséges vagy-e jelenlegi kötelezettségeidben?
- f) Ne várj azonnali fejlődést! A növekedés a fejlődés szentírási útja a keresztyén élet csaknem minden területén (2Pt 3,18). Egy ajándék nem teljesen kifejlődve kezdődik. Botladozó elindulásainkat gyakran kísérik hatástalan próbálkozások és csüggedések. Őrizkedj az elhamarkodott véleménynyilvánításoktól, amelyek elzárhatják a fejlődés útját!

Életed dinamikus eszköztár lehet, amely Isten számára kihasználatlanul hever. Szolgálhatsz látványos módon vagy csendben. Végezhetsz alázatos szolgálatot, mint a segítség, az együttérző szolgálatot vagy a könyörület. Ezeken a területeken szinte végtelen a lehetőségek sora. Bárhogy is van, szánd el magad, hogy használod, amit Isten adott neked, és gyakorolod azt az Ő segítségével! Ne hanyagold el ajándékodat, hanem gerjeszd fel!

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

SZELLEMI AJÁNDÉKOK

9. LECKE

1. Sorold fel az alábbi versekben bemutatott különféle ajándékokat!

1Korintus 12,8-10; 28-30

1Péter 4,8-11

Róma 12,3-8;

Efezus 4,11

2. Mit válaszolnál az alábbi állításokra?

a) Csak az odaszántabb (szellemibb) hívőknek van szellemi ajándékuk (1Kor 12,7).

b) Bármelyik hívő bármelyik ajándékot kaphatja (1Kor 12,28-30).

c) Imádkozni kell azért, hogy valaki szellemi ajándékot kapjon (1Kor 12,11.18).

3. Milyen két célja van a szellemi ajándékoknak a következő igeversek szerint?

1Korintus 14,12 és Efezus 4,11-13

1Korintus 14,20-25 (különösen 14,22) és Zsidók 2,2-4

4. Milyen két magatartás ellen figyelmeztetett Pál a szellemi ajándékok vonatkozásában?

1Korintus 12,15-16

1Korintus 12,21

Az ilyen megnyilvánulások mit eredményeznének a gyakorlatban?

5. Mit mondott Pál a korintusi gyülekezetről, ami az ajándékokat illeti (1Kor 1,4-7)?

Ajándékaik szellemi gyülekezetté tették-e őket (1Kor 3,1-3)?

6. Az 1Korintus 14-ből:

Mi volt a nyelveken szólás adományának a célja?

Hogyan éltek vissza ezzel az ajándékkal a korintusiak?

A nyelveken szólásra milyen szabályozást vezetett be Pál?

Értelmezd azt a kijelentést, hogy „öt szót inkább, mint tízezret”!

7. Mit mondanak a következő versek az ajándékok használatáról tanúsított magatartásunkról? Hogyan használjuk az ajándékainkat? Milyen figyelmeztetések hangzanak el az említett ajándékokkal kapcsolatban?

Róma 12,6-8

1Timóteus 4,13-15

1Péter 4,8-11

8. Az 1Korintus 13,1-3.8-10.13 szerint Isten mire helyez nagyobb hangsúlyt: szellemi ajándékunk ismeretére és gyakorlására, vagy a krisztusi jellem kifejlésére és a Szellem gyümölcseinek bemutatására (Gal 5,22-23)? Magyarázd meg!

9. Szerinted neked milyen szellemi ajándékod van? Hogyan használod azt a helyi gyülekezetekben? Hogyan tervezed használni a jövőben?

10. Mi a teendő, ha nem tudod, milyen szellemi ajándékod van?

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

SZOLGÁLAT

10. LECKE

„ÉN PEDIG OLYAN VAGYOK KÖZÖTTETEK, MINT AKI SZOLGÁL” (Lk 22,27) – mondta a mi Urunk. „Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért” (Mk 10,45). Az Atya azt mondta róla Ézsaiáson keresztül: „Ez az Én szolgám” (Ézs 42,1).

A világban szüntelen tülekedés folyik az elsőbbségért. Verseny az első helyért, önmagunk felemelkedéséért. A cél a csúcsra jutni, mindenki fölött állni. Jézus egy forradalmian új utat képviselt és tanított. A tanítványok arról vitatkoztak egymás között, hogy ki a legnagyobb. Jézus helyreigazította őket, megmagyarázva, hogy: „Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó és mindenki szolgája” (Mk 9,35).

Naggyá lenni szolgálat által

„...aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen szolgátok – figyelmeztetett Jézus –, és aki első akar lenni közöttetek, az legyen mindenki rabszolgája” (Mk 10,43-44). Jézus azt tanította, hogy Isten országában az *egyetlen út felfelé: az lefelé vezet*. A szolgálat gondolata annyira radikális, hogy mind a négy evangéliumban fel van jegyezve (Mt 20,25-28; Mk 9,33-35; 10,35-45; Lk 22,24-27; Jn 13,1-17). Élete minden vonatkozásban az Úr a szolgálat megtestesítése volt. Bár a téma alapvető fontosságú, nehéz felfogni.

1. A TANÍTVÁNYOK A NAGYSÁGÉRT KÜZDÖTTEK. Viszály dúlt a tanítványok közt arról, hogy ki tekinthető közülük a legnagyobbknak (Lk 22,24). Zebedeus fiai: Jakab és János még azt is kérték, hogy Jézus jobb és bal keze felől ülhessenek dicsőséges uralkodása idején (Mk 10,35-37).

Jézust nem lepte meg a kérésük. „...azok, akik a népek fejedelmének számítanak, uralkodnak rajtuk, és nagyjuk hatalmaskodnak rajtuk” – magyarázta (Mk 10,42). De az Isten országa más, mint a világ. Jézus a legfőbb lény Isten országában, mégsem azért jött, hogy neki szolgáljanak, „hanem, hogy Ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért” (Mk 10,45). Feltette a vizsgakérdést: „Ki a nagyobb? Az, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? Ugye az, aki asztalnál ül? Én pedig olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál” (Lk 22,27). Jézus maga szolgál. Tanítványainak a felemelkedést kell keresniük? „...a szolga nem nagyobb az uránál, sem a küldött nem nagyobb annál, aki elküldte” (Jn 13,16).

2. JÉZUS A SZOLGASÁGOT MINTÁZTA. Az utolsó páskavacsorán Jézus annyira lealacsonyította magát, hogy megmosta a tanítványai lábát. Aztán megmagyarázta: „Ti így hívtok engem: 'Mester' és 'Uram', és jól mondjátok, mert az vagyok. Ha tehát megmostam a lábatokat, én, az Úr és a Mester, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek” (Jn 13,13-15). Jézus – noha Isten volt – szándékosan félretette isteni kiváltságait, amikor elhagyta a mennyet, hogy emberi formát vegyen fel. Nem törődött a személyes jogaival. Fő gondja az elveszett embervilág volt. Megalázta magát halálig a bűnös emberért. Mindenét odaadta másokért. Jézus áldozatáért az Atyaisten most „fel is magasztalta Őt... mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névénél nagyobb” (Fil 2,9). Az utolsó helyet választotta magának, de az első helyre emeltetett mindörökre.

Az embereket szolgálva Istennek szolgálni

Egy hívő ember életében felemelő elhívás Istent szolgálni azzal, hogy másoknak szolgálunk. Pál kijelentette: „Mert nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, önmagunkat pedig mint szolgáitokat Jézusért” (2Kor 4,5). Elismerően nyilatkozik Macedónia gyülekezeteiről, akik „önmagukat adták az Úrnak, és aztán nekünk az Isten akaratából” (2Kor 8,5). Könnyebb elgondolni Isten szolgálatát, akit nem látunk, mint embereket szolgálni, akikkel nap mint nap találkozunk. Azonban azt a felszólítást kapjuk, hogy „szolgáljatok... egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai!” (1Pt 4,10).

1. A SZOLGA MAGATARTÁSA. A szolgaság a szívben kezdődik. Szolga az, aki alacsony helyet foglal el magának azért, hogy mások szükségére összpontosíthasson. Hajlandó elvégezni a piszkos munkát, az alázatot igénylő feladatokat, a színtalálak mögötti munkát. Cselekedeteit nem önző

- érdek vagy hiábavaló ámitás motiválja. A szolga jobban törődik mások szükségével, mint önmagával (Fil 2,3-4). Szolgálatát a szeretet motiválja.
2. A SZOLGA CSELEKEDETEI. Arra hívtunk, hogy a szellemi vezetőket és hittestvéreinket szolgáljuk a gyülekezetben (Róm 16,1). Arra int az Ige, hogy „tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben” (Gal 6,10). Gyakorlati módon kell szolgálni az akár testi, akár szellemi szükségben lévők felé (Péld 31,20). A szolgálat személyes kockázattal járhat, mint Priszka és Akvila (Róm 16,4), valamint Epafroditosz esetében (Fil 2,25-30). Igényelhet időt és anyagi ráfordítást. A súnémi asszony szállást készített Elizeus prófétának. (2Kir 4). Epafrasz hű szolga volt, aki másokat buzdított a hitben való növekedésre és minden szent iránti szeretetre (Kol 1,7). Dorkász „sok jót tett, és bőven osztott alamizsnát” (Csel 9,36). Többek között ruhát varrt az özvegyasszonyoknak. A szolgálathoz hozzátartozik az Isten által rendelt felsőbbbségnek való engedelmisség. Józsefről az van feljegyezve, hogy megbízhatóan végezte fölöttesei szolgálatát (1Móz 39). A munkahelyen jól dolgozni – lényeges formája a szolgálatnak (Ef 6,5-8).

Szolgálni hűséggel

A Szentírás bőven említ embereket példaként, akik hűséggel szolgálták Istent és az Ő népét. A hűség az egyik olyan tulajdonság, mely a szolgálattól leginkább megkívántatik (Lk 16,1-12). Ez előfeltétele későbbi lehetőségeknek (Mt 25,14-30). A hűség hitelességet, megbízhatóságot, hűséges szolgálatot jelent mások felé.

1. PÉLDÁK A HŪSÉGES SZOLGÁKRA. Józsué nagy vezér lett Izraelben, de előtte Mózes szolgája volt (2Móz 24,13). Mivel hűségesen szolgált Mózes (Józs 11,15), alkalmas lett arra, hogy vezér legyen Mózes elköltözése után (Józs 1,5). Hasonlóképpen Elizeus szolgált Illést hat évig. Amikor Illés eltávozott, Isten azzal tisztelte meg Elizeust, hogy örökölte a próféta tisztét (2Kir 2,9-11). Timóteus Pál apostollal olyan kapcsolatban volt, „mint apjával a gyermek” (Fil 2,22). Amikor Pál élete és szolgálata befejeződött, Timóteus folytatta a Pál által elkezdett munkát.
2. PÉLDÁK A HŪTLEN SZOLGÁKRA. Másokat a hűtlen szolgálat miatt említ a Szentírás. Saul hűtlen volt a rábízott feladat végrehajtásában (1Sám 15,1-3.20-21). Mivel nem volt kész végigmenni az úton, Isten elvette tőle a királyságot (1Sám 15,26). Absolon hűségesnek tűnt, mégsem volt az. Nem akarta szolgálni apját, a királyt. Magának akarta az emberek hűségét és ragaszkodását (2Sám 15,1-6). Démász, Pál segítője jól indult, de nem tartott ki. E világ dolgai fontosabbak voltak neki, mint a

szolgálat (2Tim 4,10). Téged mi akadályoz abban, hogy hűséggel szolgálj Istent? Egy bátorító példa reményt ad, hogy meg lehet változni. János Márk, mint Pál és Barnabás szolgálja velük utazott, de elhagyta őket Pamfiliánál (Csel 15,38). Később kapott második esélyt, Barnabás pártfogásba vette, és magával vitte az Úr szolgálatára (Csel 15,39). Márk – noha először hűtlen volt – később hűségesebbnek bizonyult.

Következtetés

A szolgálatnak sok haszna van. A hűséges szolgálatért később nagyobb felelősséget kaphatunk (lásd Józs 4,14), vagy meglátjuk a szellemi gyümölcsöt, ahogy Akvila és Priscilla meglátta (Csel 18,26-28; 1Kor 3,6). De a legfontosabb, hogy a leckék, amelyeket megtanulunk a szolgálatban, örök érvényűek. Szolgálatunkat maga az Úr Jézus fogja értékelni Krisztus ítélőszékénél (2Kor 5,10). Ott nem a bűneink lesznek áttekintve – amelyekért Ő megfizetett –, hanem az életünk és a szolgálatunk, amikor is a hozzá való hűségünk alapján fog jutalmazni. Ő hatékony szolgálatot vár minden szolgáljától. Azt olvassuk, hogy még az Isten és a Bárány örök trónja előtt is a „szolgái imádják Őt” (Jel 22,3). A szolgálat örök foglalkozás, amelyet az Úr elismer és megáld. Kezéből nem marad el a jutalom.

Hogyan hívott el téged Isten a szolgálatra? Kit szolgálsz? Olyan leszel-e, mint Saul: félútig jutó, vagy mint Démász: visszavonuló, vagy mint Absolon: önző? Vagy olyan leszel, mint Józsué: fáradhatatlanul munkálkodó, vagy mint Elizeus: második mérföldre elkísérő ember, vagy mint Timóteus: a kipróbált szolga? Jézus nagy áldást ígért mindazoknak, akik hűséggel szolgálják Őt. „Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is, és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya” (Jn 12,26).

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

SZOLGÁLAT

10. LECKE

1. Állítsd szembe a világ felfogását az emberi nagyságról azzal, amit az Úr Jézus a szolgálatról tanít (Lk 22,24-27; Mk 10,45)!

Mit ígér az Úr Jézus azoknak, akik Őt szolgálják (Jn 12,26)?

2. Tanulmányozd a Filemon 2,3-11-et, és felelj a következő kérdésekre!

Milyen helye van a keresztyén életben önmagunk felmagasztalásának?

Kinek az érdekeit kell figyelembe vennünk elsősorban?

Ki a példaképünk?

Mi a végeredménye Krisztus önkéntes szolgálatának?

Ebből az igeszakaszból mivel tudnád még kiegészíteni a fentieket, ami a szolgálatot illeti?

3. A gyakorlatban hogyan alkalmaznád a János 13,4-17-et a saját életedre?
E szakasz alapján hogyan lehetne a legeredményesebben tanítani azt,
hogyan mit jelent szolgának lenni?

4. Olvasd el a Kolossé 3,22-25-öt, és válaszolj az alábbi kérdésekre!

Hogyan kell szolgálnunk a „főnökeinket”?

Kit szolgálunk valójában a munkahelyen?

Mit eredményez a nem megfelelő munkavégzés?

5. Mi akadályozza a legtöbb keresztyént abban, hogy igazán szolgáljon a
gyülekezetben (Fil 2,19-23)?

6. Hogyan szolgálta Pál apostolt Timóteus és Epafroditosz (Fil 2,19-30)?

7. Te milyen gyakorlati módon szolgálhatod a gyülekezeted vezetőségét? Mi
lenne az első lépés?

8. Azonosítsd az alábbi versekben a szolgálat működési területeit
(igehirdetés, munkahely, család stb.) és a szolgáltól elvárt magatartást!

Vers	Szolgálati terület	Magatartás
Lukács 17,10 _____	_____	_____

2Korintus 4,5 _____

2Korintus 12,15 _____

Filippi 2,3-4 _____

Kolossé 3,22-25 _____

1Péter 4,10 _____

9. Olvasd el a Függelék „C”-t „Nem azért, hogy neki szolgáljanak”, és írd le kiegészítő megjegyzéseidet a szolgálat és a magatartás vonatkozásában!

10. Gyakorlati feladatként töltsd ki a „Szolgálati lehetőségek” táblázatot! Ha már részt veszel szolgálatban, jelöld az érintett területeket! Ha még nem döntötted el, hogy miképpen szolgálj, ezt is jelöld! A kitöltött lapot a házi feladattal együtt kell leadni.

Szolgálati lehetőségek

Folytonosan szükség van azokra, akik szolgálni szeretnének. Ha úgy érzed, hogy az Úr rád terhelte a szolgálat vágyát az alábbiak közül bármelyik területen jelöld:

- _____ Evangelizálás a közösségben
- _____ Új megtértek utógondozása
- _____ Levelező tanfolyamok anyagának javítása és válaszolás a hallgatók kérdéseire
- _____ Konyhai feladatok: segítség különféle gyülekezeti rendezvényeken
- _____ Vendégfogadás: megnyitod otthonodat a gyülekezetbe járók előtt
- _____ Női szolgálat: Bibliaóra napközben _____ Elérhető vagy, ha betegnek kell segítség _____ Egyéb _____
- _____ Gyermekek közötti szolgálat: Bölcsődés _____ Óvodás _____ Alsó tagozatos _____ Felső tagozatos _____ Középiskolás _____
- _____ Zenei szolgálat: Énekkar _____ Orgona _____ Zongora _____ Tapasztalat ezeken a területeken _____
- _____ Missziós tevékenységek: Imacsoport _____ Levélírás _____
- _____ Kinti munka: Kertészkedés _____ Locsolás _____ Takarítás _____ Egyéb _____ Heti _____ óra
- _____ Benti munka: Gondnoki munka, takarítás. Heti _____ óra.
- _____ Irodai munka és adminisztrációs segítség. Tapasztalat ezeken a területeken _____
- _____
- _____

_____ Tanácsadás (gyakorlati) munkaügyekben _____ pénzügyekben _____

Egyéb _____

_____ Házi bibliakör vagy kisközösség _____ Mint vendéglátó _____ Mint

vezető _____ Látogatás (evangelizáló vagy pásztori) _____

_____ Egyéb: _____

_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

Melyik a legmegfelelőbb időpont számodra a nap / hét folyamán, hogy e területek valamelyikén szolgálj?

Nap _____ Időpont _____

NÉV _____

CÍM _____

IRÁNYÍTÓSZÁM _____

TELEFON _____

Megjegyzés: Egyik-másik lehetőség talán nem hozzáférhető a gyülekezetekben. De az is előfordulhat, hogy gyülekezeti vezetőd a felsoroltakon kívül ajánl valamit.

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

SZEMÉLYES SZENTSÉG

11. LECKE

A Biblia Istene szent Isten. Megjelenése félelmetes. Egy istenfélő prófétának, Dánielnek eltorzította az arcát (Dán 10,8), hangja hallatán egy másik így kiáltott: „Jaj nekem! Elvesztem” (Ézs 6,5), megint másik a lába elé rogyott, mint egy holt (Jel 1,17). E szentség őrangyalai szüntelen kiáltanak a trónusa előtt: „Szent, szent, szent” (Ézs 6,3; Jel 4,8). Semmi tisztátalan nem mehet be oda, ahol Ő lakik (Jel 21,27). Szentség nélkül senki sem látja meg az Urat (Zsid 12,14). Ezért Isten népe szent nép legyen – Ő erre hívott el bennünket (Ef 1,4). Azt mondja: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok!” (1Pt 1,16; vö. 3Móz 11,44; 19,2).

Hajlamosak vagyunk alacsonyra tenni a mércét egyéni életünkben, hacsak nincs Isten szentsége szilárdan beültetve az elménkbe. „Megtanultunk együtt élni a szentségtelenséggel, és odáig jutottunk, hogy természetes és elfogadott dolognak tekintjük azt” – mondja A. W. Tozer.¹ Ez a lazaság az oka, hogy a bűnös életvitelt és könnyed megbocsátását teljesen elfogadottnak feltételezzük. Azok, akik következetesen folytatják a nemi erkölcstelenséget, iszákosságot és hasonló dolgokat, nem öröklik Isten országát, bármennyire is biztonságban érzik magukat imádságaik és templomba járásuk által (1Kor 6,9-10; Gal 5,19-21; Jel 22,15). A hívót figyelmezteti az Ige, hogy kerülje a paráznaságot (1Kor 6,18). Mivel a „szent” szót a Szellemre, az Írásokra és magára Krisztusra alkalmazza az Ige, nincs alacsonyabb rendű jelentése, ha ránk, emberekre használja.

Olyan szóváltozatok, mint a „megszentel”, „felszentel”, a „szent” szóból származnak. Alapjelentése: „elkülönít, félre tesz”. Ezek a szavak több mint 800-szor fordulnak elő a Bibliában. Élettelen dolgokat – mint pl. a templom

¹ *The Knowledge of the Holy (A Szent ismerete)* (San Francisco: Harper and Row, 1961), 110. o.

edényeit – szentnek tekintettek, ha azokat Isten számára elkülönítették. Izráel el lett különítve Isten céljaira az ÓSZ-ben, s ezért szent népnek hívatik. Isten ÚSZ-i népe is szent nép. Isten megszentelő önmagáról beszél, mert Ő a Szent. Ez lényének tökéletes tisztaságát jelzi, elkülönülését a legcsekélyebb romlottságtól.

A szentség nézőpontjai

1. **HELYZETI SZENTSÉG.** Amikor elfogadjuk Jézus Krisztust Urunknak és Megváltónknak, örökre megszentelt helyzetbe kerülünk (Csel 26,18; 1Kor 1,30; 6,11; Zsid 10,10.14). Szentek vagyunk az által, hogy „Krisztusban” vagyunk (2Kor 5,17). Ezért Isten minden hívőt „szent”-nek nevez, ahogy ez szinte mindegyik Pál által írt levél köszöntéséből világosan kitűnik (1Kor 1,2). Kegyelemből kapjuk a szentséget, amit máskülönben lehetetlen volna megszerezni.
2. **FOKOZATOS MEGSZENTELŐDÉS.** A „fokozatos” szó magában foglalja a szentté válást a gyakorlatban. Krisztus ezért a szentségért imádkozik (Jn 17,17). Istennek az a szándéka a Krisztusban nyert helyzeti szentségünkkel, hogy buzdítson minket a szentség gyakorlására a mindennapi életünkben. A szentségtelenség a romlott emberek ismertetőjegye, akik Isten örök ítéletét vonják magukra (1Tim 1,9-10; 2Tim 3,2-5). Az az elhívásunk, hogy „tisztítsuk meg magunkat minden testi és szellemi tisztátalanságtól, és Isten félelmében tegyük teljessé a mi megszentelődésünket” (2Kor 7,1). Komoly figyelmeztetések és szigorú büntetések vannak kilátásba helyezve azoknak, akik méltatlan gyakorlatot folytatnak (1Kor 11,27-31). Megszentelődésre hívtunk el már ebben az életben, nem csupán az eljövendőben (1Tesz 4,7; 2Pt 3,11).
Ez a naponként gyakorolt szentség az *Isten számára való elkülönülést*, és a *gonosztól való elkülönülést* egyaránt jelenti. Arra hívtunk, hogy félre legyünk téve Isten céljaira és a Mester használatára (2Tim 2,21). Ez szent rendelkezésre állás az Isten számára. Arra is hívtunk, hogy elkülönüljünk a tisztátalanság minden formájától. Ide tartozik a „paráznaság” (1Tesz 4,3), „testi vágyak, amelyek a lélek ellen harcolnak” (1Pt 2,11) és a „gonosz minden fajtája” (1Tesz 5,22). Nem lehetünk „hitetlenekkel felemás igában”, hanem el kell határolódnunk az ilyen szövetségektől (2Kor 6,14-17).
3. **TÖKÉLETES SZENTSÉG.** Amíg meg nem látjuk a Megváltót a mennyben, addig nem leszünk végleg elkülönítve az összes tisztátalanságtól. Halálunk után lesz végső, minden szempontból tökéletes szentségben részünk (Ef 5,27; Kol 1,22; 1Jn 3,2; Júd 24). Addig nem várhatunk tökéletességet ilyen értelemben.

Téves felfogások a szentségről

1. TÖKÉLETESSÉG A MEGTÉRÉST KÖVETŐEN. Bizonyos csoportok a Róma 6,6 és a Galata 2,20 alapján azt tanítják, hogy már ebben az életben azonnali és „teljes” a megszentelődés. Arra buzdítják a hívőket, hogy keressék annak átélését, hogy az „őember megfeszítettik” és a „bűn teste megsemmisül”. E megtapasztalásra való törekvés által a hívők – úgy mond – tökéletességet találnak és élveznek, ami az újjászületéskor nem lehetséges. Ezen élmény átélése révén hirtelen szentebb lesz az életük, mint amilyen valaha volt. Ez a tanítás azonban nem egyezik azzal, amit a Szentírás tanít, hogy a Krisztussal járás folyamat, és nem egy egyszer s mindenkorra szóló győzelem (Lk 9,23). Nincs olyan élmény, amely állandó, folytonos szentséget vagy „bűn nélküli tökéletességet” eredményez. A Szellemben való járás és a Krisztusban maradás naponkénti feladat.
2. KÉPMUTATÁS (FARIZEUSSÁG). Jézus idejében egy vallásos párt tagjait „farizeusoknak” nevezték, aminek jelentése: „elkülönültek”. Isten előtti szentségüket arra alapozták, hogy gondosan betartottak előírásokat, mint pl. az edények és a kéz megmosása. Tizedet adtak még a kertjükben termett zöldségből is (Lk 11,42). De figyelmen kívül hagyták az igazságot és Isten szeretetét. „...kiszűrtek a szűnyogot, a tevét pedig lenyeltek” (Mt 23,24). A farizeusok különösen elítélték Jézust a bűnösökkel és a kivetettekkel való kapcsolataért, és azért, mert közömbös volt a szertartásaik iránt (Mk 7,2-5). Ha a szentségre olyan szertartások vagy vallásos kötelezettségek betartása által akarunk szert tenni, amelyek érintetlenül hagyják a belső életünket, akkor részesek vagyunk a farizeusok bűnében. Ma ez a fajta „szentség” szélsőséges ítélkező lelkületben nyilvánul meg más hívők felé olyan ügyekben, mint az öltözködés, a hajviselet, a szokások vagy a hitbeli nézetek apró részletei. De a kritizálókból gyakran hiányzik a valódi szeretet és az igaz szellemiség.
3. ELIT GONDOLKODÁS. Néha a hívők azt hiszik, hogy elérkeztek a „szellemi” állapotba, mert volt egy bizonyos átélésük, vagy kifejlesztettek egyfajta életvitelt (pl. szegénységben élni), vagy egy hittétel bizonyos iránya köré gyűltek, ami AZ igazság. Ezek azok, akik szentebbnek tartják magukat másoknál (Ézs 65,5). Ha az elit gondolkodás bűnébe esünk, akkor saját elért eredményeinkre összpontosítunk, és azokhoz hasonlítjuk magunkat, akik – szerintünk – nem jutottak el idáig (2Kor 10,12). Így vélekedünk: „Egyetlen hívő csoport létezik, „mi”, a saját tanainkkal, életvitelünkkel, különleges ismereteinkkel, vezetőinkkel – és van az összes többi szegény, felvilágosulatlan lélek.”

4. ELSZIGETELŐDÉS. Könnyen azt gondoljuk, hogy ha egyszerűen kimennénk a világból, ha nem érintkeznénk másokkal, akkor szentek lennénk Isten előtt. Akkor távol tarthatjuk magunkat a bűnösöktől, élhetünk a hegyekben vagy egy eldugott helyen. Sajátosan öltözködhetünk, hogy másságunkat kifejezzük. Minden időnket a hívőkkel tölthetjük. Elutasíthatjuk a világ híreinek olvasását vagy hallgatását. Mindezeket megtehetjük, hogy megpróbáljuk elérni a szentséget. De az Úr Jézus példája megtiltja ezt. Ő a bűnösökkel evett, mindenféle embert felkeresett, és tudta, mi történik körülötte. Személyes értékrendjét viszont soha nem adta fel. Elhívásunk az, hogy a világban legyünk, de ne a világból valók (Jn 17,14-16). Ha az Úr másképpen akarná, elvinne minket innen.

A szentség területei

A személyes szentség kiterjed a hívő életének minden területére. Néhány – különösen mások előtt nyilvánvaló – jelentősebb terület a beszédünk, a hajlamunk, az erkölcsi magatartásunk, a személyes kapcsolataink, a külső megjelenésünk és az étkezési szokásaink.

1. BESZÉD. Beszédünk ne legyen haszontalan! Kerüljük a pletykát és az értelmetlen fecsegést! Szavaink ne csak őszinték (3Móz 19,11; Péld 12,22), tiszták (Ef 5,3-4) és kedvesek (Kol 4,6) legyenek, hanem építők is (Ef 4,29). Tisztelettel kell beszélnünk Isten dolgairól, különösen kerülve a szójátékokat és vicceket a Bibliáról vagy a szellemi dolgokról. Lehet, hogy jobban ügyelnék a beszédünkre, ha megszívlelnénk Jézus Krisztus intését: „...minden haszontalan szóról, amelyet kimondanak az emberek, számot fognak adni az ítélet napján; mert szavaid alapján mentenek fel, és szavaid alapján marasztalnak el téged” (Mt 12,36-37).
2. HAJLAM. A keresztyén személyiséget a másokkal való törődés határozza meg. Az Ige figyelmeztet, hogy legyünk kedvesek, gyöngédek és megbocsátók (Ef 4,32). Uralkodnunk kell az indulatainkon (Ef 4,26). A helyes harag Istenért haragszik, és nem önmagáért. A hívőkben egy bíráló, mogorva, kritizáló, panaszkodó, féltékeny, bosszúálló, perlekedő, kapzsi vagy makacs viselkedés nem igazolható, mint „emberi természet”. Meg kell ítélnünk ezeket az életünkben, mint testies természetet és bűnt. A „bűnösök otthon, szentek idegenben” mondás jelzi, hogy ezen a területen alapvetően az otthoni vagy a másokkal való viselkedés – akikkel nap mint nap találkozunk – a bizonyítás alapja.
3. ERKÖLCSI TISZTASÁG. Bár Isten teremtette a nemiséget, Ő korlátozta is azt a házasság biztonságára (Péld 5,18-20). A világ harcol Isten

mértékadó irányának módosításáért, és azt mondja: „Ha szeretitek egymást, ám legyen”, vagy: „Én homoszexuális vagyok”. De a következmények megmaradnak. A szex helytelen használata elpusztíthatja az embert mind testileg, mind lelkileg (Péld 5,1-11; Róm 1,27; 1Kor 6,18). Az ÓSZ-ben az erkölcsi tisztaság területén Sámson és József a vereség és a győzelem két ellentétes példája (Bír 14-16; 1Móz 39). Sámson elveszítette a bizonyágtételét és az életét, József elveszített egy állást, de végül egy birodalom vezetője lett. Az erkölcsi tisztaság a gondolatvilág tisztaságával kezdődik (Mt 5,28), amit tudatosan kell irányítani (Jób 31,1). Gondolatainkat arra kell irányítanunk, ami méltó és érdemes (Kol 3,1-5; Fil 4,8).

4. **KAPCSOLATOK.** Az Úr Jézus együtt evett bűnösökkel és vámszedőkkel, mert azért jött, hogy őket megtérésre hívja. Kapcsolatban volt velük, de nem engedte, hogy beszennyezze Őt beszédük, bűnös életvitelük vagy világiasságuk. Hogyan valósult meg ez a finom érintkezés? Először is, Ő semmiféle szövetségre nem lépett velük. A Szentírás azt mondja: „Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában” (2Kor 6,14). Szellemileg lehetetlen igazi közösség világosság és sötétség, hívők és hitetlenek között igazságos alapon. Másodszor, Ő nem foglalkozott tisztátalan cselekedetekkel, és nem süllyedt a bűnösök szintjére azért, hogy bizonyágot tegyen nekik. Összegezve: olyan kapcsolataid legyenek a megtéretlenekkel, hogy bizonyágtételed hatással legyen az életükre! Soha ne alkudj meg, ami a szentség mércéjét illeti!
5. **ÖLTÖZKÖDÉS.** A hívő ember úgy öltözködjék, hogy az erősítse bizonyágtételét, és ne gyengítse! Mi Krisztusra, s nem önmagunkra akarjuk felhívni mások figyelmét. Mint a Király követeinek (2Kor 5,20), ruházatunk ne legyen kirívó vagy költséges (1Tim 2,9)! A jó cselekedetekkel való ékesítés fontosabb, mint a szép ruhák (Tit 2,10). A fényűző ruhák a világhoz tartoznak (Lk 7,25). A nők fordítsanak figyelmet arra, hogy nőiesek legyenek, de ne kihívóak vagy csábítóak! A férfiak férfi viseleteket válasszanak! Isten egyaránt gyűlöli a szemérmetlen öltözködést és a nemek összekeverését (5Móz 22,5).
6. **EVÉS ÉS IVÁS.** Noha minden étel tiszta (Mk 7,18-29; 1Tim 4,3-5), a falánkságot kerülni kell. Megfontolandó Éli története (1Sám 2-4), hogy mire vezet az önkontroll hiánya ezen a területen, és milyen kihatása van a következő nemzedékre. Ami az ivást illeti, bibliai alapon nem lehet érvelni a bortól való teljes tartózkodás (absztinencia) mellett. Azonban kerülnünk kell azt, hogy megbotránkoztatassunk másokat!

Irányelvek kérdéses területekre

Hogyan döntsön egy hívő, hogy mi a helyes viselkedés a Bibliában közvetlenül nem említett területeken? Mi a helyzet bizonyos *szórakozásokkal* (ez a szó a „nem gondolkodni” szó gyökerét hordozza)? Ha a Biblia ténylegesen nem tiltja, bűnnek nevezhetők-e egyes szokások? Egyfajta zene, TV-műsor vagy gyakorlat tilos-e annak, aki komolyan követi Krisztust? Olyan kérdések felmerülésekor, amelyekre nézve nem ad egyértelmű eligazítást a Biblia, teszteléseképpen gondold végig az alábbi kérdéseket a hozzájuk tartozó igeversekkel együtt:

1. Isten lenne-e dicsőítve ebben (1Kor 10,31)?
2. Szégyellném-e magam ezt téve, amikor az Úr Jézus visszajön (1Jn 2,28)?
3. Jó sáfarkodás-e ez az idővel és a pénzzel (Ef 5,16; Lk 16,9)?
4. Rabjává válhatok-e, vagy befolyásolja-e a szokásrendszeremet (1Kor 6,12)?
5. A test táplálása, a bűn útjának egyengetése-e ez (Róm 13,14)?
6. Az én részvétem ebben a dologban megbotránkoztat-e, bűnbe visz-e másokat (Róm 14,13; 1Kor 8,13)?
7. Vannak-e kétségeim emiatt (Róm 14,23)?
8. Rossznak tűnik-e (1Tesz 5,22)?
9. A világból való-e (1Jn 2,15-16)?
10. Megrontja-e a testemet, amely a Szent Szellem temploma (1Kor 6,19)?
11. Az Úr Jézus megtenné-e ezt (1Pt 2,21; 1Jn 2,6)?

Alapelvek a szent életre

A szent életet úgy kell gondozni, mint egy ellenséges környezetbe telepített zsenge növényt. Időt, gondoskodást és cselekvést igényel. Íme, néhány megfontolandó alapelv:

1. **GYAKOROLD AZ ISTENI SZOKÁSOKAT!** Hűségesen táplálkozz Isten Igéjével, ami táplálék a lelkednek (Zsolt 119,9-11). Alkalmazd azt engedelmesen az életedre, ne vedd felületesen! Elmélkedj tanácsain (Zsolt 1,2-3)! Töltsd időt Istennel való csendességben, őszintén esedezve az Ő trónja előtt! Legyen mély az imaéleted, amelynek része az imádás! Gyakorold a közösség megélését az Isten népével való összejöveteleken (Zsid 10,25)! Különösen az istenfélők társaságában tölts időt! Hallgasd a Szellem által felkent emberek igehirdetését (személyesen, hangkazettán vagy rádión)! Isten egyes embereket használ mások életének a megváltoztatására. Hallgass azokra! Olvasd könyveiket vagy cikkeiket!

Kerüld az olcsó, felszínes sajtótermékek tömkelegét! Szánd az Úr napját Istennek (Jel 1,10), különben nevezd a „te napod”-nak!

2. **ALAKÍTSD KI MEGGYŐZŐDÉSEIDET ÉS ÉLJ AZOK SZERINT!** Határozd meg, hol állsz az elveidben! Aztán élj azok szerint, bármibe is kerüljön! Ez felszabadít az alól, hogy mások kényszerítésének hatása alatt hozz döntéseket, különösen a világ mértéke szerint. Dániel nevezetes példája annak, hogy milyen az elvhű ember (Dán 1). Meg kell tanulnod NEM-et mondani a kísértésre egészen a drasztikus lépésig (1Móz 39,10-12; Mt 5,29-30)! Ha szükségben vagy, kiálts Istenhez segítségért (Péld 18,10)! Távolíts el mindent az életedből, ami kísértés forrása lehet, legyenek azok ismerősök, tárgyak a házában vagy bizonyos munkakörök! Gondosan válaszd meg a közeli barátaidat, mert nagy az ő befolyásuk (1Kor 15,33)! Győződj meg arról, hogy osztoznak veled meggyőződéseidben, vagy legalábbis tiszteletben tartják azokat!
3. **IRÁNYÍTSD GONDOLATVILÁGODAT!** Az Úr azt tanította, hogy az ember belső gondolataiból származik elsősorban a tisztátalanság (Mt 15,19-20). Hogyan tarthatod tisztán a gondolataidat? Először vigyázz arra, hogy mi megy be! Cenzúrázd, amit olvasol, vagy amiben ki vagy téve a világnak! A számítógép-szakemberek híres mondása: „A hova szemét megy be, onnan szemét jön ki.” Ez érvényes az agyra is, ami az ember computere. Ne engedd, hogy tekinteted tisztátalan látványon vagy olyanon nyugodjék, ami kísértésbe vihet! Ábrahám unokaöccse a tekintetét rossz irányba fordította, és Sodomában kötött ki (1Móz 13,10-11). Dávid félrenézett és ez végzetes következményekkel járt (2Sám 11,2). Kösd le magad, különösen az Úr számára! A Bibliában nem olvassuk azt, hogy „a tétlen elme az ördög műhelye”, de van igazságtartalma ennek az állításnak. Összpontosíts az Úr Jézusra, aki a leginkább méltó arra, hogy gondolatainkat betöltse (Kol 3,1-2)! Arról gondolkodj, ami tiszta, igaz, ami nemes (Fil 4,8)! Légy meggyőződve arról, hogy Isten segítségével helyesen tudod irányítani a gondolataidat! A gondolataidat ne tekintsd nyitott pajtának, ahova bármilyen gondolat berepülhet és fészket rakhat, mint egy nem szívesen látott madár!

Azzal a megjegyzéssel zárjuk, hogy az Úr Jézus közeli visszajövetele állandóan jelen van az ÚSZ-ben, ösztönözve a szent életre (1Jn 3,2-3; Tit 2,12-13; 2Pt 3,14). Ha ma jönne, jó lenne-e, ha olyan állapotban találna, ami ellenkezik az Ő szentségével? Ha nem, akkor most rögtön el kell kezdenünk időt szánni a szentségre.

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

SZEMÉLYES SZENTSÉG

11. LECKE

1. Határozd meg, mi a szentség a következő igeversek felhasználásával:
1Péter 1,15-16; Róma 12,1-2!

2. Azonosítsd a következő versek alapján az okokat, hogy miért kell szent életet élnünk! E versek közül melyik ösztönöz leginkább arra, hogy szent életet élj? Magyarázd meg!

Róma 14,12

Zsidók 12,14

2Korintus 5,14

1Péter 1,15-16

2Korintus 7,1

1Péter 2,24

Galata 5,13

2Péter 3,10-12

3. A személyes szentség egyik területe a tisztaság. A Galata 5,19 felsorolja a szexuális bűnöket. Határozd meg a felsorolt bűnöket, és magyarázd meg a köztük lévő különbséget! Ha szükséges, használj bibliai szótárt!

Miért olyan fontos Istennek az erkölcsi tisztaság (1Kor 6,15-20; 1Tesz 4,3-9)?

4. Noha férfiak és nők egyaránt eshetnek testi kísértésbe, a férfiak elsődleges kísértése a tekintet (Péld 27,20b), a nők fő kísértése a csábítás (Péld 23,28).

Mit mond az Úr Jézus a gondolat tisztaságáról (Mt 5,28)?

Az asszony erkölcsössége (erényessége, megfontoltsága) milyen hatással van:

az Urat nem ismerő férjre (1Pt 3,1-6)?

a keresztyén bizonyágtételre (Tit 2,5)?

a nő saját szépségére (Péld 11,22; Ez 16,25)?

- 5 A nyelv megfékezése a szent élet másik kihívása. Milyen veszélyei vannak a beszédnek? Használd a következő utalásokat a nyelv fő bűneinek felsorolására!

Példabeszédek 17,27

Efezus 4,29

Példabeszédek 26,17-28

Efezus 5,3-4

6. Az elkülönülés milyen alapelveit részletezi a 2Korintus 6,14-7,1 és mivel indokolja? A 2Korintus 6,14-17 figyelembevételével milyen tanácsot adnál a következő helyzetekben?
- a) Egy keresztyén lány randevúzik valakivel, akiről tudja, hogy nem hívő, és házasságra készül vele. Azzal igazolja magát, hogy egyszerűen „bizonyoságot tesz” neki, és biztos abban, hogy végül meg fog térni.
  - b) Egy evangelizáción nemrég megtért keresztyén felfedezi, hogy a gyülekezet, ahova jár, nem tanítja a hívőket arra, hogy hogyan kell megtérni, és nem is várja el tőlük, hogy megtérjenek, mielőtt a gyülekezet tagjai lennének.
  - c) Valaki azt fontolgatja, hogy üzleti kapcsolatot létesít. Nem biztos abban, hogy a leendő partner keresztyén-e.
7. Néha az elkülönülés tantételével visszaélnek, hogy ezzel igazolják a hitetlenektől való elkülönülést, a hitetlen házastárstól való elválást vagy az elkülönülést olyan keresztyénektől, akik nem egészen ugyanazt a tanítást vallják, mint ők. Hogyan ütköztetnéd ezeket a véleményeket a következő igeversek felhasználásával: Máté 9,10-11; 11,19; 1Korintus 7,12-16; 1,10-13 ?

8. A szentség gyakorlatilag azt jelenti, hogy különbözni. Miben más a te életed, mint hitetlen ismerőseidé?

a) beszédedben	e) az ünnepek megtartásában
b) hajlamodban	f) barátaid kiválasztásában
c) öltözködésedben	g) döntéseidben evésről-ivásról
d) zeneválasztásodban	h) olvasnivalód, társadalmi tevékenységed, szórakozásod kiválasztásában

9. Ismételd át a jegyzetből az „Irányelvek kérdéses területekre” fejezetet, és magyarázd meg, hogyan alkalmaznád azokat az alábbi helyzetekre!

- a) A főnököd meghívott egy koktélpartira.
- b) Meg akarsz venni egy számodra vonzó ruhát, de nem vagy biztos benne, hogy elég szolid-e.
- c) Az utca végén lévő üzlet pornómagazinokat helyezett el jól látható módon a pénztárnál. Vásárolsz-e továbbra is abban az üzletben?
- d) Van olyan zenéd otthon, ami neked tetszik, de nem szívesen játszánád le azt érett keresztyén barátaid jelenlétében.

10. Említsd meg a személyes szentség egy területét (tisztaság, öltözködés, beszéd, indulat, evés és ivás stb.), ahol harcolnod kellett, és számolj be arról, hogyan jutottál győzelemre azon a bizonyos területen!

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

TÁVOL AZ ÚRTÓL

12. LECKE

„Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed, erőm ellankadt, mint a nyári hőségben” (Zsolt 32,4). „Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van” (Zsolt 51,3). Milyen nyomasztó nekünk, hívőknek átélni azt, hogy megszakadt a kapcsolatunk az Úrral! Távol kerültünk az Úrtól! A közösség, amely egykor édes és örömteli volt, megkeseredett. Az üdvösség öröme eltűnt (Zsolt 51,12). Rejtegetünk valamit korábbi életünkkel való átmeneti megelégedésünkből (2Tim 4,10). A kialakult nyomorult állapotért a körülményeket okolva próbáljuk igazolni magunkat. De ebben a béna helyzetben Isten igazi gyermeke számára nincs belső megelégedés a jelenben. A jövőbeni életben pedig veszteség éri az örök jutalom tekintetében (1Kor 3,14-15). Megvetettük a Megváltó szeretetét, aki megdorgál, fegyelmez és megtérésre hív minket (Jel 3,19).

Látnunk kell, hogy a megszakadt kapcsolat Isten azon szándékainak elvetése, hogy gyümölcsöt teremjünk ebben az életben (Jn 15,2). Isten jó cselekedetekben bővelkedő életre szabadított meg (Ef 2,10; Tit 3,8). Az Istentől való elidegenedés lehetlenné tesz egy ilyen életet. Gondoljuk át alaposan, hogy mi volt az Úr Jézus véleménye a gyümölcstelen fákról (Mt 12,33; Lk 13,6-9)! Ahogy a betegség, a dögvész és a szárazság elhervasztják a fákat, úgy a szellemi csapások is tönkreteszik Isten Szellemének tervezett gyümölcsét. Jól tesszük, ha figyelmezzünk az Úr hívására: „Térjete meg hozzám, és én hozzátok térek” (Mal 3,7).

A keresztyén világban megszokott szóhasználat a „visszaesés”, az ilyen megszakadt kapcsolatra utalva. Meglepő, hogy milyen gyakran használják olyan emberek magatartásának magyarázására, akik nem sok tanújelét adják annak, hogy valaha újjászülettek Krisztusban (2Kor 5,17). De meg kell jegyeznünk, hogy a „visszaesés” kifejezést nem is használja az ÚSZ. Az ÓSZ

egy ilyen értelmű szót különösen Izraelre, mint Istentől eltávolodott népre használ, s nem a kapcsolatból kiesett egyéni életekre. Alapvetően a hitehagyás állapotát (a hit elhagyását) írja le, és így fordítják, pl. a Jeremiás 5,6; 8,5; 14,7 versekben. A Zsidók 6,4-6; 2Péter 2,20-22 és Júdás 5-19 figyelembe vételével aligha nevezné valaki Isten gyermekét hitehagyottnak.

Megszakadt kapcsolat – vagy megtéretlen állapot?

Az első dolog, amit meg kell vizsgálni annak az életében, aki keresztyénnek vallja magát, de útjai ezt nem erősítik meg, hogy volt-e őszinte megtérése. Valóban újjászületett-e? Nem az a kérdés, hogy elmondtunk-e valamikor egy imát, és behívtuk-e Jézust az életünkbe, vagy együtt dolgoztunk-e valamilyen keresztyén csoporttal, vagy tagjai vagyunk-e valamelyik helyi közösségnek. A kérdés az, hogy „kaptuk-e a Szellemet, *amikor* hívőkké lettünk (Csel 19,2)? Ha nem, akkor nem születtünk újjá. Hogyan bizonyosodhatunk meg erről? Ha *továbbra is* szexuálisan erkölcstelének, részegesek, tolvajok, féltékenyek, irigyek, haragos bajkeverők vagyunk, akkor soha nem fogjuk örökölni Isten országát, akármennyire is biztosak vagyunk az üdvösségünkben (1Kor 6,9-10; Gal 5,20-21). Ha azt mondjuk, hogy ismerjük az Úr Jézust, de nem tartjuk meg a parancsolatait, Isten azt mondja ránk, hogy hazudunk (1Jn 2,4). „De ki az közülünk, aki *mindig* megtartja ezeket a parancsolatokat” – kérdezheti a tiltakozó. Természetesen, senki sem büntelen e tekintetben. Az 1János 3,7-9 szerint a bűnben való *megmaradás (a bűn gyakorlása)* vagy a bűn *folytatása* a kérdés itt. Az Úr Jézust kivéve, nincs senki a Bibliában, aki büntelen lett volna. Rajta kívül mindnyájan még mindig vétkezünk, s ezért meg kell vallanunk, és el kell hagynunk a bűnt, hogy fenntarthassuk a közösséget Istennel (1Jn 1,9-10). Különbséget kell tehát tenni az egyszeri bűnelkövetés és a bűn gyakorlása között. Az életünknek és a bizonyágtételünknek alá kell támasztania azt az állításunkat, hogy újjászülettünk. Ha kétség merül fel bennünk e tekintetben, engedelmessédjünk Jézus Krisztusnak, mint Urunknak és Megváltónknak, és fordítsunk hátat a bűnnek! Csak akkor beszélhetünk megszakadt *kapcsolatról*, ha előtte volt kapcsolatunk Istennel.

A kapcsolat megszakadásának okai

Nem lehet kapcsolatunk Istennel, ha a sötétségben járunk (1Jn 1,6). „Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim, egész nap jajgatnom kellett” (Zsolt 32,3). A bűnös bűne és a szent bűne egyaránt elválaszt Istentől. „Hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előttetek, és nem hallgatott meg” (Ézs 59,2). Előfordulhat, hogy

valaki nem marad meg Krisztusban. „Ha valaki nem marad énbenem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad” (Jn 15,6). Ami a hibás fontossági sorrenddel és az Istennel való közösség hanyagolásával kezdődik, az hamarosan az érdeklődés hanyatlásával, az elkötelezettség elvesztésével folytatódik, majd ezt az élet dolgaiba való belemerülés követi (Mt 13,22). Következő fokozat, amikor az ember megkérdőjelezhető dolgokkal kezd foglalkozni, vonja a testi kívánság (Jak 1,14), s végül botrányos bűnbe keveredik.

Nem gondolnánk, hogy mennyire ritkán említ példát az ÚSZ a megszokott kapcsolatra. De vegyük sorra a figyelmeztető tüneteket!

1. **A KRISZTUS IRÁNTI SZERETET ELHAGYÁSA** (Jel 2,4). Krisztus iránti „első szeretetünk” mély tiszteletet és hő buzgóságot szül. Hasonló az eljegyzett pár egymás iránt érzett szeretetéhez, és Isten becsben tartja „mátkaságunk” szeretetét (Jer 2,2). Ha hagyjuk, hogy ez közömbösséggé fajuljon, hogy az Úrral való közösséget magától értetődőnek tartjuk, mert ezzel nem egyszerűen a „mészeheteknek” szakad vége. Az a veszély fenyeget, hogy olyanok leszünk, mint a langymeleg ember, akinek azt mondja az Úr, hogy kiköpi a szájából (Jel 3,15-16).
2. **ROSSZ HOZZAÁLLÁS** (Ef 4,31; Zsid 12,15). Megbocsátás és megbékélés helyett valamilyen keserű hozzáállás lehet úrrá rajtunk. Vitatkozás és zavar foglalhatja el a kedvesség és belső békesség helyét. Neheztelés Istenre és emberre utálatos gazként ütheti fel a fejét a lélekben.
3. **ELTOMPULT LELKIISMERET** (1Kor 11,28-29). Ha nem ítéljük meg a bűnt az életünkben, akkor Isten fogja azt megítélni helyettünk (1Kor 11,31). Fegyelmez minket, hogy az Ő szentségében részesüljünk (Zsid 12,10). Érzékenyeknek kell lennünk Isten és az Ő életünkről adott véleménye iránt. Ahogy valaki megfogalmazta: „Gyorsan intézd el az ügyeidet Istennel!”
4. **VILÁGIASSÁG** (Tit 2,12). E világ érték-, erkölcs-, hatalomrendszerének, büszkeségének és törekvéseinek nincs része Krisztusban, ahogy bennünk sem lehet (Jn 17,14). A Biblia arra utasít, hogy hagyjunk fel a világi kívánságokkal, és istenfélő módon éljünk a jelenben. A javak felhalmozására irányuló vágy e világ rendszeréhez tartozik, és veszedelmes dolog (1Tim 6,9). Ha szeretjük a világot, és nem ismerjük fel annak rútságát és mulandóságát, engedetlenek vagyunk Istennel szemben (1Jn 2,15-17). Ugyancsak veszélyes jel, ha időnket világi tevékenységekkel foglaljuk le.

5. GYÜLEKEZETI ALKALMAK ELMULASZTÁSA (Zsid 10,25). Ha szeretjük Krisztust, szeretjük az Ő népét. Ha szeretjük az Ő népét, akkor együtt akarunk lenni velük. Az ember akkor is távol lehet az Úrtól, ha látogatja az istentiszteleteket. Mégis rossz jel, ha az Úrtól való eltávozás eléri azt a pontot, hogy hanyagoljuk a gyülekezeti alkalmakon való részvételt. Az Úr Jézus szombatnaponként ott volt a gyülekezetben (Lk 4,16). Sehol nincs feljegyezve, hogy ez alól kivonta volna magát, arra hivatkozva, hogy e nélkül is kapcsolatban tud lenni Istennel.
6. HITETLENSÉG. (Mk 16,14). Ha nem hiszünk Istennek, vagy szívünk keménysége miatt nem ragadjuk meg azt, amit Ő mond, akkor rászolgáltunk az Ő komoly feddésére. „Hol van a ti hitetek?” – róttá fel gyakran (Lk 8,25). Az Istennel való nyílt szembeszegülés – pl. egy hitellessel kötött házasság (2Kor 6,14) – a hitetlenség bizonyítéka.

További tünetek az Istennel töltött csendesség elmulasztása, Krisztus meg nem vallása mások előtt, valamint a javak visszatartása a rászorulóktól vagy Isten szolgálaitól. Az éretlenség és a testiesség (testnek való kedvezés) az Istentől való eltávolodás melegágya (1Kor 3,1-3).

A megszakadt közösség ára

Ha egyszer megértettük, hogy mi a különbség a kapcsolat és a közösség között, akkor nem kell attól tartanunk, hogy a törés Istennel az üdvösség elvesztését vonja maga után. Nem kerülünk ítélet alá a bűneink miatt, hiszen el lettünk különítve Jézus Krisztus testének egyszer és mindenkorra érvényes feláldozása által a kereszten (Zsid 10,10). Nem megyünk ítéletre a bűnökért, mert átmentünk a halálból az életbe (Jn 5,24). Ha így van, miért ne élvezhetnénk az üdvösségünket és a világot is? Miért nyugtalanítana a bűn, ha Jézus mindért fizetett? Isten őrizzen meg az effajta gondolkodástól (Róm 6,1-2)! Ez jelzés arra, hogy elveszítjük az örökkévalóság és Isten szeretetének szemlélését. A bűn következtében megszakadt közösség következményeinek elegendőknek kell lennie ahhoz, hogy elgondoljunk, vagy akár reszkessünk.

1. NEKED. Fennáll a lehetősége annak, hogy hiteltelenné tedd a bizonyágtételeidet. A hitetlenek lábbal tapodják, mint a megízeltlenült sót (Mt 5,13). Isten fenyítése alá kerülsz (Zsid 12,5-7). Érzelmi válságot, testi betegséget, sőt halált tapasztalhatsz meg (1Kor 11,30). Elveszítheted a szolgálati lehetőségeket. Elveszítheted az üdvösség örömét (Zsolt 51,12). Ha olvasod vagy hallgatod a Szentírást, az nem lesz többé élő számodra. Imádkozol, de Isten nem hallgat meg (Zsolt 66,18), kongva térnek vissza

- az imáid. A többi hívővel való közösséged nem a régi. Nem nyújtanak kielégülést az élet egyszerű örömei sem. Elveszíted a jutalmat Krisztus ítélőszékénél a fáért, szénáért és szalmaért, amelyre az életedet építetted (1Kor 3,12-15). Hajótörést szenvedhetsz az élet partjain (1Tim 1,19).
2. **MÁSOKNAK.** Megbotránkoztatod hívőket, akik példaképnek tekintettek (Róm 14,13). Alkalmat adhatsz a hitetleneknek, hogy elutasítsák Krisztust, mivel képmutatóvá válsz a gyülekezetben. Okozója lehetsz egy közeli hozzátartozód (2Sám 12,14) vagy rád bízottak halálának (1Krn 21,14.17).
  3. **ISTENNEK.** Szégyent hozol Krisztus nevére (1Tim 5,14). A megtéretlenek kigúnyolják az Urat azok viselkedése miatt, akik az Ő követőinek vallják magukat (2Sám 12,14). Lemaradozó és kiszámíthatatlan életeddel bizonyítod, hogy nem szántad igazán oda magadat az áldottnak, aki szeretett téged és önmagát adta érted. Ő semmit sem jelent számodra.

Mondod-e ezek után, hogy semmi sem számít az életben, ha üdvösséged van?

A megszakadt közösség helyreállítása

Isten nem hagy minket kétségbeesni, ha egyszer bekövetkezett az a sajnálatos eset, hogy eltávolodtunk tőle. De az ellenség megkísérthet azzal, hogy adjuk fel. William MacDonald a „Van út vissza Istenhez” c. könyvében ezekkel a kifejezésekkel jellemzi a végzet hangját: „Reménytelen. Ne is próbálkozz! Akár fel is adhatod. Minden, amit tehetsz, az, hogy elfogadod az elkerülhetetlent. Soha nem lesz már olyan, mint azelőtt... Eljátszottad a lehetőséget. Túlmentél azon a ponton, ahonnan vissza lehet térni.”¹ Természetesen, Isten Igéje nem ezt mondja Isten gyermekének. Kezdjük azzal, hogy semmi sem választhat el minket Isten szeretetétől (Róm 8,38-39). Ő soha nem zár ki bennünket a családjából helytelen viselkedésünk miatt (Jn 10,28). Másodszor, Ő a juhok nagy Pásztorja. Megkeresi azt, aki eltévelyeg (Lk 15,4). Az Úr kereste Ádámot, amikor ő még mindig el akart rejtőzni előle (1Móz 3,8-9). Ő a gyógyítás Istene. Megtalálta Ádámot, és helyreállította. Megkereste Dávidot, és helyreállította (2Sám 12,13), és maradandó örömet adott neki, amit kegyelettel őriz a zsoltárokból a mi vigasztalásunkra (Zsolt 32,1-2). Háromszoros beismeréssel helyreállította Pétert, amely kitörölte emlékezetéből háromszoros tagadását (Jn 21,15-17).

---

¹ *There's a Way Back to God (Van út vissza Istenhez)* (Kansas City, Kan.: Walterick Publishers, 1967), 19. old.

Mi a helyreálláshoz vezető út? Annál a pontnál kell kezdeni, ahol letértünk a pályáról. Megvalljuk és elhagyjuk a bűnünket (Péld 28,13). Ő nem veti meg a megtört és bűnbánó szellemet (Zsolt 51,17; Ézs 57,15). Megtérünk, és a korábbi cselekedetekhez hasonló cselekedeteket tesszük (Jel 2,5). Vallott megtérésünkhöz illő gyümölcsöket (cselekedeteket) kell hoznunk (Mt 3,8). A bűnvallás, amit nem követ a bűn elhagyása vagy életünk megváltozása – üres szavak. Szükséges foglalkoznunk a bűnnel – gyökerével és ágaival. Mély őszinteséggel kell kiáltanunk Istenhez, ahogy az 51. zsoltárban látjuk.

Biztosak lehetünk-e abban, hogy Ő megbocsátott? Erre az a válasz, hogy el kell hinnünk Isten Igéjét. Ő irgalmas, és bővülködik a megbocsátásban (Ézs 55,7). Bekötöz, és meggyógyítja a sebeinket (Hós 6,1). Módszeresen foglalkozni a bűnnel, és végezni vele. Lehetnek átmeneti következmények, úgymint kétségek, szentségtelen szövetségkötések, bűnös gyermekek és megromlott egészség. De újra áldott közösségünk lehet vele, aki szeret bennünket. Ez az a felmérhetetlen tulajdonjog, amit oly könnyedén eljátszottunk, s aztán olyan fájdalommal szereztünk vissza. Akik attól félnek, hogy elkövették a „megbocsáthatatlan” bűnt (Mt 12,22-32), alaposan tanulmányozzák Megváltónk szavait! Leginkább azok félnek ettől a bűntől, akik a legkevesebbet tudnak arról, hogy mit takar ez. Jézus idejében gonosz emberek azt mondták, hogy Ő a csodáit az ördög ereje által vitte véghez, s nem Isten Szelleme által. Megátalkodottan elutasították, hogy Istennek tulajdonítsák azokat, s ezzel – nem, mint hívő emberek, hanem, mint istentelenek – vétkeztek a Szent Szellem ellen.

Elkötelezettség a megszakítatlan közösségre

A helyreállítás áldott dolog, de ez ne kísértsen meg bennünket, hogy azt gondoljuk: könnyen fel lehet gyógyulni az Úr elhagyásának betegségéből! Meg kell tanulnunk egy leckét, amely megőríz attól, hogy ez ismételten előforduljon. El kell határoznunk, hogy az Úr közelében maradunk! Ha alaposan leszámoltunk a bűnnel a fontosabb területeken, ahol elbuktunk, kevésbé valószínű a visszaesés. De aki azt hiszi, hogy biztosan áll, vigyázzon, hogy el ne essék (1Kor 10,12)! Meg kell tanulnunk gyűlölni a bűnt, mint ami az Úr Jézus szenvedését okozta, ami tönkretette milliók életét, és sokakat a pokolba juttatott. Egészséges istenfélelemre van szükségünk, amely nem játszadozik könnyelműen az Ő szentségével, és nem él vissza az Ő kegyelmével. Meg kell tanulnunk Krisztusban maradni, és naponként meríteni az Ő szellemi forrásaiból. Meg kell tanulnunk nap mint nap közeledni Istenhez, és tudni, hogy Ő is közeledni fog hozzánk (Jak 4,8). Akkor megújult életfelfogásunk tükrözi majd azt a vágyunkat, hogy egyedül

az Ő dicsőségére éljünk, aki annyira szeretett minket, hogy áldozatul adta önmagát érettünk. Remélhetőleg Ő kárpótolni fog „az évekért, amelyekben pusztított a sáska” (Jóel 2,25), az elvesztegetett értékes napokért, amelyeket nem Isten országa építésére szántunk.

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

TÁVOL AZ ÚRTÓL

12. LECKE

1. Mi a próbája annak, hogy valaki igaz keresztyén-e az alábbi versek alapján?

Róma 10,9-10

1János 2,4-5; 5,2-3

1János 3,14

Jakab 2,14-26; Efezus 2,10

Galata 5,19-21; 1János 3,8-10

Galata 5,22-24; 1János 3,7

Miért fontos megalapozott bizonyosságot szerezni arról, hogy valaki megtért-e, mielőtt rásütnénk, hogy „megszakadt a közössége” vagy „visszaeső”?

2. Állapítsd meg a közösség megszakadásának okait az alábbi versekben, és fejtss ki, hogyan érvényesek ezek ma!

Hóseás 11,2.7

Jeremiás 2,13; 5,6-7

1János 2,15-16

3. Mit tett Dávid, aminek következtében elfordult Istentől (2Sám 11,1-4)?

4. Általában mit tesz az ember, ha bűnt követ el, és azt nem vallja meg azonnal (2Sám 11,5-17)?

Milyen módszert használ gyakran Isten, hogy felhívja valakinek a figyelmét, aki kikerült a közösségből (2Sám 12,1-7)?

5. Határozd meg, mi a bűnvallás a következő igeversek alapján!

Zsoltár 32,5; 38,19; 66,18; Példabeszédek 28,13

Te hogyan alkalmaztad ezt a saját életedben?

6. Milyen lépéseket tett Dávid, amelyek visszavezették Őt Istenhez (Zsolt 51,1-10)? Sorold fel a lépéseket!

7. Vannak emberek, akik úgy gondolják, hogy egy keresztyén minden további nélkül vétkezhet. Milyen árat fizetett Dávid a bűnéért?

Zsoltár 51,12

2Sámuel 12,10.14b

2Sámuel 12,14a

1Krónika 22,8

8. Mi történhet azzal, aki nem vallja meg, és nem hagyja el a bűnét (1Kor 5,3-5)?

9. Ha igazán megtérünk, Isten azt ígéri, hogy kárpótol „az évekért, amelyekben pusztított a sáska” (Jóel 2,25). Az alábbi utalások hogyan szemléltetik ezt az alapelvet Dávid életében?

Zsoltár 51,12

Máté 1,1.6.16

Zsoltár 51,13

1Krónika 22,9-10a

10. Saját tapasztalatod szerint mi segített neked „visszatérni az útra”, amikor távol voltál Istentől?

A „megelőző karbantartás” milyen szempontjait jelzik a következő igeversek?

Máté 18,21-35

Róma 13,14

Róma 12,9b

Róma 14,22-23

A keresztyén hit tanulmányozása 3. JEGYZETEK

AZ ÚR VISSZAJÖN

13. LECKE

Az egész történelem logikus és elkerülhetetlen végállomása Krisztus visszajövele lesz. A Teremtő, Aki hagyta, hogy lázadjanak ellene, „elküldi angyalait, és összegyűjtenek országából minden botráncot okozót és gonosztevőt” (Mt 13,41). Isten, aki adta az Ő Fiát a bűnös ember megváltására, és aztán látta Őt szégyenletesen megfeszítve, gondoskodik arról, hogy az Ő Fia felmagasztaltassék ott, ahol egykor elutasították. Az Úr Jézus Krisztus vissza fog jönni. Megígérte a tanítványainak, hogy „ismét eljövök” (Jn 14,3). Visszajön nagy hatalommal és dicsőséggel (Mk 13,26). Sem a napot, sem az órát nem tudja senki (Mt 25,13). Ő betölti ezt a jövődölést olyan biztosan, ahogy betöltött egy korábbi, mikor harmadnapon feltámadt a halálból.

Az első jövetel a születéstől a halálig szó szerint történt minden részletében. A második jövetel is szó szerint fog történni. A Cselekedetek 1,11 nyíltan beszél erről. „Ez a Jézus... úgy jön el, ahogyan láttátok Őt felmenni a mennybe” – mondták az angyalok, amint látható módon, testileg felemeltetett a mennybe. Ugyanaz a Személy fog visszatérni erre a földre. Ez a gondolat örömmel tölti el a szenteket, és remegéssel a gonoszokat. A Biblia utolsó imádsága kifejezi ezt a várákózást: „Jöjj, Uram, Jézus!” (Jel 22,20)

Miért kell visszajönnie Jézusnak? Be kell teljesítse az ŐSZ-i Írásokat, amelyek azt ígérték, hogy a Messiás a földön fog uralkodni. Amikor Jézus a földön járt, sokan találgatták, miért nem ragadta ki a kormányzást a rómaiak kezéből, és miért nem alapította meg a messiási birodalmat várákózásuknak megfelelően. A próféták megírták, hogy Jeruzsálemben kell uralkodnia (Ézs 24,23), Izráel lába alá veti a népeket (Zsolt 47,4), Izráelt teszi meghatározóvá (Zak 8,23), uralja a világot (Zsolt 2,6-8; 110,1-3), és megalapítja a birodalom trónját örökre (2Sám 7,13). Földi szolgálata során az Igének még az

elkötelezett tanulmányozói sem látták meg, hogy nem egy, hanem két eljövotelt jeleztek előre az Írások. Először eljött, mint szenvedő Messiás, akit megölték népe bűneiért. Később, mint uralkodó Messiás jön el. A tanítványok még mindig ezen gondolkodtak, amikor mennybemenetele előtt megkérdezték tőle: „Uram, nem ebben az időben állítod fel újra a királyságot Izráelnek?” (Csel 1,6) Azt válaszolta nekik, hogy ez még a jövő.

Távoli események gyakran egybeolvadnak a Bibliában az ún. „prófétai távlatban”. Különböző események együtt vannak említve, és úgy jelennek meg a jövő horizontján, mint távoli hegycsúcsok, amelyek alig megkülönböztethetők. Ennek egyik példája az Ézsaiás 61,1-2, ahol Krisztus első és második eljövetele együtt jelenik meg anélkül, hogy a szétválasztás jelölve lenne. De amikor Jézus elolvassa ezt a szakaszt, és egy lényeges résznél megáll (Lk 4,18-21), látjuk, hol ér véget az első eljövétel, és hol kezdődik az eljövendő második. Ez az egybeolvadás nagyon körültekintő tanulmányozást tesz szükségessé a prófétálás területén, és ezért vannak bizonyos véleménykülönbségek hívő csoportok között az eljövendő események pontos sorrendjét illetően. Ezeket az eseményeket itt most Krisztus visszajövetelének céljai szempontjából fogjuk tanulmányozni. Ezek a célok: Krisztus Gyülekezetének fogadása, uralkodás a földön, és mindenek újjáteremtése. (További részleteket találsz a Függelék „D”-ben.)

Krisztus jön a Gyülekezetért

1. KRISZTUS JÖN A GYÜLEKEZETÉRT. A Krisztus Gyülekezetére használt számos jelképes kifejezés egyike a Krisztus Menyasszonya (Jel 21,9), mely mindazon hívők közösségére utal, akik újjászülettek a Szellem által. Megváltónk a dicső Vőlegény (Mt 9,15; 25,1-6). Eljön, hogy magához vegye Menyasszonyát, akit tiszta szűzhöz hasonlít (2Kor 11,2). Mivel a Gyülekezet egység Isten gondolatában, a Menyasszonyra, mint egészre tart igényt (1Kor 12,12-13). Az Úr tehát eljön, hogy elragadja az élő hívőket a földről, és feltámassza a Krisztusban elhunytakat (1Tesz 4,14-17). Ez az esemény „az elragadtatás” néven ismert. A szentek „felvétetnek”, hogy a levegőben találkozzanak az Úrral (17. v.). A Krisztusban elhunytak először feltámadnak, és őket követik az akkor élő hívők! Új, megdicsőült testet kapnak, amely alkalmas lesz a mennyországra (2Kor 5,1-4; Fil 3,21). Az egész esemény „egy szempillantás” alatt megy végbe (1Kor 15,52), amelynek során az élő hívők hirtelen eltűnnek a földről.
2. KRISZTUS ÍTÉLŐSZÉKE. A Gyülekezet elragadtatását követi Krisztus ítélőszéke (Lk 14,14; 1Kor 4,5; 2Tim 4,8; Jel 22,12). Igaz az, hogy a Krisztus vére által nyert üdvösség felmenti a hívőket a bűn minden kárhóztatásától (Róm 8,1; Jn 5,24; Zsid 10,17). Bűneik teljes egészében

ki lettek fizetve. De a Biblia világosan szól arról, hogy értékelésre kerül az életük és Krisztus iránti szolgálatuk, aminek eredményeként örök jutalom vagy örök veszteség lesz a részük. Ez az értékelés Krisztus ítélőszékénél fog lezajlani (2Kor 5,10; Róm 14,10). Az "ítélőszék" a bibliai időkben hivatalos személy vagy bíró által számbavételre és jutalmazásra használt emelvényre utal. Isten nem igazságtalan, hogy elfeledkezzék szeretetből fakadó, Krisztusért végzett munkánkról. Ezért lesz korona- és jutalomosztás (1Tesz 2,19; Jak 1,12; 2Tim 4,8; 1Pt 5,4).

3. A BÁRÁNY MENYEGZŐI VACSORÁJA. Sok népnél hagyomány, hogy lakomát rendeznek a házasságkötési szertartást követően. Ugyanígy lesz Krisztussal, a mennyei Vőlegénnyel és az Ő Menyasszonyával (Jel 19,7-9). Ez a menyegző a mennyben lesz, a jutalomosztás után.

Krisztus eljön, hogy uralkodjék a földön

1. A NYOMORÚSÁG A FÖLDÖN. A nyomorúság általában megpróbáltatást, szenvedést és bajt jelent. Az emberek többségének – köztük a hívőknek is – volt benne része az élete folyamán. Azonban olyan baj, üldözés és katasztrófa ideje jön el, amilyen még nem volt a világtörténelemben, és nem is lesz soha. Ennek neve a „nagy nyomorúság”, és akkor veszi kezdetét, amikor Krisztus kiveszi Gyülekezetét ebből a világból. Ha ez az idő nem rövidítené meg, kipusztulna az egész emberiség (Mt 24,21-22; Mk 13,19-20; Jel 3,10; 7,14). Lesz egy világméretű ítéletkorszak, amely hét évig fog tartani, s megközelítőleg két egyenlő periódusra oszlik majd (Jel 11,2-3; 12,14; 13,5; Dán 7,25; 12,7). Az egész időszak hét évig tart a jól ismert hetven évhét prófécia szerint (Dán 9,24.27). Ennek a prófécianak a 69 évhete már beteljesedett. A Jeruzsálem újjáépítésére kiadott rendelettel kezdődött és a Messiás haláláig tartott, 483 évig, 360 napos évekkel számolva a zsidó számítás szerint.

Az utolsó hét ugyanarra a népre, „Dániel népére”, azaz Izráelre vonatkozik. Ezért hívják Jákób nyomorúsága idejének (Jer 30,7).

Ezen időszak pusztító természetéről tudósít gyakran az ÓSZ és az ÚSZ egyaránt. Az egész föld elpusztul (Ézs 24,1.3.6.19-21; 26,20-21); a nap sötétséggé változik, és a hold vérhez lesz hasonló (Jóel 2,10; Jel 6,12); inség, baj és pusztulás lesz mindenütt (Sof 1,15); Isten megbünteti Izráelt bálványimádásáért (Sof 1,4); megtisztítja és megszabadítja őket (Sof 3,9-13), és megbünteti minden népet, aki ellene jön (Sof 3,8; Abd 15-17; Jóel 3,16-17). A pecsétekkel, trombitákkal és poharakkal szimbolizált büntető ítéletek (Jel 6-16. fej.) azokra irányulnak, akik elutasítják a Bárányt, és próbálnak elmenekülni az Ő haragja elől (Jel 6,15-17). Ez az Úr nagy

harmagedóni csatája (Jel 16,16), az antikrisztusi (fenevadként ismert) világ és a sárkány vagy Sátán ereje által működő „hamis próféta” ideje lesz (Jel 16,13; 13,1-18). Elpusztul a „Babilon” névvel jelölt hamis vallási és kereskedelmi rendszer (Jel 17-18). Az ördög aktív lesz ekkor, különösen Izráel és Isten szentjei ellen (Jel 12,12-17; 13,7). De az ítélet fő forrása a hatalmas Isten haragja lesz a világ ellen, amely elutasítja az Ő Fiát (Jel 16,16-19; 11,18; 14,10.19; 15,1-7). Ennek az időszaknak a célja az utolsó hívás lesz az emberek felé, hogy térjenek meg a bűneikből. De a sajátos cél felkészíteni Izráelt a Messiás nyilvános eljövételére, amikor gyászolni fogja Őt a nép, amely átdöfte és elutasította (Zak 12,10).

2. KRISZTUS VISSZATÉRÉSE A GYÜLEKEZETTEL. Hol lesz a Gyülekezet az imént említett időszak alatt? A Menyasszony megőriztetett a kísértés órájától, amely kiterjedt az egész világra (Jel 3,10). Isten nem haragra rendelte a Gyülekezetet (1Tesz 5,9), a nyomorúság ideje pedig a legteljesebb mértékben az Ő nagy haragjának ideje a földön. E hét nyomorúságos esztendő végén az Úr Jézus látható módon visszajön az egekből a földre (Mt 24,26-30). Menyasszonya követi (Júd 14; 1Tesz 3,13), valamint Isten angyalai is (2Tesz 1,7). Lábai ugyanazt a földet fogják érinteni, ahonnan felemeltetett a mennybe, azaz az Olajfák hegyét (Zak 14,4). Nagy ítélet lesz az evangélium elutasítóin (2Tesz 1,8-9). Megsemmisíti az Antikrisztust (2Tesz 2,8). A fenevad és a hamis próféta is a tűznek tavába vettetik (Jel 19,20-21). A Sátánt megkötözve a mélységbe veti a következő ezer évre (Jel 20,2-3). Izráel megváltatik (Róm 11,25-27; Csel 15,16; Zak 14,1-20; 12,7-9). Megítéli a népeket, elsősorban az alapján, hogy hogyan bántak Krisztus testvéreivel (Mt 25,31-46). Az emberek kiválasztás alapján elvételnek a földről (Lk 17,34-37)*. A nyomorúság vértanúi életre kelnek (Jel 20,4-5). Feltámadnak az ŐSZ-i szentek (Dán 12,1-2).
3. A FÖLDI KIRÁLYSÁG MEGALAPÍTÁSA. Isten vagy Krisztus országa az az ország, amelyen Ő uralkodik, és ahol elfogadják, mint törvényes uralkodót. Az mehet be oda jelenleg, aki Úrnak és Megváltónak, törvényes Királynak fogadja el Krisztust, és újjászületett Isten családjába (Jn 3,3-5). Így válhatunk az Ő örök országa részeseivé, amely fölött Ő mindig uralkodott (Zsolt 10,16; 29,10; Jer 10,10; JSir 5,19). De a világ országának Krisztus országának kell lennie a jövőben, hogy Ő uralkodhassék a földön (Jel 11,15; Zak 14,9). Be fogja mutatni az Ő tökéletes kormányzását azon a földön, amely egykor elutasította. Ez az uralkodás ezer évig tart majd. Ezt az ezeréves időszakot gyakran a

---

* vagy a Krisztus királyságába léphetnek.

„millennium” néven emlegetik, ami az ezer év latinul. A világnak meg kell még tapasztalnia a következő millenniumi feltételeket: Vége lesz a háborúnak és a fegyverekből mezőgazdasági eszközöket készítenek (Mik 4,3-4; Ézs 2,4); a föld megtelik Isten ismeretével, ahogy a vizek megtöltik a tengert (Hab 2,14; Ézs 11,9); megszűnik a szomorúság (Ézs 25,8), és helyét tartós öröm foglalja el (Ézs 51,11; Jer 31,12); az erőszak eltűnik még az állatvilágból is (Ézs 65,25); a százéves ember fiatalnak fog számítani (Ézs 65,20).

Az Úr Jézus a zsidók jogos Királya, és uralkodni fog fölöttük a földön. Izráel elfoglalja a ma vitatott Szentföldet a Nílustól az Eufrátesz folyóig (1Móz 15,18; Ez 36,28; 37,25-28), és mint szent nép él az Úr vezetése alatt. Áldásul lesznek a népeknek, és uralkodni fognak rajtuk (Zak 8,13.22-23; Róm 11,12-15). Jeruzsálem lesz a világ fővárosa (Ézs 2,2-3; Jer 3,17). A világ eljön abba a városba, hogy hódoljon az Úrnak (Zak 14,16-21). Vasvesszővel, azaz vasszigorral fog uralkodni a népeken (Jel 19,15). Uralma kiterjed az egész földre. Az igazak virágozni fognak (Zsolt 72,7-11). A mennyei Jeruzsálem a Gyülekezettel összekapcsolódva alászáll a földre (Jel 21,1-2). A templom ismét felépül Izráel országában (Ez 40,1-46,24). A teremtett világ megszabadul a bűn okozta romlottságtól, és dicsőségesen gyönyörű lesz (Róm 8,19.21).

Krisztus mindent újjá tesz

1. **AZ UTOLSÓ FÖLDI LÁZADÁS ÉS ÍTÉLET.** Nehéz felfogni, hogy a fent említett ideális feltételek mellett hogyan fejlődhet a bűn és a lázadás még az emberi szívben is. De az ezeréves időszak alatt Isten még egyszer meg fogja mutatni, hogy „csalárd a szív... javíthatatlan” (Jer 17,9). Isten engedi, hogy azok, akik az ezeréves nemzedékben születtek, de nem adták át a szívüket Krisztusnak, mint Királynak, elforduljanak tőle. Isten főellensége feloldoztatik az alvilágból egy időre, hogy segítségükre legyen. „Amikor pedig eltelik az ezer esztendő, a Sátán elbocsáttatik börtönéből, és elmegy, hogy megtévessze a népeket a föld négy sarkán, Gógot és Magógot is; hogy összegyűjtse háborúra azokat, akiknek annyi a száma, mint a tenger fővenye. És felvonultak a fennsíkra, és bekerítették a szentek táborát és a szeretett várost, de tűz szállott alá az égből, és elpusztította őket. Az ördög pedig, aki megtévesszette őket, a tüzes és kénes tóba vettetett, ahol a fenevad és a hamis próféta is van, és gyötrődnek éjjel és nappal örökkön-örökké” (Jel 20,7-10). Ez az elrettentő esemény mutatja, hogy Isten megbünteti a gonoszokat, hogy nem üdvözül mindenki, és az örök büntetés soha nem ér véget.

2. **ÍTÉLET A NAGY FEHÉR TRÓN ELŐTT.** A megtéretlenek elhagyják ezt az életet, és közvetlenül a gyötrelem helyére kerülnek (Lk 16,22-24), mint ahogy az igazak elhunynak, és elmennek, hogy az Úrral legyenek (2Kor 5,6-8). Örök sorsunkat az pecsételi meg, hogy milyen választ adtunk az Úrnak és az evangéliumnak (Jn 3,18). Az igazak nem mennek ítéletre a bűneik miatt (Jn 5,24). Miután a gonoszok meghalnak, ítéletre kell menniük (Zsid 9,27). Ez az ítélet a Jelenések 20,11-15-ben van leírva, és az utolsó földi lázadás után kerül sor rá. Azok, akiknek a neve soha nem került be az Élet Könyvébe, a „nagy, fehér trón” elé vitetnek, hogy Isten megítélje őket. Szembesülniük kell a bűneikkel születésüktől fogva halálukig, ahogy azok elhangzanak majd Isten feljegyzése szerint. Majd a tűznek tavába vettetnek, ami a második halál. Ettől mindenkinek rettegnie kell, aki nem fogadta el Krisztust.
3. **AZ ÖRÖK ÁLLAPOT.** A Szentírás itt túlnéz az ítéleten az új égre és új földre (Jel 21,1; 2Pt 3,13; Ézs 65,17; 66,22; vö. Mt 24,35; Zsid 1,10-12). Krisztus mindent alávet az Atyának (1Kor 15,24-28). Az igazak örökké élnek ebben az örök országban. Az Úr biztosította Izráel népét, hogy az ő országuk és létük örökké megmarad. Ennek beteljesedése egy örök földet kíván. (Krisztus Gyülekezetének ez a mennyei hazában van ígérve.) A Jelenések 21,9 és a 22,7 közötti rész sokak által vitatott, azaz, hogy ez az új Jeruzsálemről szól-e az ezeréves időszak alatt, vagy az imént említett örök állapot idején. A mennyei város akár létezik a föld felett az ezeréves időszak alatt, akár nem, világos, hogy a vázolt feltételek örökre szólnak. Bár szépségét földi szavakkal írjuk le, ragyogása nyilvánvalóan felülmúl minden emberi elképzelést. Itt, az örök Jeruzsálemben Isten az Ő népe között fog lakozni.

Következtetés

Jelen, rövid életét minden Jézus Krisztusban hívő embernek a fentiekben körvonalazott örök távlat realitásainak fényében kell élnie. A hitelenség cselekedete a mának élni, s nem Krisztusnak és az örök értékeknek. Ezért Krisztus második eljövetele állandóan a hívők előtt lebegjen, mint buzdítás a szent életre (Tit 2,12-13; Júd 20-21). A legelső hívőket arra tanították, hogy buzgón és reménykedve várják az Úr visszatérését, mint bármelyik pillanatban bekövetkezhető eseményt (1Kor 1,7; Fil 3,20; 4,5; 1Tesz 1,10; 5,6; Jak 5,9; 2Tim 4,8; 1Jn 2,28; Jel 3,3). A Biblia utolsó imádsága kérés az Úr Jézushoz, hogy jöjjön el hamar (Jel 22,20). Az Úr Jézus megkérdezte: „De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?” (Lk 18,8). Úgy talál-e téged, hogy azt az életet éled, amire elhívott, és epedve várod az Ő visszajövetelét?

A keresztyén hit tanulmányozása 3. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ

AZ ÚR VISSZAJÖN

13. LECKE

1. Krisztus „első eljövetele” arra a 33 évre utal, amelyet itt a földön élt. A „második eljövetel” arra az időre vonatkozik, amikor Ő visszatér. A Szentírásban gyakran egybeolvad e két eljövetel. Különböztess meg a kettőt az alábbi igeszakaszokban:

Ézsaiás 9,6-7

Mikeás 5,2-4

Ézsaiás 52,14-15

Zakariás 9,9-11

Ézsaiás 61,1-2

Lukács 1,31-33

Zsidók 9,26-28

2. Mi volt az egyik oka annak, hogy Jézus felemeltetett a mennybe (Jn 14,2)? Milyen két ígéretet tett (3. v.)?
3. Krisztus visszatérése a szentekért az 1Tesszalónika 4,13-18-ban van leírva. Sorold fel az eseményeket időrendi sorrendben!

4. „Nóé napjai” mennyiben hasonlítanak a megjelenéshez (Krisztus visszatérése szentjeiért) vezető eseményekhez? Hasonlítsd össze a Máté 24,37-39-et az 1Mózes 6,1-12-vel!

5. Állítsd szembe a hívő magatartását a csúfolódó magatartásával az Úr visszajövetelét illetően (Tit 2,13; 2Pt 3,3-4)! Ma hogyan reagálnak erre az emberek?

6. Mivel indokolja Pál a 2Timóteus 4,6-8-ban azt, hogy egy keresztyénnek várnia kell Krisztus jövetelét (8. v.)? Miért ösztönöz ez szent életre?

7. Krisztus Gyülekezetének az elvitelét követő egyik esemény Krisztus ítélőszéke. A 2Korintus 5,9-10-ben hogyan használja Pál Krisztus ítélőszékét arra, hogy istenfélő életre intsen?

8. Krisztus ítélőszékének további kiterjesztése az 1Korintus 3,11-15-ben található.
Mi kerül itt tárgyalásra (13. v.)?
Milyen két lehetőséget mutat be a 14-15. v.?
Azt jelenti ez, hogy egy keresztyén elveszítheti az üdvösségét (15b)?

9. Milyen magatartás ajánlott a hívő ember számára a következő versekben, hogy felkészüljön az Úr visszatérésére?

1János 3,2-3

1Tesszalonika 1,10

Lukács 12,37

1Korintus 15,58

10. Írj egy rövid bekezdést arról, hogy min változtatnál hívő életedben Krisztus visszajövele és Krisztus ítélőszéke fényében!

SZEMÉLYES EVANGELIZÁCIÓS CSOMAG FÜGGELÉK „A”

A személyes evangelizációs csomag azzal a céllal készült, hogy segítse a keresztyént hite megvallásában.

Az igeversek

Az igeversek témánként vannak rendezve „Az evangélium ismertetése” főcímeinek megfelelően (134–136. old.). Minden egyes alcímre két vers van megadva. Ezeket 12 hét alatt lehet memorizálni heti egy páratlan számozású kártya (pl. A-1, A-3 stb.) versének megtanulásával. Hasonlóképpen tanulhatók meg a páros jelölésű (A-2, A-4 stb.) versek is. A páratlan sorszámú verseket a tanfolyamon közösen lehet megtanulni. Az összes verset érdemes egy bibliafordításból megtanulni.

Az evangélium ismertetése

Az ismertetés öt főcímbe van rendezve, amelyek az evangélium fő elemeit jelzik. Az alcímek a nekik megfelelő verssel további részleteket közölnek. Az esetek többségében az első vers tekinthető fő versnek. Az egyes fő témák alatt balra levő kérdések arra valók, hogy segítsék a hívőt az adott „bemutatásra” érkező válasz értékelésében. Az ismertetés modulárisan épül fel, úgyhogy a bemutatás az öt fő rész bármelyikével kezdhető. Az Úr Jézus az első lépéssel kezdte a samáriai asszonnyal a kútnál (Jn 4), a gazdag ifjúnál viszont lényegében a másodikkal (Mt 19).

Egy hallgató megnyerése

Ez a vázlat azt mutatja, hogy az evangélium ismertetését hogyan lehet élő bemutatásban használni (133. old.). Pozitív és negatív válaszok is adva vannak az arra jellemző helyes reakciókkal együtt. Fontos felismerni, hogy a negatív válaszok jelezhetik, hogy a Szellem nem végzi meggyőző munkáját az illető életében, vagy az időzítés nem megfelelő. Ahol hiányzik ez a meggyőzés vagy megértés, ott nem célszerű a következő ponttal tovább folytatni. Az evangélium bővebb magyarázata megtalálható e kézikönyv haladó szintű kötetében.

Az igevers-csomag használata

Az alábbi – kipróbált – memorizálási gyakorlatot javasoljuk ezen anyag megtanulására és emlékezetben tartására:

1. **KEZDD KORÁN!** Kezdd az igék memorizálását kora reggel!
2. **TARTSD MAGADNÁL A CSOMAGOT!** Legyenek nálad a kártyák, és nézd át őket szabad perceidben a nap folyamán!
3. **TANULD MEG A TÉMÁKAT ÉS A HIVATKOZÁSOKAT!** Először mindig mondd a témát, majd az igehelyet! Azután idézd a verset, és ismételd meg az igehelyet!
4. **RAGASZKODJ A PONTOS SZÖVEGHEZ!** Igényességed erősíti meggyőződésedet.
5. **NAPONKÉNT ISMÉTELJ MINDEN VERSET!** A siker érdekében naponta ismételd az összes verset legalább egyszer, a hét hat napján keresztül!
6. **ELLENŐRIZD AZ ÚJ VERSEKET!** Győződj meg arról, hogy helyesen tanultál-e meg minden új verset! A hét végén írd le azokat önállóan, vagy mondd fel egy barátodnak!
7. **ALAPOSAN TANULD MEG A VERSEKET!** Szükséges legalább 36 ismétlés napi egyszer hat héten át az eredményes tanuláshoz, hogy azonnal emlékezni tudjunk rá. Ezt követően meg kell őrizni időszakos ismétlésre, hogy maradandóan rögzüljenek bennünk.

AZ EVANGÉLIUM ISMERTETÉSE

Van-e érdeklődés?

1. AJÁNLTATÉTEL

ÖRÖK ÉS BŐVÖLKÖDŐ ÉLET (Jn 10,10b; Jn 5,24)

ISTEN SZERETETE (Jn 3,16; Róm 5,8)

SZEMÉLYES BIZONYSÁGTÉTEL

Érzékelhető-e szükség?

2. AJÁNLAT SZÜKSÉGES

MI A BŰN? (Róm 3,23; Ézs 53,6)

HALÁL, MINT KÖVETKEZMÉNY (ELVÁLASZTÁS)

(Róm 6,23; Jel 20,14-15)

SZÜKSÉG VAN MEGTÉRÉSRE (Csel 3,19; Ézs 55,7)

Van-e megértés?

3. AZ AJÁNLAT IGAZSÁGOS

KRISZTUS HELYETTES HALÁLA ÉS FELTÁMADÁSA

(1Pt 2,24; 3,18)

AZ ISTEN-EMBER (1Tim 2,5; Jn 1,1.14)

KEGYELEM, NEM CSELEKEDTEK (AJÁNDÉK)

(Ef 2,8-9; Tit 3,5)

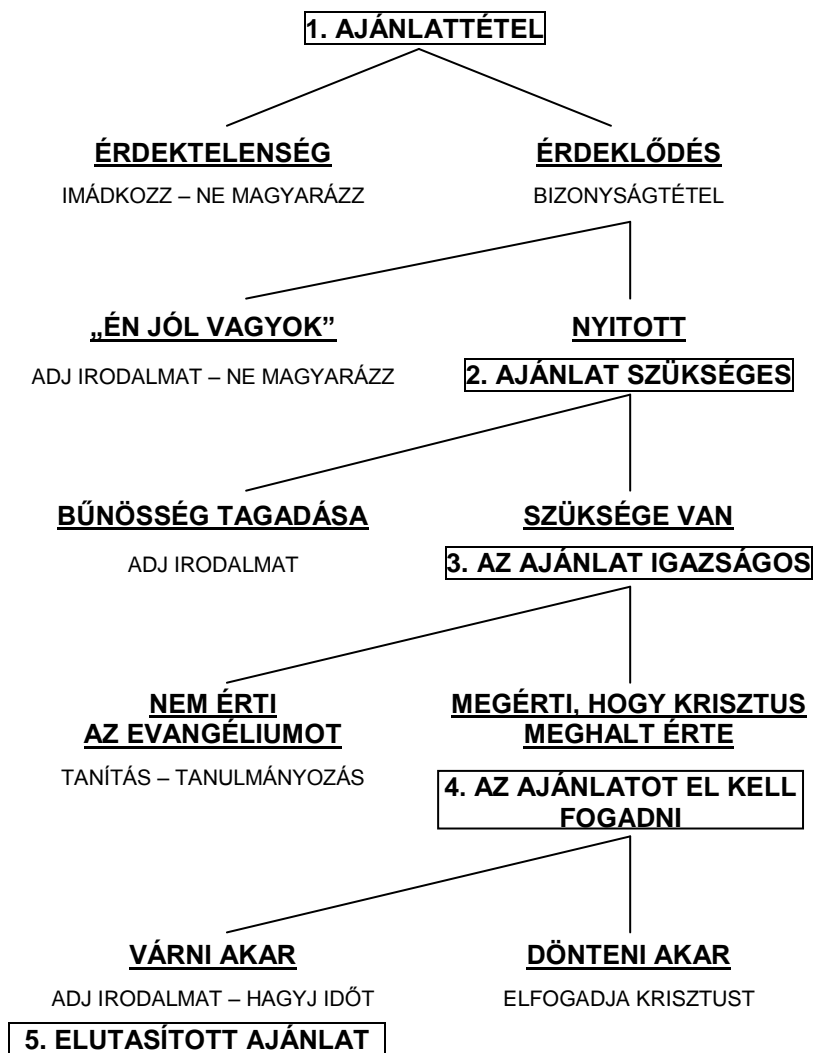
Van-e hajlandóság arra, hogy Krisztus uralkodjék felette?

4. AZ AJÁNLATOT EL KELL FOGADNI
AZ EVANGÉLIUM TARTALMÁT MEG KELL ÉRTENI
(1Jn 5,11-12; 1Kor 15,3-4)
BÍZZ, FOGADD EL KRISZTUST! (Jel 3,20; Jn 1,12)
ENGEDJ AZ ÚRNAK ÉS MEGVÁLTÓNAK!
(Róm 10,9-10; Fil 2,10-11)

*Felfogja-e, milyen
következményekkel jár
az evangélium elutasítása?*

5. ELUTASÍTOTT AJÁNLAT
FIGYELMEZTETÉS AZ ELUTASÍTÓKNAK
(Jn 3,36; 2Tesz 1,8-9)

EGY HALLGATÓ MEGNYERÉSE

<p>HALÁL ÉS ELVÁLASZTÁS Róma 6,23</p> <p>„Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”</p> <p><i>B-3 Ajánlat szükséges</i></p>	<p>ÖRÖK ÉS BŐVÖLKÖDŐ ÉLET János 10,10b</p> <p>„Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.”</p> <p><i>A-1 Ajánlattétel</i></p>
<p>HALÁL ÉS ELVÁLASZTÁS Jelenések 20,14-15</p> <p>„És a Halál és a Pokol belevetették a tűz tavába: ez a második halál, a tűz tava. Ha valakit nem találtak beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették.”</p> <p><i>B-4 Ajánlat szükséges</i></p>	<p>ÖRÖK ÉS BŐVÖLKÖDŐ ÉLET János 5,24</p> <p>„Bizony, bizony mondom néktek: aki hallja az én igémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.”</p> <p><i>A-2 Ajánlattétel</i></p>
<p>MEGTÉRÉS SZÜKSÉGES Cselekedetek 3,19-20</p> <p>„Tartsatok tehát bűnbánatot, és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek; hogy eljőjjön az Úrtól a felüdülés ideje...”</p> <p><i>B-5 Ajánlat szükséges</i></p>	<p>ISTEN SZERETETE János 3,16</p> <p>„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”</p> <p><i>A-3 Ajánlattétel</i></p>
<p>MEGTÉRÉS SZÜKSÉGES Ézsaiás 55,7</p> <p>„Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.”</p> <p><i>B-6 Ajánlat szükséges</i></p>	<p>ISTEN SZERETETE Róma 5,8</p> <p>„Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.”</p> <p><i>A-4 Ajánlattétel</i></p>

<p>HELYETTES HALÁL, FELTÁMADÁS 1Péter 2,24</p> <p>„Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az Ő sebei által gyógyultatok meg.”</p> <p><i>C-1 Az ajánlat igazságos</i></p>	<p>MI A BŰN? Róma 3,23</p> <p>„...mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének.”</p> <p><i>B-1 Ajánlat szükséges</i></p>
<p>HELYETTES HALÁL, FELTÁMADÁS 1Péter 3,18</p> <p>„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az Igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket, miután halálra adatott test szerint, de megelevenítettett Szellem szerint.”</p> <p><i>C-2 Az ajánlat igazságos</i></p>	<p>MI A BŰN? Ézsaiás 53,6</p> <p>„Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr Őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.”</p> <p><i>B-2 Ajánlat szükséges</i></p>
<p>BÍZZ, FOGADD EL KRISZTUST! Jelenések 3,20</p> <p>„Ímé, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.”</p> <p><i>D-3 Az ajánlatot el kell fogadni</i></p>	<p>AZ ISTEN-EMBER 1Timóteus 2,5</p> <p>„Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között: az ember Krisztus Jézus...”</p> <p><i>C-3 Az ajánlat igazságos</i></p>
<p>BÍZZ, FOGADD EL KRISZTUST! János 1,12</p> <p>„Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az Ő nevében.”</p> <p><i>D-4 Az ajánlatot el kell fogadni</i></p>	<p>AZ ISTEN-EMBER János 1,1.14</p> <p>„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige.” „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.”</p> <p><i>C-4 Az ajánlat igazságos</i></p>

<p>ENGEDJ AZ ÚRNAK ÉS MEGVÁLTÓNAK! Róma 10,9-10</p> <p>„Ha tehát száddal Úrnak valod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból, akkor üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk.”</p> <p><i>D-5 Az ajánlatot el kell fogadni</i></p>	<p>KEGYELEM, NEM CSELEKEDETEK Efezus 2,8-9</p> <p>„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez, nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.”</p> <p><i>C-5 Az ajánlat igazságos</i></p>
<p>ENGEDJ AZ ÚRNAK ÉS MEGVÁLTÓNAK! Filippi 2,10-11</p> <p>„...hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieieké, földieké és földalattiaké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.”</p> <p><i>D-6 Az ajánlatot el kell fogadni</i></p>	<p>KEGYELEM, NEM CSELEKEDETEK Titusz 3,5</p> <p>„...nem az általunk véghez vitt igaz cselekedetekért, hanem az Ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője, a Szent Szellem által...”</p> <p><i>C-6 Az ajánlat igazságos</i></p>
<p>FIGYELMEZTETÉS AZ ELUTASÍTÓKNAK János 3,36</p> <p>„Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta.”</p> <p><i>E-1 Az ajánlat elutasítása</i></p>	<p>AZ EVANGÉLIUM TARTALMÁNAK MEGÉRTÉSE 1János 5,11-12</p> <p>„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az Élet, akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban.”</p> <p><i>D-1 Az ajánlatot el kell fogadni</i></p>
<p>FIGYELMEZTETÉS AZ ELUTASÍTÓKNAK 2Tesszalonika 1,8-9</p> <p>„...bosszút áll azokon, akik nem ismerik Istent, és nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának. Ezek majd örök pusztulással bünhődnek az Úrtól és az Ő dicsó hatalmától...”</p> <p><i>E-2 Az ajánlat elutasítása</i></p>	<p>AZ EVANGÉLIUM TARTALMÁNAK MEGÉRTÉSE 1Korintus 15,3-4</p> <p>„Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam, hogy tudniillik Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint. Eltemették és – ugyancsak az Írások szerint – feltámadt a harmadik napon...”</p> <p><i>D-2 Az ajánlatot el kell fogadni</i></p>

A SZELLEMI AJÁNDÉKOK JELLEMZÉSE FÜGGELÉK „B”

A következő meghatározások hasznunkra lehetnek abban, hogy megértsük, hol kell működünk Krisztus Testében. Három besorolást mutatunk be itt, noha ezek így nincsenek meghatározva a Bibliában.

A beszéd ajándékai

1. APOSTOLSÁG. „Apostol” azt jelenti: küldött, paranccsal megbízott követ vagy képviselő. A szó magában hordozza a követi megbízatást. A követ több, mint üzenetvivő – a hangsúly a megbízáson van. Az „apostol” kifejezés legalább hat használatban fordul elő az ÚSZ-ben: (1) Jézus apostolnak nevezetik (Zsid 3,1); (2) a tizenkét tanítvány tizenkét apostolnak hívatik (Jel 21,14); (3) apostoloknak hívják Jézus követőinek egy nagyobb csoportját, akik látták Őt a feltámadása után, és megbízást kaptak tőle (1Kor 15,7); (4) voltak hamis apostolok (Jel 2,2). (5) Egy gyülekezet által konkrét feladattal megbízott küldött vagy megbízott apostolnak nevezetük (Fil 2,25). (6) Apostoloknak hívnak bizonyos személyeket, akiket a Szent Szellem úttörő missziói munka végzésével bízott meg (Csel 13,2; 14,4.14). Pontosán hogyan volt ez meghatározva – nem tudjuk bizonyosan. Timóteus, Barnabás, Andronikosz és Juniász apostoloknak nevezetnek (Róm 16,7), Titus és Apollós nem; talán azért, mert ők az utógondozási munkában voltak foglaltak.

A római katolikus egyház apostoli öröklés tantétele szerint a „papszentelési eljárás” révén ma is vannak apostolok. Ezt a hittételt azonban a Biblia nem tartalmazza. Ma már nem élnek apostolok a szó elsődleges értelmében, olyanok, akiket a feltámadt Úr személyesen megbízott volna, hogy menjenek el a világba, és hirdessék az evangéliumot. De az apostolság ajándékának van egy másodlagos jelentése. Ez olyan személyekre vonatkozik, akiket a Szent Szellem egyénenként megbízott úttörő missziói feladatok végzésével bizonyos embercsoportok között. William Carey ebben az értelemben volt apostol Indiában, Adoniram Judson Burmában, Hudson Taylor Belső-Kínában. Az apostolság ajándéka több annál, mint csupán evangélista vagy küldött lenni. Az apostol rendkívüli tekintéllyel és felelősségérzettel felruházott nagykövete az Úrnak.

2. PRÓFÉTÁLÁS. Olyan ajándék, amelyre törekedni kell a gyülekezetben, ugyanis „aki prófétál, emberekhez szól, és ezzel épít, bátorít, vigasztal” (1Kor 14,3). A Biblia figyelmeztetéssel zárul a Jelenések 22-ben, hogy

senki se merészeljen hozzátenni a Szentírás kinyilatkoztatásához. Ebben az értelemben az 1. sz. óta nincsenek próféták. De a „prófétálni” azt is jelenti, hogy tovább mondani Isten Igéjét; ebben az értelemben ma is megvan a prófétálás ajándéka olyan embereknek, akik hatalmasan hirdetik és alkalmazzák Isten Igéjét. A prófétai éleslátás képessé teszi az ajándék hordozóját arra, hogy rámutasson valakinek a bűnére – ahogy bemerítő János vagy Péter tették a Cselekedetek 5-ben. Képesít továbbá arra is, hogy egy bibliai igazságot egy adott helyzetre alkalmazzon.

3. EVANGELIZÁLÁS. A Jó Hír olyan hatékony hirdetése, hogy az emberek megtéréssel válaszolnak.
4. PÁSZTOROLÁS. Egyszerűen azt jelenti: őrizni, terelni. Jézus a Jó Pásztor. A pásztorolás ajándéka annyit tesz, mint a nyájat vezetni, segíteni, hogy Isten Igéjével táplálkozzon, megőrizni a farkasoktól és a Sátólól, aki mint ordító oroszlán jár szerte. Pál figyelmeztette az efezusi véneket, hogy viseljének gondot az egész nyájra (Csel 20,28). Egy pásztor képes Isten Igéjét használva szolgálni a nyájnak.
5. TANÍTÁS. Hatékony és rendszerezett oktatásnak a képessége (Róm 12,7). Egy tanító magyarázni és értelmezni tudja a Szentírás alapelveit, és jól ragadja meg a Bibliában közölt tényeket.
6. BÁTORÍTÁS. „Buzdítás” szóval is fordítják (Róm 12,8). Jézus ezzel a szóval írta le a Szent Szellem szolgálatát. Jelentéstartalma: valaki elhívása arra, hogy egy másik ember mellé odaálljon segíteni, buzdítani, figyelmeztetni, hatni rá, kezelni őt.
7. BÖLCSESSÉG IGÉJE: bölcs beszéd (1Kor 12,8). Arról van szó, hogy gyakorlati tanácsot adni, helyes ítéletet hozni olyan helyzetben, amikor egy keresztyén gondokkal találja magát szemben. A bölcsességet Isten adja azoknak, akik közel vannak hozzá, mint pl. Salomonnak vagy – jó gyakorlati érzéket – Istvánnak (Csel 6,3). Az a bölcsesség ez, amelyet a Példabeszédek könyve is tartalmaz.
8. ISMERET IGÉJE. Az Úr belső dolgainak ismerete (1Kor 12,8). A korai keresztyének ezt szembeállították a pogány misztika hiveinek saját isteneik belső dolgaira vonatkozó, különös ismeretével. Pál azokra használta ezt a kifejezést, akik az Úr útjaiba való különleges betekintésről tettek tanúbizonyságot. Ugyanezt a szót használja a Filippi 3,8-ban, ahol azt mondja, hogy kárnak ítéel mindent „Krisztus Jézus ismeretének páratlan nagyságáért”.

A szolgálati ajándékok

1. SEGÍTÉS. Segítségnyújtás egy másik ember felé. Ugyanez a szó használatos a Cselekedetek 20,35-ben, ahol az erőtlenekekről való

- gondoskodást jelzi. Összefüggésben van az „asztaloknál való szolgálat” fogalmával (Csel 6,2). Pál és Barnabás az első missziói útra János Márkot, mint „segítőt” vitte (Csel 13,5). További segítők, pl. Timóteus és Erásztosz (Csel 19,22).
2. **VENDÉGSZERETET.** (Lásd: 1Pt 4,9.) A vendégszeretetet nagyra értékelték a korai keresztyének. Ezt nemcsak a barátok, hanem az idegenek és Isten minden gyermeke iránt is gyakorolni kell (Mt 5,46-47).
  3. **ADAKOZÁS.** A megosztás gondolatát hordozza. Minden hívő köteles adakozni, de vannak, akik különösképpen kapták az adakozás ajándékát. A Róma 12,8 szerint az adakozás szerénységben, „tisztaszívúsággal”, „hivalkodás nélkül”, „szabadon, örömmel”, „nagylelkűen és bőkezűen” történjék. Ezek ugyanannak a kifejezésnek különböző bibliafordításokban megjelent változatai. Barnabás nemcsak a buzdítás ajándékát bírta, hanem az adakozását is (Csel 4,34-37).
  4. **IGAZGATÁS VAGY KORMÁNYZÁS.** Ennek az ajándéknak a megnevezésére három szó használatos. Az első azt jelenti: „felügyelni, elnökölni, uralkodni”. A második a „hajóskapitány vagy kormányos” jelentést hordozza. A harmadik szó értelme: „elől menni, vezetni, tekintéllyel bírni”. Pál azt mondja, hogy „az előljáró igyekezettel” (Róm 12,8) munkálkodjék, azaz vezetőnek kell lennie, ill. képesnek lenni jóakaratóan szervezni és vezetni embereket.
  5. **KÖNYÖRÜLETESSÉG.** A Róma 12,8 szerint „a könyörülő... jó kedvvel” munkálkodjék. A szó úgy is értelmezhető, hogy „részvétellel lenni” vagy „meg nem érdemelt szívességet tenni”. Dorkász egy példa azok közül, akiknek megvolt ez az ajándék, ugyanis „sok jót tett, és bőven osztott alamizsnát” (Csel 9,36-39). Szükséges, hogy az ember tudjon együtt érezni másokkal bánatukban és fájaldalmukban, és ezt kedvesen tegye.
  6. **HIT.** Jelentése: szilárd meggyőződés. A hit Istenre irányul. Gyermeki bizalom Iránta. A hit meggyőződés arról, hogy Isten válaszol az imádságra. Az ilyen hit serkentőleg hat másokra. István (Csel 6,8) és Barnabás (Csel 11,23-24) a hit példái.
  7. **MEGÍTÉLÉS.** Azt jelenti: megkülönböztetni, tisztán látni. A legdrámaibb eset a megítélés gyakorlására Péter esete volt Anániással és Szafirával (Csel 5,1-10). A megítélés a megkülönböztetés képessége, hogy valami igaz-e, a Szent Szellemtől való-e, vagy hamis, a Sátólól való hamisítvány. Pál gyakorolta ezt, ahogy a Cselekedetek 13,10-11-ben látjuk. A megítélés vonatkozhat hitelvre vagy életvitelre. Legdrámaibb módon azokkal a tanításokkal kapcsolatos, amelyek a Sátólól és nem a

Szent Szellemtől valók. Emberek és tanító szolgálatok is kerülhetnek megítélés alá.

Jel-ajándékok

1. CSODÁK. Ebben a vonatkozásban három szó használatos: „erő, csodák, jelek”. Jézus ezek bemutatását következetesen gyakorolta. A Biblia 35 általa véghez vitt különös csodát ír le, és százakra utal. Pál néhány hatalmas cselekedetet hajtott végre (2Kor 12,12), amelyek alátámasztották apostolsága hitelességét. Távlati hatását tekintve úgy tűnik, hogy a csodáknak vagy jeleknek egy munka kezdetén van szerepe – különösen a pogányok közt; de mivel a Sátán is képes utánozni ezeket, ellenkező hatást válthatnak ki, és zavart kelthetnek. Ha ember gyakorolja a csodatétel ajándékát, az különbözik attól, ahogy Isten munkálkodik életekben vagy a körülmények által.
2. GYÓGYÍTÁS. Péter rendelkezett a gyógyítás ajándékával (Csel 3,6-8; 5,15-16; 9,32-41). Nem minden beteg gyógyult meg, maga Pál is beteg volt (Timóteus ugyancsak), és nem épült fel abból. Ahogy a csodák, úgy ez az ajándék is a leggyakoribbnak a Cselekedetek könyvének kezdetén tűnik. Mindazonáltal Isten ma is meggyógyít embereket. A gyülekezet vénei elmehetnek, és imádkozhatnak a betegekért – ahogy a Jakab 5-ben olvassuk.
3. NYELVEK ÉS NYELVEK MAGYARÁZATA. A természetfölötti beszéd másik nyelven beszélés az evangélium hirdetésére – ahogy a Cselekedetek 2-ben előfordult. A nyelveken szólás hitelesített a Szent Szellemtől, ha valaki meg tudja magyarázni annak értelmét (1Kor 14). Az ún. „nyelveken szólás” legtöbb megnyilvánulása jogosulatlan. A Szent Szellemtől való ajándék mások szolgálatára adatott.

Külön kell szólni a nyelvek ajándékáról, ugyanis sok hívő ráerőlteti másokra, mint ami a hatékony és szent élet szükséges velejárója. Ezen ajándék szószólóinak többsége úgy véli, hogy a nyelveken szólás a megtérést követő Szellem általi keresztség külső jele. Akár hitelesen szól valaki nyelveken, akár nem, ez jelenleg nem nagyobb fontosságú, mint a már felsorolt többi ajándék, hanem – egy a sok közül. Nem mindenkinek van, vagy kell lennie (1Kor 12,30; 14,19-24). Nem ez a leglényegesebb ajándék. A Szentírás által szabályozott módon lehet gyakorolni (1Kor 14,27-28). Némelyek figyelmen kívül hagyják ezt a szabályozást azzal, hogy tanításuk szerint a nyelvek különféle változatai léteznek (jel a hitetleneknek vagy a gyülekezetben, eltérően az egyéni vagy dicsőítő nyelvektől.) Azonban ezt a felosztást nem tartalmazza egyértelműen a Biblia.

Hogyan reagáljon az ember arra, ha valaki erőlteti a nyelveken szólást? *Ne* próbáld bebizonyítani, hogy a nyelvek megszűntek, vagy hogy az ördögtől valók! *Ne* kicsinyeld le a nyelvek fontosságát, se ne tiltsd, hogy nyelveken szóljanak! *Ne* vitasd meg tapasztalásuk részleteit! E helyett tárd eléjük a következő alapelveket a Szentírásból:

1. Egyetlen igehely sem mondja kifejezetten, hogy a nyelveken szólás a Szellem általi keresztség jele.
2. A Szellemmel való „keresztség”, „beteljesedés”, „elpecsételés” és „felkenés” nem azonos kifejezések.
3. Egyetlen igehely sem mondja kifejezetten, hogy a nyelveken szólás a „Szellem nyelve”, „az imádság nyelve” vagy „a menny nyelve”.
4. A nyelvek nem szabadították meg a korintusiakat a testiességtől és a cégéres bűnöktől, és ma sem jelentenek sikert ezen a területen.
5. A nyelvek a Cselekedetek könyvében nem akkor jöttek, amikor az egyének ezt az ajándékot keresték. Isten ezt a megnyilatkozást bizonyos csoportoknak adta nyilvánosan saját kezdeményezésére, és nem az övékre.
6. A nyelveket nem magasztalja fel a Szentírás, miszerint az a sikeres élet kulcsa lenne.
7. A nyelvek a Szentírásban gyakran más eseményekkel egy időben érkeztek, de nem szabad összekeverni azokkal.
8. Egyetlen igehely sem mondja meg, hogyan kell nyelveken szólani. Egyetlen embernek sem szabad tanítani a másikat, hogy miként lehet azt „megkapni”, és ez más ajándékokra is ugyanígy érvényes.

NEM AZÉRT, HOGY NEKI SZOLGÁLJANAK FÜGGELÉK „C”

Korábban
„MIÉRT HARAGSZOL?”
címen jelent meg
Írta: J. H. Horsburgh

„Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért” (Mk 10,45).

Egy nagyszerű tényt tudunk meg itt az Emberfiáról. A beszélő maga az Úr, aki ebben – mint mindenben – példát adott nekünk, hogy az Ő nyomdokait kövessük.

Szomorú eset váltotta ki Jézus szavait. Két tanítványa – Jakab és János – azt akarta, hogy nekik szolgáljanak, azáltal, hogy megkapják a fő helyeket az Ő dicsőségében (Mk 10,35-37). Amint a többiek meghallották ezt, nagyon felháborodtak, mivel ők is ugyanezre pályáztak a maguk részéről. De forrongásukból az Úr jót hozott ki. Élve az alkalommal, emlékeztette tanítványait, hogy ők nem a világból valók, és különös ismertetőjelük az alázatosság és a másoknak való szolgálatkészség legyen.

„Jézus odahívta őket” (Mk 10,42). Figyeld meg a finomságot és fennkölséget itt! Előzőleg beszélt a tizenkettőnek önmagáról: borzalmas elárulásáról, kegyetlen szenvedéseiről és megaláztatásáról, szégyenletes haláláról, ami Jeruzsálemben várt rá (Mk 10,32-34). Vajon meglágyult-e a szívük? Szó sincs róla! Úgy tűnik, képtelenek Őrá gondolni. Elkezdének vitatkozni maguk között arról, hogy ki a legnagyobb. Képzeld magad elé felhevült arcukat, ingerült hangjukat, erőszakos mozdulataikat! „De Jézus odahívta őket”, és szelíden lecsendesítette a vihart. „Tudjátok, azok, akik a népek fejedelmeinek számítanak – mondja nekik –, uralkodnak rajtuk, és nagyaik hatalmaskodnak rajtuk. De nem így van közöttetek, hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen szolgátok, és aki első akar lenni közöttetek, az legyen mindenki rabszolgája! Mert az Emberfia SEM azért jött, hogy NEKI SZOLGÁLJANAK, hanem, hogy Ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért” (Mk 10,42-45). Azaz: „Ne felejtsetek el, hogy az én tanítványaim vagytok! A tanítvány olyan legyen, mint a Mestere.”

Nyilvánvaló, hogy ez olyasmi, ami közelről érint minket, ha Jézus tanítványai vagyunk. Elmond nekünk valamit, hogy milyen legyen a lelkületünk, és milyen legyen az életünk ma, és nap mint nap.

Az igerész arról beszél, hogy az Emberfia szolgálni jött. Ez nagy téma. Nem arról van szó, hogy történetesen néhány embernek vagy soknak szolgált-e, hanem hogy Ő szolgálni jött. Ez volt a határozott célja.

De ebből a csodálatos szakaszból valami mást is megtudunk az Emberfiáról. Ő NEM „azért jött, hogy NEKI SZOLGÁLJANAK”.

E felett könnyen elsiklunk, elfelejtjük vagy teljesen figyelmen kívül hagyjuk. Jézus tanítványainak olyannak kell lenniük, mint az Emberfia, aki szolgálni jött, és nem azért, hogy neki szolgáljanak. Hadd osszak meg itt valami személyes dolgot: A mindennapi élet viszontagságai, fáradságai között van néhány igeszakasz, amely átvizsgál engem, ahogy az említett is. Meggyőz, megfedd és megítél. Mindig telibe talál. És mégis bátorít, lecsendesít, megerősít, megvigasztal és segít nekem!

A vágy arra, hogy nekünk szolgáljanak, a végső oka a nézeteltéréseknek az óvodában, az iskolai verekedéseknek, a veszekedéseknek az emberek között, a háborúknak a népek között. És sajnos nemcsak a világban uralkodó szellem ez, hanem a Gyülekezetben is. Mint keresztyének nem ismerjük fel kellőképpen – vagy alig ismerjük fel –, hogy életünkben mennyi bűn és bukás, mennyi bosszankodás és elégedetlenkedés, mennyi ingerlékenység és érzékenykedés, mennyi viszály és boldogtalanság köszönhető annak a VÁGYNAK, HOGY NEKÜNK SZOLGÁLJANAK ahelyett, hogy azért jönnénk, hogy *ne* nekünk szolgáljanak.

Nem túl gyakran vagyunk-e haragosak, bosszúsak, hangoskodók, felháborodottak? Néha ostoba módon kifejezést adunk indulatunknak, néha fékezzük magunkat, de ott van az a csúnya érzés! Miért is? Minden valószínűség szerint azért, mert azt akarjuk, hogy nekünk szolgáljanak, és csalódás ért minket.

Tény, hogy mindig azt akarjuk, hogy nekünk szolgáljanak az emberek, a körülmények, a véletlen (talán szerencsének nevezed), az időjárás vagy bármi más. Szolgálva lenni olyan természetes, olyan szükséges, olyan jó! Úgy nevelkedtünk, hogy elvárjuk ezt. S ha akadályoztatunk – mint ahogy gyakran előfordul –, hajlamosak vagyunk mérgelődni, duzzogni, idegeskedni, és lehet, hogy végül szánalmassá tesszük magunkat és másokat is.

Mennyire más lenne, ha – az Emberfiához hasonlóan – soha NEM azért jönnénk, hogy NEKÜNK SZOLGÁLJANAK! Lássunk néhány szemléletes példát!

Megbántódtál?

Megbántottak, mellőztek, félresöpörtek. A főnököd vagy beosztottad nem fordít kellő figyelmet rád, vagy a szomszédod nem bánik veled olyan tisztelettel, amilyen megilletne beosztásod, képességeid, jellemed miatt.

Nagyon érzékenyen érint ez, valójában bosszankodsz miatta. Miért? Mert azért jöttél, hogy szolgálj, és megfosztottak ettől a kiváltságtól? Nem, egyáltalán nem erről van szó. Azért, mert nem ismerték fel az érzéseidet, a jogaidat, az ajándékaidat, a beosztásodat, a rangodat, a fontosságodat. TEGED nem szolgáltak. Te pedig azért jöttél, hogy neked szolgáljanak. Ezért a vihar!

Féltékeny vagy?

Gondoljunk a legutálatosabb dologra: a féltékenységre. Mi is ez? Valaki más dicsérnek és eléd helyezik. A másik jobban csinálja, mint te. A másik szerencsésebb, mint te. Övé a tisztelet, a siker, a pénz, a népszerűség, a jutalom. Te magadnak akartad mindezt. Azért jöttél, hogy neked szolgáljanak. S mivel neki szolgálnak és nem neked, féltékeny vagy!

Nem helyénvaló, hogy mellőznek

„De ez nem volt helyes – mondod –, nem volt joga mellőzni engem, visszaautasítani, így bánni velem. Nagyon igazságtalan volt, hogy a másikat fölém helyezték.”

Ez tökéletesen igaz lehet, és nem mentegetjük a rosszat és az igazságtalanságot. De te Jézus tanítványa vagy (csak azokhoz szólok), és kérlek téged, ha nem azért jöttél, hogy NEKED SZOLGÁLJANAK, hanem – Mesteredhez hasonlóan – te szolgálj, éreznél-e ilyen fájdalmat, dühöt és irigységet? A baj az, hogy azért jöttél, hogy neked szolgáljanak.

Nem dicsérnek

Kedves voltál valakihez. Szolgálatot tettél neki. Árat fizettél azért, hogy ezt cselekedted. Természetesen azt hitted, hogy jószágodat méltányolják. De nem tették, legalábbis nem annyira, ahogy szerinted kellett volna. Hálás köszönetet vártál, de a barátod félvállról vette a dolgot. Fel vagy háborodva. Azt kívánod, bárcsak ne segítettél volna. Már majdnem azt mondod, hogy többé senkinek nem teszel szívességet. Miért? Szolgáltál egy másik embernek, segítettél valakinek, aki szükségben volt. Igen, de *neked nem szolgáltak*. Azt akartad, hogy különösen jónak, kedvesnek és nagylelkűnek tartsanak. Azaz elvártad, hogy szolgáljanak neked köszönettel és dicsérrel, és talán egy kis hízelgést is vártál a másiktól. Igen, ha azért jövünk, hogy nekünk szolgáljanak, néha komoly sokkhatás ér minket!

Nem kérték ki a tanácsodat

Olyan ember vagy, akinek kitűnő ízlése, egészséges értékítélete, józan esze van. S azt látod, hogy mellőzték a tanácsodat – talán ki sem kérték a véleményedet az ügyben, amelyben tekintélynek képzeled magad. Nem tudod megérteni. Felbosszantottak. A lelked összezavarodott. Egyensúlyod megbillent. Mi a baj? Az, hogy úgy jöttél, hogy szolgálni akartál a barátodnak, és azzal, hogy nem tartott igényt a tanácsodra, nagy bajba sodorta önmagát? Nem erről van szó. Az történt, hogy nagyon jól megoldotta a problémát a te segítséged nélkül. A baj az, hogy *téged* nem ismertek el. A hírneved – mint „tektély” az ízlésben vagy az ítélettelben – nem lett kiszolgálva. Nem azért jöttél, hogy szolgálj, hanem, hogy téged szolgáljanak. És csalódtál!

Nyilvános szónok vagy?

Bejelentettek, hogy te fogsz beszédet mondani egy különleges alkalmon. Jó közönség gyűlt össze, és sajátos meglepéssel nyugtáztad, hogy X úr, egy jól ismert és befolyásos keresztyén is jelen van. Nagyszerű témát kaptál, és nagyon ékesszólóan beszéltél. A végén rendkívül elégedett voltál önmagaddal, és természetesen azt remélted, hogy X úr rögtön odamegy hozzád, megragadja a kezdet, és meleg szavakkal mond köszönetet „egy ilyen ügyes, érdekes és megindító előadásért”.

De X úr csendesen, egyetlen szó nélkül hagyta el a termet! Milyen szárnyszegett lettél! Korábbi örömed kihunyt, mint egy eloltott gyertya. Hogyan történt ez? Lehetőséged volt szolgálni több embernek. De te nem egészen ezért jöttél. Szíved legmélyén azt akartad, hogy ez a beszéd *neked* szolgáljon. A régi baj ismét. *Azért jöttél, hogy neked szolgáljanak.*

Munkádról

Szakember vagy üzletember vagy. Meglehetősen jól keresel. Elegendő javad van szükségeid fedezésére, de többre vágysz. A siker azonban elmaradt elvárásaid mögött. Ez nyomaszt téged. Napi gondot jelent számodra. Állandóan levert vagy. Mi van valójában ennek a mélyén? Az, hogy szolgálni jöttél, és csalódtál vagy, hogy nem tudtál teljesen úgy szolgálni, ahogy remélted? Nem erről van szó. Hanem vágysz, hogy jobban kielégítsd magad, hogy többet gondoljanak rólad, sóvárogsz a gazdagság után. S ez a vágyad nem nyer kielégítést. *Nem szolgálhatnak neked.*

Játékról

Még a kikapcsolódásodat is megzavarja ez a „azért-hogy-neki-szolgáljanak” szellem. Indultál egy versenyen egy játékban. Kudarcot vallottál, legyőztek. Milyen keserves érzés volt! A mai napig kísért.

Egy cambridge-i sportoló versenyt nyert három egymást követő évben. Ha a negyedik évben is nyer, ez csúcsteljesítménynek számított volna. Azt várták, hogy győzni fog. De veszített! Hallottam, hogy hetekig nem mosolygott ezek után. Ezzel a versennyel a családjának akart szolgálni. Azt akarta, hogy az emberek újjal mutogassanak rá, és azt mondják: „Megtette, amit senki más nem tett meg.” S mivel nem szolgált neki, felmorzsolódott.

„De – feleled – a sportban és a versenyeken azért veszünk részt, hogy a legjobbak legyünk, és győzzünk, célunk az, hogy nekünk szolgáljanak.” Persze, természetesen. De végül is ez játék. És Krisztus tanítványának nem szabad túl komolyan vennie a játékait. Még a játékmezőn is megtestesítheti a „nem-azért-hogy-neki-szolgáljanak”, hanem, hogy „ő-szolgáljon” szellemet. Ha vereséget szenved, örömet okozhat neki az a tudat, hogy a vesztesben eszköz volt a győztesnek való szolgálatban.

Keresztyén szolgálat

De visszatérve valami komolyabb dologra. Keresztyén munkában veszel részt. Vasárnapi iskolai tanító, területi képviselő vagy gyülekezeti titkár vagy. Vagy talán az anyák összejövetelén vagy a missziós csoportban segítesz. Most azt fontolgatod, hogy felhagysz ezzel. Miért? Megromlott az egészséged? Nincs időd? Túl feszítettek az otthoni tennivalók? Nem, egyik sem indokolja ezt. Talán nincs rád szükség? Nem tartanak igényt a szolgálatodra? A szolgálati lehetőséget megvonták tőled? Nem, a szükség változatlan. A lehetőségek ajtaja szélesre van tárva. Akkor miért adod fel? Nos, elfáradtál a munkában, ezért ejteni akarod. Azt remélted, hogy érdekelni fog. Közel hoz másokkal. Pozícióhoz juttat a gyülekezetben. Valójában *azt gondoltad, hogy tetszeni fog neked*. És tetszett is egy darabig, de belefáradtál. Ó, kezdjük érteni. Azt hitted, hogy a munka fog szolgálni téged. S ameddig szolgált, kész voltál folytatni. Most, hogy többé nem szolgál téged, abbahagyod. De „az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon”. S te nem vagy a tanítványa?

Ez csak néhány példa. Lehet, hogy rád nem vonatkoznak. De gondolkodj el, és bárhogyan éled is az életed, bármi adódjon embertársaidal való kapcsolatodban, meglepődve fogod tapasztalni, hogy mennyi nyugtalanságod, mennyi bajod származott ugyanebből az okból, hogy NEKED SZOLGÁLJANAK, ahelyett, hogy te szolgáltál volna.

Otthon

Együtt laksz a barátoddal. Kölsönös boldogságokat befelhőzik kis ügyek. Te gyors vagy, a barátod lassú. Te takarékos vagy, a barátod költekező. Te pontos vagy, a barátod pontatlan. Te nagyon tiszta ember vagy, a barátod rendetlen. Te szeretsz mindent a magad sajátos módján elvégezni, a barátodnál ahogy esik, úgy puffan. Tehát állandó a feszültség. De *miért?* Azért, mert nem tudsz szolgálni a barátodnak? Nem egészen. Azért, mert tisztaságszereteted, vagy bármi, ragaszkodásod, hogy a dolgokat úgy csinálják, ahogy te szoktad, nincs kielégítve. Vagy az is lehet, hogy te vagy a másik, a szabados és könnyelmű személy, és bosszankodsz, mert a te szertelen természeted nincs kielégítve!

Tegyük fel, hogy egyikőtök SEM arra vágyik, hogy NEKI SZOLGÁLJANAK, hanem, hogy ti szolgáljatok és adjatok!

Meglepő, hogy mennyi apróság zavar minket. Délutáni terved meghiúsult. Esős időre vágyasz, de ragyog a nap. Egy látogató beállít, mikor el akarsz menni otthonról. Énekelni kérnek fel, és a hangod ma nem a legjobb. Nem érkezett válasz a leveledre. Nem teljesítették a kérésedet. Félbeszakítottak egy érdekes könyv olvasása közben. Nem ír a tollad. A ruhád nem passzol. A tűz nem akar meggyulladni. Valami baj van az ebéddel. A gyerekek olyan hangosak!

Néha minden rossznak látszik. Nincs semmi tényleges probléma, semmi, amit megnevezhetnél. De mindig kedvelt és nem kedvelt dolgainkkal, szeszélyeinkkel és vágyainkkal, kívánságainkkal és kedvteléseinkkel, hóbortjainkkal és gyenge pontjainkkal állunk elő. Ha nem szolgálnak nekünk ezekben a kis dolgokban, hajlamosak vagyunk elkedvetlenedni, bosszankodni magunk és mindenki más miatt.

A boldogsághoz vezető út

Meg vagyok győződve, hogy életünk boldogsága nagymértékben függ a lelkiállapottól, ahogy kezdjük a napot. Ha azért jövünk, hogy nekünk szolgáljanak, egyhamar idegeskedni fogunk és bosszankodunk. De ha NEM úgy jövünk, hogy NEKÜNK SZOLGÁLJANAK, hanem, hogy mi szolgáljunk, egészen más lesz. „Jobb adni, mint kapni.” Boldogabb szolgálni, mint kiszolgálva lenni. És sokkal nemesebb: „...aki közöttetek első akar lenni, az legyen a szolgátok.”

Egy figyelmeztetés

Írásunk nem azt mondja, hogy legyünk olyanok, mint a sztoikusok (szenvedélymentesek), hogy bármi történik, ne érezzük. Bosszúságok,

akadályok, csalódások – természetesen érezzük ezeket. Haszontalanok lennének számunkra, ha nem éreznék ilyeneket. De nem kell, hogy lehangoljanak bennünket. Valaki azt mondta: „Nem tudod megakadályozni, hogy egy madár leszálljon a fejedre, de azt meg tudod akadályozni, hogy fészket rakjon a hajadban.” Ha azt akarjuk, hogy nekünk szolgáljanak, akkor dédelgetjük a sérelmet, felnagyítjuk, szabad utat adunk neki, hagyjuk, hogy fészket rakjon, és kiköltse ártalmas tojásait. De ha NEM arra vágyunk, hogy NEKÜNK SZOLGÁLJANAK, hanem, hogy mi szolgáljunk, akkor nem dédelgetjük a sérelmet, nem tűrjük meg, alig figyelünk rá, mivel túlságosan elfoglaltak leszünk ahhoz, hogy nyugtalankodjunk miatta. Legyünk olyanok, mint Jézus! Ő mindig azzal volt elfoglalva, hogy másokra gondoljon, és nem volt ideje azzal foglalkozni, hogy vajon szolgálnak-e neki vagy sem. Egyik legfőbb gyógymód az érzékenység ellen, ha elfoglalod magad a felebarátoddal való törődéssel.

Egy újabb figyelmeztetés

Leckénk azt sem mondja, hogy nekünk nem szolgálhatnak. Nem mondja, hogy mindig bántsanak, soha ne kedvezzenek nekünk, soha ne legyünk sikeresek, soha ne kapjunk jutalmat vagy díjat, hogy igazságtalanságot, sértést és rossz bánásmódot keresve járkaljunk a világban. Ilyesmiről szó sincs. Nem baj, ha szolgálnak nekünk. Az Emberfiának gyakran szolgáltak, és nagyra értékelte ezt. Nekünk is gyakran fognak szolgálni, talán egyre jobban, ha nem várjuk el azt. A baj az, ha *mindig nekünk szolgálnak*, ahelyett, hogy mi szolgálnánk; ha azt akarjuk, hogy nekünk szolgáljanak, ha azt keressük, ha arra vagyunk beállítva, és csalódottak, bosszúsak, felindultak vagyunk, ha nem ezt tapasztaljuk.

Sokat időztünk azzal, hogy erről a gyarlóságról beszéltünk – A VÁGYRÓL, HOGY NEKÜNK SZOLGÁLJANAK –, mert ez annyira gyakori, következményei annyira szomorúak, és főleg azért, mert közülünk olyan sokan szokás szerint vétünk, anélkül, hogy tudatában lennénk ennek a ténynek.

Az énnék meg kell hálnia

És most néhány szó a gyógymódról. Légy meggyőződve arról, hogy a baj gyökerén és annak minden elágazásán az ÉN van! S ezt a régi ÉN-t halálba kell adni. Nem adhatunk az ÉN-nek teret. „Legjobb kívánságaimat küldöm születésnapodra, remélem, meghaltál” – írta valaki. És igaza volt. AZ ÉNNEK MEG KELL HALNIA.

E tény fényében mennyire másképp kell látnunk, ha nem szolgálnak nekünk. Üdv neked csalódottság! Üdv nehézség! Üdv megalázás! Üdv tövisek és tűszúrások! Ezek mind kitűnő elszámolássá lehetnek. A jószerecsse egy darabja lehet, ha nem kapjuk meg, amit akarunk. Kudarcot szenvedni oly jó lehet számunkra! Ha kívánságaink akadályba ütköznek, ebből áldás származhat ránk. Ha eltipornak, az nagyszerű dolog lehet. Mert minden alkalom, amikor nem szolgálnak nekünk, új lehetőség az ÉN meghalására! És az az ember, aki figyelemre se méltat bennünket, jó barátnak tekinthető, mert fő ellenségünket – az ÉN-t – keményen fejbe vágta! AZ ÉNT HALÁLBA KELL ADNUNK! Ugyanis csak akkor élhetünk boldog és győzelmes életet, ha az ÉN meghal.

Krisztusnak kell élnünk

Viszont nem elég, ha az ÉN meghal. Valami másnak is történnie kell. Az ÉN-nek meg kell halnia – Krisztusnak kell élnie. Amilyen arányban az ÉN meghal, olyan arányban tud Krisztus élni bennünk. Ne féljünk tehát a haláltól – a meghalástól önmagunknak. Csak, ha meghal az ÉN, és Krisztus él bennünk, akkor leszünk képesek úgy kezdeni minden napot, hogy NE NEKÜNK SZOLGÁLJANAK, HANEM MI SZOLGÁLJUNK. A mi apró mértékünk szerint odaadhatjuk az életünket, hogy feláldozzuk ÖNMAGUNKAT Istenünk dicsőségére és embertársaink javára.

KÜLÖNBÖZŐ VÉLEMÉNYEK KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉRŐL FÜGGELÉK „D”

1. SZÓ SZERINTI VAGY JELKÉPES ÉRTELMEZÉS. Nyilvánvaló, hogy sok képletes kifejezést tartalmaz a Szentírás, sok szimbólumot, előképet és példázatot. De aki a prófétai szakaszokat szó szerint értelmezi, az a szavak hétköznapi, szokásos és természetes jelentéséből kiindulva értelmezi az igazi tartalmat a képletes beszéd vagy szimbólumok figyelembevételével. Ha képes beszédet vesz észre, a szavakat nem szellemiesíti el annyira, hogy az egyszerű kifejezések szó szerinti tartalmát figyelmen kívül hagyja. Ha a szavak normál jelentése érthető, akkor semmi más tartalomra nem kell gondolni. Ha a messiási prófécia szó szerint beteljesedett a múltban, akkor még a be nem teljesedett, jövődó próféciaikat is szó szerint kell venni. A szó szerinti és jelképes értelmezés egy példája az ezer évre való utalásban látható: vannak, akik hisznek egy eljövendő, földi ezer évben, amikor Krisztus fog uralkodni, és vannak, akik megkérdőjelezzik, hogy bizonyos próféciaikat szó szerint kell-e venni, vagy „spiritualizálni”. Általánosan elfogadott, hogy az ÓSZ szó szerinti értelmezése a Messiás eljövendő földi, dicsőséges uralkodásának képét adja elénk. Pontosán ez az, amit a zsidók az Úr Jézus idejében vártak, de nem értették, hogy először olyan jövetelnek kell eleget tennie, ami szenvedéssel és halállal végződik, mielőtt eljönne, hogy szó szerint beteljesítse a dicsőséges földi uralkodás próféciait. Röviden, két eljövételnek kell lennie, mind a kettőnek szó szerinti beteljesedéssel. A földi ezer év tagadói mellőzik az ígérések szó szerinti, hétköznapi és történelmi értelmét, és erkölcsi, képletes jelentést tulajdonítanak neki. A Sion hegyéről, Izráelről és az ígélet földjéről szóló kijelentések – szerintük – a Gyülekezetre és annak szellemi részére vonatkoznak Krisztusban.
2. KÜLÖNBSÉGTÉTEL IZRÁEL ÉS KRISZTUS GYÜLEKEZETE KÖZÖTT. Az eljövendő események helyes sorrendje összekuszálódik, ha összekeverjük Izráelt és a Gyülekezetet. A prófécia értelmezési rendszerei közötti különbségnek van egy fő alapelve. A szokásos érvelés az, hogy az ÓSZ-ben Izráel volt Isten népe, a Gyülekezet pedig Isten ÚSZ-i népét képviseli, és Krisztus vére mind a kettőt megváltotta. Ez elég egyszerűen hangzik. De elfelejti észrevenni, hogy az ÚSZ-ben különbségtétel van a zsidók és a pogányok, valamint Isten Gyülekezete között (1Kor 10,32). Valójában a zsidók és a pogányok folytonosan meg vannak különböztetve

a Bibliában, különösen a Római levélben. Ezek a különböző csoportok össze lettek hozva egy új egységben a Gyülekezetben, és ez az egy Test „misztérium”-nak nevezetik, amelyről korábban nem beszélt a Szentírás (Ef 2,11-3,6). Izráelita természetes születés révén lett valaki. Keresztyénné az újjászületés által válik az ember. Izráelnek *volt* papsága, a Gyülekezet *maga* papság. Izráelt egy házasságtörő asszonyhoz hasonlítja az Ige, akitől elvált a férje, Jahve (Ézs 50,1; Jer 3,1.20). De eljövendő helyreállítás ígéretét kapja (Hós 1,9-11; Róm 9,26-27; 11,11-17). A Gyülekezet Krisztusnak eljegyzett tiszta szűz, és hamarosan férjhez adatik az elragadtatás után (2Kor 11,2; Jel 19,1-9). Izráel földi királyság várományosa (Ez 37,21-28). A Gyülekezet a mennyei Jeruzsálemben lesz (Jel 21,2), és nincs neki földi örökség ígérvé (Fil 3,20). Izráel egy ág, amely lemetszetett ítéletben. A Gyülekezet, mint vad olajfa beoltatott a gyökérbe (Róm 11,15-27). De a természetes ágak ismét beoltatnak.

3. KÜLÖNBSÉGTÉTEL A FELTÁMADÁSOK ÉS AZ ÍTÉLETEK KÖZÖTT. Némely tanítás szerint Krisztus az emberi történelem legvégén jön el, amikor is az egész emberiség – jók és gonoszok – általános feltámadása és általános ítélete végbemegy. Ehhez kapcsolódik az az elgondolás, hogy az emberek ekkor fogják megtudni, hogy jó vagy rossz cselekedeteik alapján a mennyországba jutnak-e vagy sem. Ennek nagyon sok igehely ellentmond. Először is az üdvösséget az határozza meg, hogy milyen választ adtunk Krisztusnak és az evangéliumnak ebben az életben, s nem egy eljövendő ítéletkor. A jó összevetése a rosszal – nem az üdvösség útja. Másodszor, időben elhúzódóan több feltámadás lesz, nem pedig egy. A feltámadás eltérő időpontjaira nézve a Jelenések 20,4-5 ad eligazítást, miszerint a vértanúk feltámadnak az ezer év kezdetén, a gonoszok a végén. A feltámadások sorrendjében Krisztus volt az első, hogy többé ne haljon meg (1Kor 15,23). Nem sokkal ezt követően más szentek is feltámadtak (Mt 27,52-53). Krisztus Menyasszonya – a szentek – az elragadtatáskor támadnak fel. „Dániel népe” (Izráel) egy másik időpontban fog feltámadni (Dán 12,1-3).

Ahogy nem egyetlen feltámadásról tudósít a Szentírás, úgy nem egyetlen ítélet lesz. A Biblia helyenként a „nap” kifejezést használja – mint pl. „az Úr napja” – egy kiterjedt időköz lefedésére. Isten ítéletei különbözőek, ami célt, embereket és időpontot illet. Legalább öt eljövendő ítéletet említ a Biblia. (1) Krisztus ítélőszéke az elragadtatás után a hívők életét és munkáját vizsgálja meg Krisztus alapján (2Kor 5,10; 1Kor 3,11-15). (2) Teljes mértékben a megtéretlenekkel és az ő bűneikkel foglalkozik az ítélet a nagy, fehér trón előtt (Jel 20,11-15). (3) A bukott angyalok is úgy

- tűnik, ekkor kerülnek ítéletre (Júd 6; Jel 20,10). (4) Izráel népének ítéletére az ezeréves királyságot megelőzően kerül sor (Ez 20,33-44; Zak 13,8-9; 14,4). (5) A pogányok ítéletére kerülnek azok, akik túlélnek a nagy nyomorúságot, aszerint, hogy hogyan bántak Isten népével – különösen Izráel megtértjeivel (Jóel 3,11-16; Mt 25,31-46).
4. NÉZETEK AZ EZER ÉVRŐL. Krisztus földi királyságáról (Ezeréves Birodalom) három fő nézet alakult ki.
- a) *Premillenáris*, vagyis az ezeréves uralom előtt. E nézet hívei azt képviselik, hogy Krisztus visszajön a földre, megbünteti ellenségeit, és megalapítja itt messiási királyságát. A hat alkalommal említett ezer év (Jel 20,2-7) szerintük szó szerint be fog teljesezni, mint ahogy az ÓSZ-i ígéretek is az eljövendő békéről, virágzásról és az Úr egyetemes megismeréséről. Egyedül az Úr a maga személyes, látható és hatalmas megtestesülésében tudja megvalósítani, hogy „a föld tele lesz az Úr dicsőségének ismeretével, ahogyan a tengert víz borítja” (Hab 2,14). Ez a nézet a korai egyházat jellemezte.
- b) *Postmillenáris*, vagyis az ezeréves uralom után. Ennek a hívei azt vallják, hogy Krisztus akkor jön el, ha az evangélium diadalmaskodott szerte a világon, és békét, virágzást és szellemi dicsőséget hozott. Az ezer évet spiritualizálják, és határozatlan idejűnek tekintik, amelynek során Krisztus szellemileg uralkodik népe szívében második eljövetele előtt. A Gyülekezet az új szövetség Izráele. Úgy tekintik, hogy a világ egyre jobb lesz, fokozatosan megtér. E nézet legfőbb képviselője L. Boettner ezt mondja: „A posztmillenarizmus az utolsó dolgokról való nézet, amely szerint Isten országa ma az evangélium hirdetése és a Szent Szellemnek az egyének szívében végzett megtartó munkája által terjed, míg végül az egész világ keresztyén lesz – és akkor tér vissza Krisztus.” Ezt is általános feltámadás és általános ítélet követi. Szükségtelen mondani, hogy ennek a nézetnek kevés híve van ma, hiszen a történelmi feltételek egyértelműen ellentmondanak ennek. E nézet követői – főleg liberálisok – vagy áttértek az amillenarizmusra, vagy feladtak mindenféle hitet abban, hogy a Szentírás egyáltalán szavahihető.
- c) Amillenáris, azaz „nincs ezer év”, nincs Krisztusnak szó szerinti értelemben vett földi uralkodása. Ez a nézet Augustinus idejében ütötte fel a fejét az egyházban a 4-5. században. A római katolikus egyházban vált uralkodóvá, és napjainkban számos protestáns felekezet vallja ezt. Az ezer évre vonatkozó prófécia beteljesedését úgy tekintik, hogy Krisztus feltámadása és második eljövetele közötti időszakban szellemileg uralkodik a hívők szívében a földön. Az ezeréves időszak

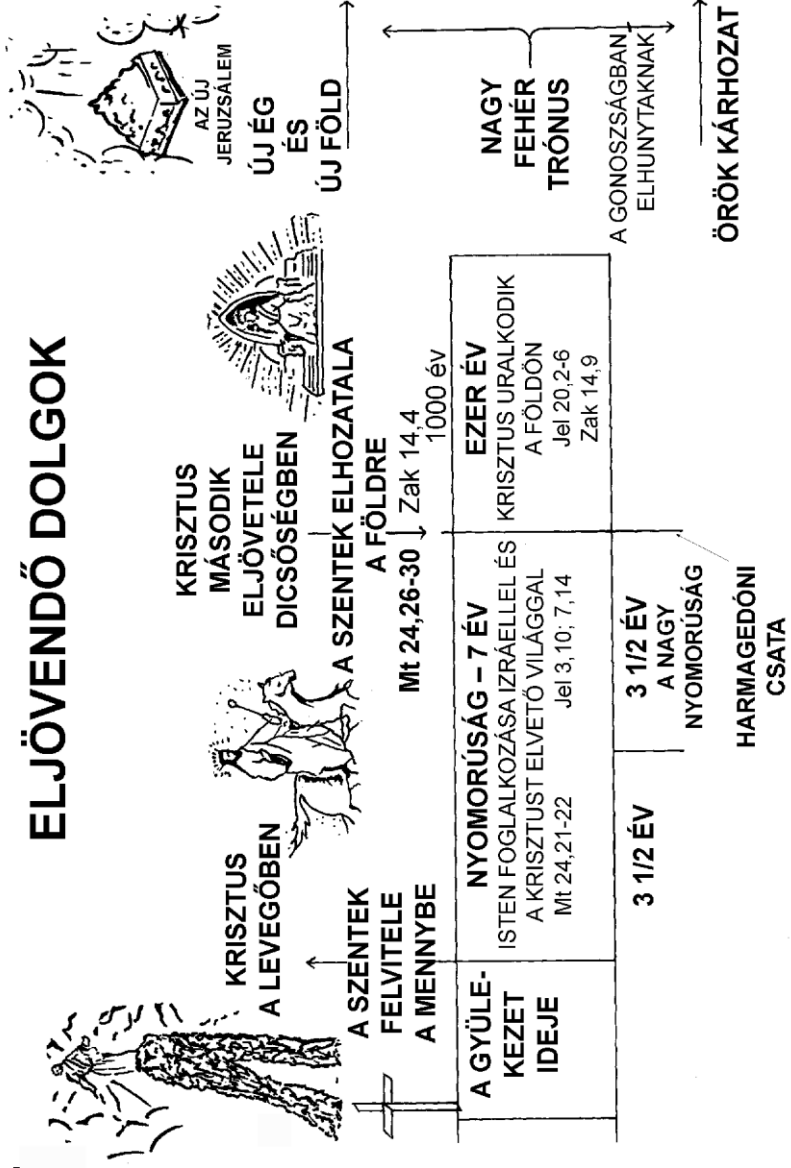
határozatlan időtartamra spiritualizálódik. A Máté 12,29 alapján azt gondolják, hogy a Sátán csalási képességében és az evangélium terjedésének akadályozásában van megkötözve a földön. Az amillenaristák nem adnak magyarázatot kérdéses igeversekre, mint pl. a 2Timóteus 2,26; Jakab 4,7; 1Péter 5,9 és Jelenések 2,10. Nem tudják megmagyarázni, hogy a démoni aktivitás megléte miért nem mutatja, hogy a Jelenések 20,1-3 szerint a Sátán meg lenne kötözve. Az idillikus korra vonatkozó ígérések – mint pl. az Ézsaiás 11,6-9 – csak egy új földön fognak beteljesedni – mondják. Krisztus dicsőségben tér vissza – a hívők előzetes elragadtatása nélkül –, hogy feltámassza a halottakat, és általános ítéletet tartson, mielőtt bekövetkezik az örökkévaló állapot. Az Isten országa most ki van terjesztve az egész világra az evangélium hirdetése révén. Az amillenaristák tagadják, hogy Izráelnek, mint nemzetnek bármiféle jövője lenne. Az aranykorukra vonatkozó ígéretek spirituálisan kell értelmezni, és a mai Gyülekezetre vonatkoznak. A megígért ítéleteket azonban szó szerint Izráelre hagyják.

5. A NAGY NYOMORÚSÁGRÓL VALLOTT NÉZETEK központi kérdése, hogy mikor jön el Krisztus, tekintettel a Máté 24,3-30; Jelenések 7,14; a Dániel 12,1 és ezekhez hasonló ígérésekben megjövendölt világméretű zűrzavarra.
- a) „*A nagy nyomorúság előtt*” nézet hívei úgy hiszik, hogy Krisztus a nyomorúság időszaka előtt eljön a Gyülekezetért. A Menyasszony elragadtatik, mint egykor Énók, és megmenekül az ítélettől, mint egykor Nőé, megkíméltetik Isten haragjától, amely ezt a Krisztust elutasító világot sújtja. Azt vallják, hogy az ÚSZ megkülönbözteti Krisztus eljövételét *szentjeiért* és eljövételét *szentjeivel*. E két esemény közrefogja a nagy nyomorúság hét évét, ami nem más, mint Dániel hetven évét proféciajának utolsó évhete (9,25-27). A Máté 24,1-30-ban leírt Olajfák hegyi beszélgetés a Krisztus második eljövételét közvetlenül megelőző időszakokkal foglalkozva szól a „pusztító utálatosság”-ról, azokról, „akik Júdeában vannak” és a „szombaton” való menekülésről. A szövegösszefüggés alapján a zsidó hívőkről van itt szó, és nem a Gyülekezetről. A Jelenések 4-18 részek ugyanezt az időszakot ölelik fel, és nem említik a Gyülekezetet név szerint. A hívőkre való utalásokban bőségesen található Izráelre – s nem a Gyülekezetre – vonatkozó kifejezések (vö. a 7. résszel). A Gyülekezet ez időben ugyanis nem látható a földön.
- b) „*A nagy nyomorúság közben*” nézet képviselői szerint Krisztus a Jelenések 11-ben leírt hetedik trombitaszóval érkezik Dániel

hetvenedik évhetének első három és fél esztendeje végén vagy az évhét közepén. E nézet érveinek többsége megegyezik „a nagy nyomorúság után” nézet érveivel (lásd a továbbiakban). Krisztus jövetelének időzítése megegyezik az 1Korintus 15,52, a Jelenések 11,15 és az 1Tesszalonika 4,16 versekben említett „utolsó trombitaszó”-val.

- c) „*A nagy nyomorúság után*” nézet követői úgy gondolják, hogy Krisztus a nagy nyomorúság után jön vissza. E nézetnek több változata létezik, és nincs egységes rendszere. Általánosságban érveléseik a következők: (1) A Gyülekezetnek mindig is része volt nyomorúságban, miért lenne ez másképp? (Nincs megkülönböztetés az általános nyomorúság és a nagy nyomorúság között.) (2) A nyomorúság előtti nézet új, csak a 19. században alakult ki. (3) Tagadják, hogy Krisztus eljövetele a küszöbön áll. (4) A halottak mind csak Krisztus második eljövetelkor támadnak fel – nem azt megelőzőleg –, és ez egy nap alatt történik majd. (5) A Szentírás nem tesz egyértelműen különbséget Krisztus *szentjeiért* és *szentjeivel* való eljövetele között. „A nagy nyomorúság után” nézet sok híve egyidejűleg amillenarista is.
- d) „*A részleges elragadtatás*” nézet követői a Lukács 21,36-ot és a Zsidók 9,28-at használva bizonyítékként azt vallják, hogy csak azok a hívők vitetnek fel az elragadtatáskor, akik várják Krisztust. A Test egy része a földön marad, míg a többi a mennyben lesz. Ez a nézet a szent életre és Krisztus visszajövetelének várására buzdít, hátránya azonban, hogy tagadja Krisztus Testének egységét, amit az 1Korintus 12,12-13 és az Efézus 5,30 tanít.

ELJÖVENDŐ DOLGOK

Ő VISSZAJÖN

AZ ELRAGADTATÁS

1 Tesz. 4,14-17

1 Kor.
15,51-52

Jn 14,3

(két szakasz)

A KINYILATKOZTATÁS

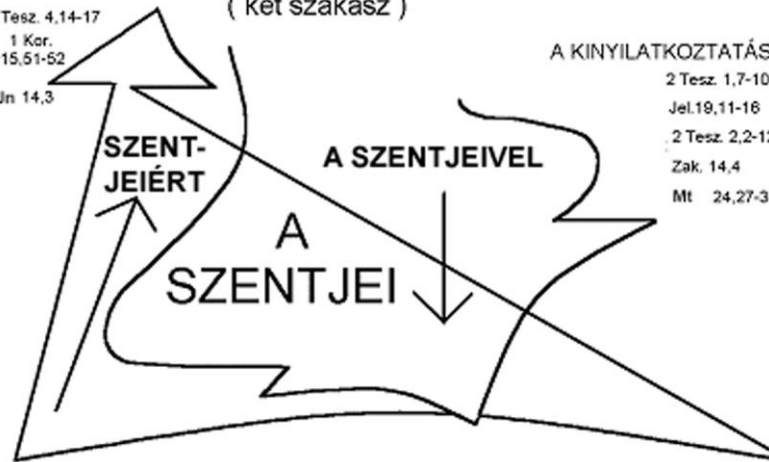
2 Tesz. 1,7-10

Jel.19,11-16

2 Tesz. 2,2-12

Zak. 14,4

Mt 24,27-31

* * *

Az EVANGÉLIUMI KIADÓ 2001-ben megjelent könyvei

Peters, B.:	A nemzetek ideje
Remmers, A.:	Istenfélően élni és a hitet megtartani (1-2. Timóteus levél)
Schmidt-Schell, E.:	Csak ne hinnél
Spurgeon, C. H.:	Szántó János beszédei (egy vidám földműves életbevágó tanácsai)
Steer, R.:	Úton Hudson Taylорral
Vine, W. E.:	A Rómaiakhoz írt levél
Wössner, P.:	Tetovált és börtönviselt
Kausemann, J.:	Vár Atyád szeretete
Schäfer von Reetniz, P.:	Idők és jelek a XX. században
Gooding, D.–Lennox, J.:	Küzdelem az élet értelméért
MacDonald, W.:	Újszövetségi Kommentár I. és II. kötet (Máté–Róma és 1Korintus–Jelenések)
Mücher, W.:	Az Úr ünnepei (3Mózes 23)
Wagner, G.:	Dóra, gyere haza!
Wjst, W.:	Efézus, egy nagyvárosi gyülekezet felemelkedése és bukása
Grant, L. H.:	Zakariás látomásai és az Úr Igéjének a terhe
Gitt, M.:	A róka nyomában és egyéb állattörténetek
Brinke, G. R.:	Jegyzetek Máté evangéliumához
Benoit de C.:	Ez igaz! – és ezért mindenkinek tudnia kell
Kamphuis, M.:	Buddhista voltam
Lukátsi V.:	A piros szíves ház

Az EVANGÉLIUMI KIADÓ 2002-ben megjelent könyvei

Wagner, G.:	István, tarts ki!
Behnam, A. B.:	Mária, Jézus anyja
Currie, J. B.:	Angyalok, amit a Biblia róluk tanít
Pace, E. J.:	Evangeliumi beszélő képek
König, F.:	Rólad van szó most
White, P.:	A buyufa alatt (új kiadás)
Peters, B.:	A Prédikátor könyve
Nee, W.:	Hirdesd az Igét!
dr. Török– dr. Tóth T.:	Természettudomány, világkép, világnézet, istenhit
Spurgeon, C. H.:	Mindig időszerű gondolatok
Hunt, D.:	Megalkuvás nélküli evangélium
Müller Gy.:	Igazi hit és imádság
Vida S.:	Morzsák az élet kenyereből }
MacDonald, W.:	József Jézus előképe
Dixon, H.:	Adj nekünk... örökséget
Hewitt, J. B.:	Tanulmányok a bibliai kisprófétákról }
Jones, B.:	Az Újszövetség történeti könyvei }
Stricker, A.:	Alicia – AIDS és egy élet, mint egy álom
Van Deursen, A.:	A Biblia világa képekben
Schmidt–Schell, E.:	S.O.S. Két fiú végveszélyben
Langhammer, J.:	Példázatok, igaz történetek
Smith, H.:	Isten Fia – valóban Isten és valóban ember
Willis, G. C.:	Unokáim szüleinek
Grant, F. W.:	Mózes első könyve az Újszövetség fényében
A kis csavargó	
Al-Sain–Schrupp:	Allahért harcoltam
Bunyan, J.:	A szent háború

Az EVANGÉLIUMI KIADÓ 2003-ban megjelent könyvei

Roy, K.:	Napországban + Három barát	
Junker, R.:	Jézus, Darwin és a teremtés	
Közelebb Hozzád! (áhitatos könyv)		
Hählke, Ch.:	A Tízparancsolat (kifestőkönyv)	
Inrig, G.:	A Bírák könyve	
Gibson, O. J.:	A keresztyén hit alapjainak tanulmányozása – 2. kötet	
Spurgeon, C. H.:	1500 bölcs gondolat	
Mackintosh, C. H.:	Te és a házadnépe	
Tatford, F. A.:	Jákób fiai	
Schmidt-Eller, B.:	Hannelore útja folytatódik	
Spurgeon, C. H.:	Elvégeztetett!	
A zárba illő kulcs – 3. kötet		
De Koning, Ger.:	Amikor a szülők szenvednek... A gyermekek a maguk útját járják	}
Kuhley, H. J.:	Elfeledkezett-e könyörölni Isten?	
Mi a célod? – 3. kötet		
Remmers, A.:	A Biblia képei és szimbólumai	
Boddenberg, D.:	Kérdéseim – Isten válasza	
Batten–Ham–Sarfati–Wieland–Gitt:	Kérdések a kezdethez	
Kausemann, J.:	Sámson, Izráel bírása	
Liebi, R.:	Beteljesedett prófécia + Világtörténelem Dániel próféta látomásában	
Lüscher, A.:	Boldogok, akik sírnak...	
Langenberg, H.:	A galatákhöz írt levél	
Nem kímélték életüket		
Saunders, J.:	A maradék Isten házáért + Dávid sátora	
Roy, K.:	Az újra megtalált paradicsom + Végre otthon	

Az EVANGÉLIUMI KIADÓ 2004-ben megjelent könyvei

M. Thomas, I.:	Krisztus megtartó élete
Schaude, O.:	Pedagógiai felfedezések a Bibliában
Oldham, C.:	Kölcsönkapott gyermek
Strauch, A.:	A férfi és nő egyenértékű, de különböző
Fischbacher, E.:	A halló fül + A tiszta szem
Gitt, W.:	A csodálatos ember
St. John, P.:	Onézimusz
Rossier, H.:	Gondolatok Józsué könyve, Bírák könyve és Ruth könyve alapján
Roy K.:	Száműzetésben
Falk, H.:	A Genézis idején
Mücher, W.:	Krisztus Teste vagytok
Kammer, E.:	Menekülés a tengeren át
Junker, R.:	Hogyan kapta csíkjait a zebra?
Fitt, A.:	D. L. Moody, egy világhírű evangélista élete
Hunt, D.:	Harc az elméért + Visszaszámlálás Krisztus második eljövételéig
Brinke, G. R.:	Nóé + Krisztus hét szava a kereszten
Gitt, W.:	Kezdetben volt az információ – 2. kötet
André, G.:	Az Úr Jézus csodáinak szellemi tanítása
Campbell:	A keresztyén otthon + A nő helyzete a Szentírás szerint
Spurgeon, C. H.:	Mi a hit és hová vezet?
Spurgeon, C. H.:	Tanács azoknak, akik az Úr Jézusnak szeretnének szolgálni
Pearl, M.+D.:	Gyermeket nevelni Isten félelmében
Rossier, H.:	Példabeszédek könyve
Peters, B.:	Jób könyvének magyarázata
Eszter könyvének magyarázata	
Még minden jóra fordulhat	